

A Szent Margit Gimnázium

évkönyve

az iskola fennállásának 104. évében

2023-2024.

A Szent Margit Gimnázium

ÉVKÖNYVE

A Szent Margit Gimnázium évkönyve

a 2023/2024. tanévről

az iskola fennállásának 104. évében

Kiadja:

Szent Margit Gimnázium

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

www.szmg.hu

Társkiadó:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek
Iskolaalapítványa

Felelős kiadó:

Vízhányó Zsolt Sch.P., igazgató

Szerkesztette:

Csontos Attila

Sinkó Viktória

Borítókép:

Kántor Zoltán

Budapest, 2024

A Szent Margit Gimnázium fenntartója:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja - Magyar Tartomány

1085 Budapest, Horánszky u. 17.

www.megvaltosnoverek.hu

Igazgatói köszöntő

*„A gyermek vendég a házban,
akit szeretni és tisztelni kell –
sohasem birtokolni, hiszen ő
Istené.”*

(J. D. Salinger)

Mi is számomra az iskola?

A családfogalom logikájához hozzátartozik, hogy az már akkor létezik, amikor még gyermekek meg sem születnek, és család akkor is, amíg a gyermekek fölcseperednek, és akkor is az marad, amikor a gyerekek kirepülve új, más családot alkotnak. Mert a család valójában: a két szülő, és azok egymás iránti szeretete.

Valahogy hasonlóképp csatlakoznak a gyerekek az iskolához. Ők ott növekednek, bölcsébbé válnak. De tudnunk kell, és nekik is tudniuk kell, csak négy-hat évre része az életüknek az iskola, ez az iskola; majd aztán ők továbbállnak, egy kis darabkát visznek ugyan a diákévekből, mely beépül a felnőtt életükbe; de ők itt csak átmenetileg voltak azért, hogy a felnőtt életre készüljenek.

Így hát számomra az iskola a tanári kar.

Nem kizárva ebből a gyerekeket, hanem éppen otthont teremtve nekik. A tanári kar fölkészültsége biztosítja a diákok tudását. A tanári kar közössége az alapja a diákok közösségének. A tanári kar hívó közössége alapja diákok hitre nevelésének. Ha a tanárok tisztelik és szeretik egymást, úgy a diákok is hasonlóképpen fordulnak egymáshoz.

És így az óra a tanár.

A tanár fölkészültsége biztosítja a diák tudását. A tanár közösségre való nyitottsága segíti a diákok közösségének kialakulását. A tanár hívó élete kell, hogy minta legyen a diákok számára. Ha a diák szeretheti a tanárt, úgy a tanár a személyisége megteremt mindent, ami kell egy órához, és azon keresztül mindent megadhat neki, amire szüksége van a fejlődéséhez.

Mindezzel a felelősséggel kell tudnia élni és bánni a tanároknak, a belőlük alkotott közösségnek, mely az iskolát jelenti, ahová szülők és gyermekek bizalommal beléphetnek – társsá válhatnak négy-hat évre.

*Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató*

Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk

„Bizalom és felelősségtudat”

Tanítva nevelünk. Nevelve evangelizálunk.

De egy igazi kamasz tart a nevelés szótól, még inkább az evangelizációtól. Tudjuk. Joggal. Mert direktben nem lehet. Ezért a jó tanár „suttymban” nevel. Úgy, hogy néha még maga sem veszi észre. Matekórától rajzóraig. Ebédlőtől röplabdáig. Nagyritkán elejtett szóval – sokkal inkább tettel, személyiséggel, példával. Az, aki a tárgyát komolyan veszi, és ez átragad diákjára. Az, aki hitét megéli, és diákjait ezzel legalább keresővé teszi, mérlegelésre készíti. Az, aki számára az istenadta tehetség érték, és diákjai kamatoztatni akarják azt..

A diák kritikus és éles szemű. Kiszúrja az ilyen tanárokat, az ilyen iskolát. Azt a tanárt és azt az iskolát, amely úgy segít a tehetség és hit, de legalábbis a nyitottságra készség kibontakoztatásában, hogy a mindennapi munkájában egy külső szemlélő először csak az oktatás minőségét látja.

De mi tanítva nevelünk. És nevelve evangelizálunk. Tanítva evangelizálunk.

Ez a mi küldetésünk.

*Vizhányó Zsolt Sch. P.
igazgató*

Tanárok - Munkatársak

A Szent Margit Gimnázium nevelőtestülete a 2023–2024. tanévben

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Ávár Barbara	<i>angol</i>	<i>9.nyd</i>
Bajcsi Gizella	<i>német</i>	<i>mk. vezető (német) 12.b</i>
Bakondiné Szabó Gabriella Hajnalka	<i>digitális kultúra</i>	
Balla Lajos	<i>vizuális kultúra</i>	
Baranyai Katalin	<i>olasz</i>	
Birosz Erika Alfonza SDR	<i>hittan</i>	<i>rendi igh.</i>
Csikai Klára	<i>angol</i>	
Csontos Attila	<i>magyar</i>	<i>nevelési igh.; mk. vezető (magyar); 8.b</i>
Czakó Bence	<i>testnevelés</i>	
Csutka Éva	<i>testnevelés, földrajz</i>	<i>11.d</i>
Érsok Gábor	<i>földrajz, történelem</i>	
Fumagalli, Carlo	<i>hittan</i>	
Fülöp István Marcell	<i>digitális kultúra</i>	
Harsányi Éva	<i>német</i>	
Hegedűs Szabolcs	<i>ének-zene</i>	
Heiszer Ferenc	<i>matematika, kémia</i>	<i>9.a</i>
Holczmann-né dr. Fehér Ildikó	<i>angol, történelem</i>	<i>7.b</i>

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Horváth István	angol, történelem	10.d
Horváth Mátyás Csaba	matematika, fizika	
Ila-Horváth Zsófia	francia	
Kaszásné Katona Györgyike	angol	
Keményné Orbán Krisztina	angol, magyar	8.a
Dr. Kerényi Lajos Sch. P.	hittan	
Koprivanacz Gitta	magyar, hittan	
Kornyilovné Dr. Máté Anita	angol, történelem	mk.vezető (angol) 10.a
Kurucz Balázs	matematika, fizika	DÖK-segítő
Lobmayer András	biológia	tanügyi igh. 11.a
Márkiné Solnay Márta	magyar, történelem	iskolaitkár 12.a
Murányi Ilona	magyar, hittan	mk.-vezető (hittan)
Nagyné Margitán Gabriella	matematika	
Oberrecht Ádám	ének-zene, hittan	
Dr. Orovica Márkné	fizika	mk.-vezető (fizika)
Pacz Mercédesz	magyar	
Pákh György	matematika	
Paréj-Farkas Katalin	történelem, hittan	

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Pethő-Gazdag Cecília	<i>biológia</i>	<i>10.b</i>
Pujcsek Adél	<i>olasz</i>	
Rébay Lajos	<i>angol</i>	
Reichardtne Szabó Marietta	<i>matematika, fizika</i>	
Richlik-Horváth Katalin	<i>matematika, fizika</i>	<i>10.c</i>
Rizák Emma	<i>spanyol</i>	
Seidler Gizella	<i>digitális kultúra</i>	<i>12.e</i>
Simonfai Teodóra	<i>történelem</i>	<i>iskolaitkár</i>
Sinkó Viktória Erzsébet	<i>digitális kultúra</i>	
Sió Dávid	<i>testnevelés</i>	<i>mk.-vezető (testnevelés)</i>
Dr. Sipossné Szabó Ildikó	<i>matematika</i>	<i>11.b</i>
Somogyi Mihály	<i>kémia</i>	<i>mk. -vezető (biol.-kémia)</i>
Sőjtöry Borbála	<i>testnevelés</i>	
Stodola Bálint	<i>földrajz, történelem</i>	
Szabadosné Karsay Gabriella	<i>angol, hittan</i>	<i>9.c</i>
Szabóné Fenyvesi Katalin	<i>digitális kultúra</i>	<i>általános igh.</i>
Szegedi Katalin	<i>biológia, kémia</i>	<i>11.c</i>
Dr. Szentgáli Zsolt	<i>történelem, hittan</i>	<i>7.a</i>

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Szücs Anikó	<i>matematika, fizika</i>	
Tanai Róbert	<i>spanyol</i>	
Urbán Diana	<i>matematika, fizika</i>	<i>mk. -vezető (mat-inf.) 12.d</i>
Dr. Urbányiné Farkas Dóra	<i>matematika</i>	<i>9.d</i>
Vámosi Judit	<i>magyar, német</i>	<i>9.b</i>
Váraljai Katalin	<i>református hittan</i>	
Dr. Vasas Géza	<i>történelem, magyar</i>	<i>mk.-vezető (történelem) 12.c</i>
Vízhányó Zsolt Sch. P.	<i>matematika</i>	<i>igazgató</i>
Wochna Eszter	<i>testnevelés</i>	

Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak

Fábián Balázs	<i>rendszergazda</i>
Manga József	<i>laboráns</i>
Pourné Jörös Andrea	<i>könyvtáros; üzemeltetési ügyintéző</i>
Szilágyi Péter Gergely	<i>oktatástechnikus</i>
Varga-Etele Orsolya	<i>iskolapszichológus</i>
Gera Gabriella	<i>laboráns</i>

Technikai munkatársak

Atyafi Bálint	<i>üzemeltetési asszisztens</i>
Bodony Béla	<i>portás</i>
Hegedűs István	<i>portás</i>
Horváth Gábor Miklós	<i>portás</i>
Horváth Tímea	<i>konyhai alkalmazott</i>
Joóné Fülöp Katalin	<i>konyhai alkalmazott</i>
Kállai-Bálint Szabolcs	<i>üzemeltetési vezető</i>
Káplánné Erdély Zita	<i>pénztáros</i>
Kecskés Béláné	<i>takarító</i>
Korsoveczki Andrea	<i>gazdasági vezető</i>
Kovács Andrea	<i>takarítási csoportvezető</i>
Kozma Ilona	<i>konyhai alkalmazott</i>
Körmendi Attiláné	<i>takarító</i>
Kövesdi Mihály	<i>portás</i>
Margit Tamásné	<i>takarító</i>
Mészáros Sándor	<i>karbantartó</i>
Mezey Gyöngyvér Judith	<i>bérszámfejtő</i>
Molnár Gabriella	<i>takarító</i>
Nagy Marianna	<i>takarító</i>
Nagy Mihály	<i>portai csoportvezető</i>
Pfeiffer Mária	<i>takarító</i>
Rác Anna	<i>konyhai alkalmazott</i>
Szabó Istvánné	<i>takarító</i>
Szabó Miklós	<i>karbantartó</i>
Tóth József Sándor	<i>takarító</i>
Vascsak Andrea	<i>takarító</i>

Gondolatok

Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen 2023. október 20.

Szeretettel köszöntöm végzős diákjainkat, tanár kollégáimat, a kedves ünneplő családokat, barátokat!

Szeretnék egy meglepő kéréssel fordulni a fiatalokhoz. Tegye fel a kezét az, aki ma reggel, amikor eljött otthonról, azt mondta, hogy „Anya, szeretlek”. Itt nem lehet füllenteni.

Mert bizony az édesanyák megérdemlik, hogy tudassuk velük, hogy milyen nagyra értékeljük azt a sok fáradozásukat, amivel idáig is segítettek benneteket. Minek veszekedjünk azokkal, akiket szeretünk? Menj ki az utcára, állíts meg valakit, aki eldobta a szemetet, veszekedj vele! Milliányi ember van, akivel inkább veszekedj, mint az édesanyáddal.

Ezekkel a mondatokkal szólt Eddie Jaku az ifjúsághoz, amikor járta az iskolákat, hogy beszéljen arról, hogyan élte túl a holokausztot. Jaku 1920-ban a németországi Lipcsében született Abraham Jakubowicz néven. Hitler 1933-as hatalomra lépését követően, mint megannyi zsidó honfitársa, az ő élete is gyökeres fordulatot vett. A kristályéjszakán kegyetlenül megverték, majd a buchenwaldi koncentrációs táborba szállították – onnét előbb Belgiumba, majd Franciaországba szökött, mielőtt elfogták és Auschwitzba küldték. Auschwitzban a 172338-as számot tetoválták a karjára. Mindkét szülőjét ott gyilkolták meg. 1945-ben halálmenetre küldték a táborból, de egy fagyos csatornában meghúzódva sikerült elszöknie. Kővel próbálta lekaparni a tetovált számot az alkarjáról, hogy elkerülje a lebukást. Több napig bujkált, míg végül amerikai csapatok megmentették. 100 éves korában írt egy könyvet a túlélése történetéről A világ legboldogabb embere címmel,

amely nemzetközi bestseller lett. Azért tartotta magát a világ legboldogabb emberének, mert a családjából egyedül ő élte túl a szörnyűségeket, és ezt annak köszönhette, hogy szorgalmasan tanult. Tizenhárom éves volt, amikor Hitler hatalomra került, és őt a származása miatt nemsokkal ezután kirúgták a gimnáziumból.

Milyen jó, hogy ti most olyan korban éltek, hogy nyugodtan tanulhattok.

Apja nem hagyta annyiban, és álnéven beíratta egy távoli város gépészmérnöki iskolájába. Öt éven át egyedül kellett boldogulnia, megőrizve a titkot, hogy zsidó. Szeretett tanulni, és jó tanárai voltak. Mindent megtanult a gépészetről, finommechanikáról, orvosi műszerekről. Évfolyamelső volt, kitüntetéssel végzett, de szeretett családját mindvégig nélkülöznie kellett. Később, Auschwitzban elképzelhetetlen szörnyűségek vártak rá, de az is kiderült, hogy a tanulás életet menthet. Az SS rájött, hogy Jaku a „gazdaságilag nélkülözhetetlen zsidók” kategóriájába tartozik. Háromszor vitték volna gázkamrába, de amikor az őt meglátta a nevét és számát, mindig kivették a halálra szántak közül. Egy gyárban dolgozhatott művezetőként. Az mentette meg az életét, hogy édesapja mindig arra nevelte, hogy tanuljon, és a tudását állítsa a társadalom szolgálatába. Ti is gondolatok édesapátok szerepére abban, hogy már eddig eljutottatok. Ő is örülni fog, ha megmondjátok neki: „Apa, szeretlek.”

Végezetül Eddie Jaku egyik kedvenc mondásával szeretnék nektek szép estét, sikeres szereplést kívánni, kedves vendégeinknek pedig jó szórakozást, gyönyörködést a fiatalokban. A mondás így szól: „Ha megosztod bánatod, megfelezed. Ha megosztod örömedet, megduplázod.”

Isten áldja meg a végzős diákokat, hogy jó egészségben jussanak el az érettségiig, és elérjék kitűzött céljaikat!

Csontos Attila beszéde a szalagavató ünnepségen 2023. október 21.

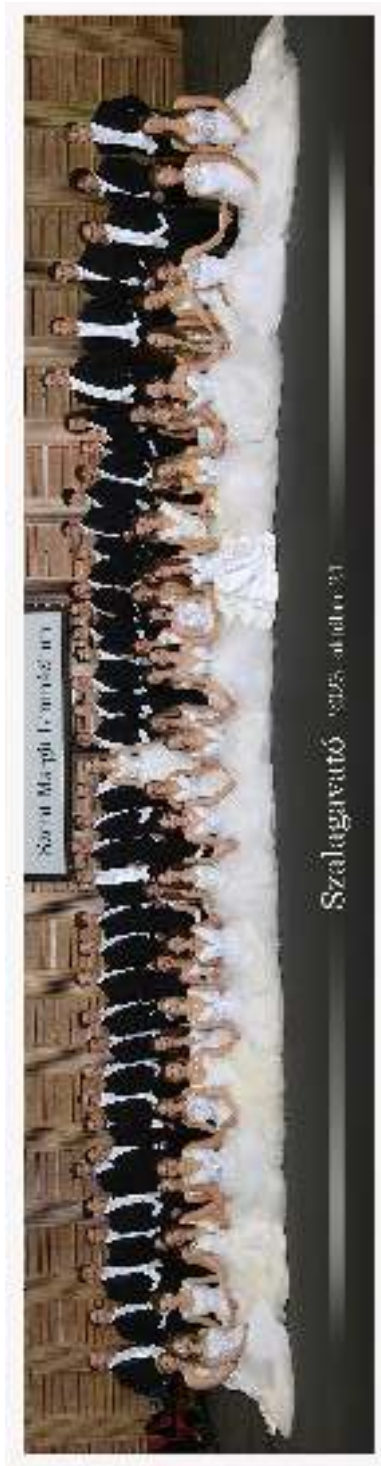
Kedves végzős Diákok!

„Nem írok semmit magamra” – hallhatjuk egy réges-régi számban. Ti viszont most magatokra tűzitek, mintegy „magatokra íjátok” a Szent Margit Gimnáziumot. Azt fejezték ki ezzel, hogy valamilyen módon ehhez az iskolához tartoztok. A szalag: jel. Számomra az a hiteles jel, amelyről a Bibliában olvashatunk: a végítéletkor az üdvözültek a Bárány trónja körül állnak, és az ő nevét viselik homlokukon. Tehát az üdvösséget adó nevet csak egymásra tekintve, csak a másokra figyelve ismerhetik meg. Másfelől: ha a másokra néznek, nem az ellenséget látják benne, hanem Jézus nevét látják a homlokán. Bízom benne, hogy ti, akik a Szent Margit Gimnázium szalagját viselitek majd magatokon, mikor egymáson meglátjátok a jelet, testvérnek tekintitek majd egymást. És ugyanígy: nem azt keresitek majd a többi emberben, hogy hol találhattok rajta fogást, hanem hogy mi az, ami összeköt benneteket, miben tudtok együttműködni. A ti nemzedéketek legfőbb feladata ugyanis kétséget kizáróan ez: közösen megtalálni a megoldást az emberiséget nyomasztó problémákra – hozzátevé persze, hogy „az emberiséget” nem lehet szeretni, csak a konkrét, mellettünk álló másik embert.

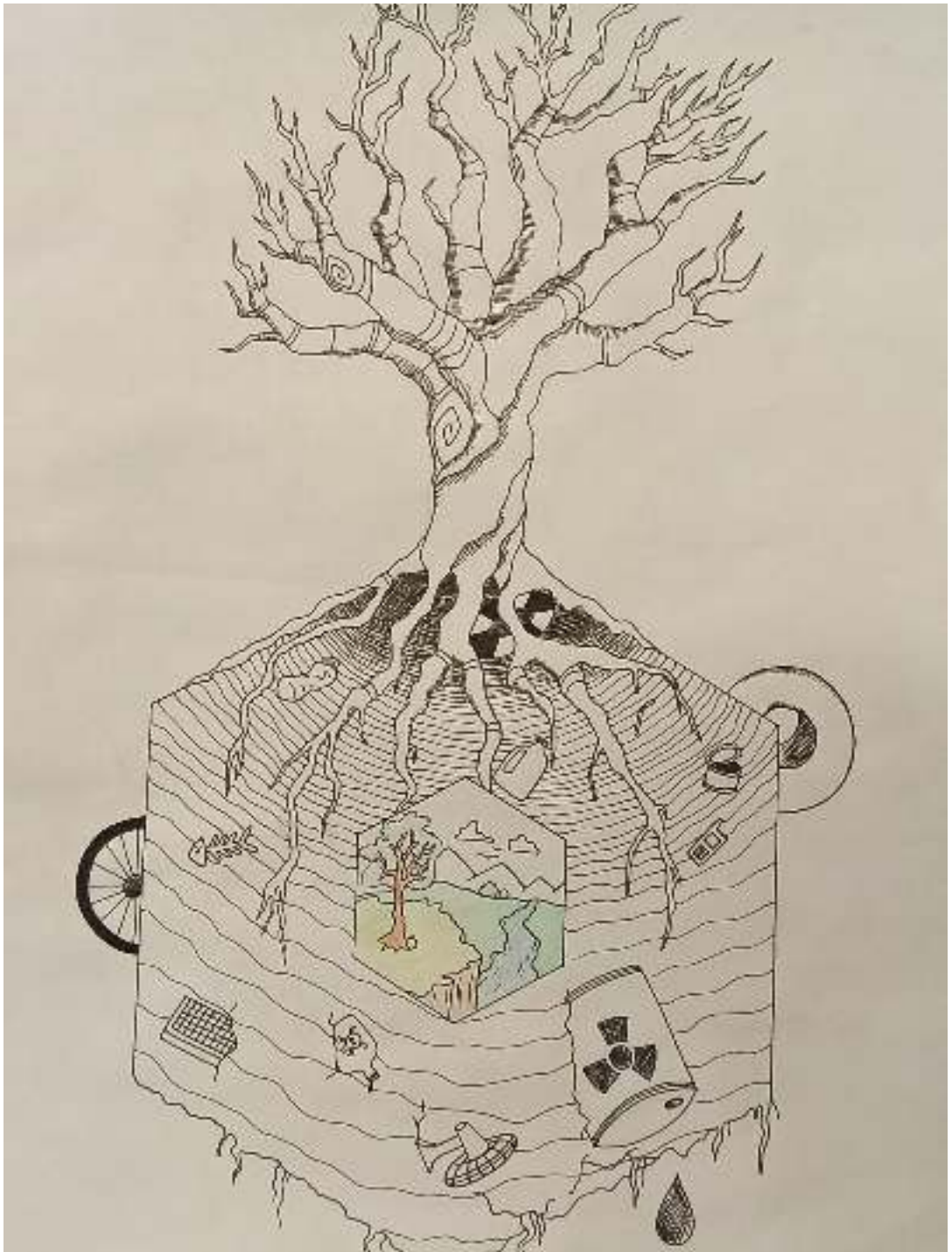
Jelenlegi feladatokat persze ennél sokkal meghatározottabb: eljutni az érettségi vizsgáig, és azt sikeresen teljesíteni. Hogyan lehetséges ez? Milliószer hallottátok: kemény tanulással, összeszedettséggel, az idő megfelelő felhasználásával. Mondok hozzá még valamit: *carpe diem*. A horatiusi szállóigét sajnos sokan félreértik napjainkban, és valamiféle hedonista élethabzsolásra való felszólítást látnak benne. Pedig nem erről van szó. Hanem arról, hogy „szakítsd le a napot”. Vagyis: használd jól az itt és most rendelkezésedre álló időt. Az például nem tartozik a jó felhasználás körébe, ha azt a rövid távú célt próbálsz újra meg újra megvalósítani, hogy a lehető leghamarabb elfelejts mindent, ami itt és most van. Ezt a gondolatot szántam az after party elé.

Hanem akkor mi segíthet abban, hogy „minden napnak leszakítsd virágát”? A költő – egy másik, valószínűleg éppen mostanában tanultok róla – József Attila szerint: „a szellem és a szerelem”. Amikor szerelmesek vagyunk: szeretnénk, ha az a pillanat, amikor kedvesünkkel együtt vagyunk, örökké tartana. De nem tisztem a szerelemmel kapcsolatban tanácsokat adni éppen nektek. A „szellem”-ről viszont – tanárként – igen. Van ugyanis egy olyan „*carpe diem*” élmény is, szokták „*flow*”-ként is emlegetni, amikor annyira lekötsz az, amivel foglalkozom, hogy föl sem tűnik, hogy közben órák teltek el. Bármily hihetetlen, még a tanulás is lehet ilyen. Szerintem egyébként ezt ti magatok is megtapasztaltátok akkor, amikor a táncokat tanultátok a szalagavatóra, és a kezdeti nehézségek után elkezdtétek élvezni is azt, amit csináltok.

És igen, eljött az ideje annak, hogy átvegye a főszerepet az együttlét öröme és a tánc. Mindannyiótoknak és mindannyiuknak megható pillanatokot és jó szórakozást kívánok!

Angyalos-Panyik Panna 11.b osztályos tanuló alkotása

A valódi csapatépítésről

Nagykátá. A világvége.
Nem. Úgy két köpéssel visszább.
Merthogy van ott egy termálfürdő.
Belső és külső medence.
Lebegek a vízben, a fejem a napfényben
Gondolkodom. Iskola. Diákok. Tennivalók.

Egyszerre csak potty.
Az arcomba csapódik a víz.
Kinyitom a szemem. Egy labda.
Körülnézek. Sehol senki.
A medence túlsó végében integetnek.
Kelletlenül visszadobom,
majd újra fürdözöm a vízben és a napfényben.

Aztán jobbról, majd később balról vihorászás.
Aztán újra plötty.
Megint ugyanaz a csapódás az arcomban,
és a kis kék labda.
Már tudom, hova kell,
úgyhogy visszadobom.

Újra a lágy, nyugtató meleg víz, az üdítő napfény.
Aztán vihorászás. Potty. Kinyitom a szemem.
Labda – a távolban várakozó népség.
Fogom, de nem nekik dobom, hanem egy másik csapathoz.

Visítás.
Repül a labda. Oda meg vissza.
A medence egy csapattá válik.

Oda a napfénynek, a meleg víznek, a gondolkodásnak.
Már várom, hogy én kerüljek sorra.
És jön is. Újra kipécéznék.
És jól esik.
Labda, napfény, meleg víz, és ismeretlenek és mégis csapat.

És ez így folytatódik.
Nagykátá. Világvége.
Nem.
A világ közepe.

(Javaslom megfontolásra a trénernek, coach-ok és supervisororoknak - korunk botcsinálta vátesz és haruspexeinek.)

Vízhányó Zsolt

Keresztury Nóra 9.c osztályos tanuló alkotása

„Egykoron volt egy ösvény az erdön át...”

A magyar nyelv- és irodalmi munkaközösség műfordító pályázatot írt ki a 2023–2024. tanévben is. A feladat THOMAS MERTON *Evening* című versének művészi igényű átültetése volt anyanyelvünkre. A győztes (ezúttal is) Harsághy Zsófia Csenge 12.e osztályos tanuló lett, akinek pályaművét közreadjuk.

THOMAS MERTON Evening

Now, in the middle of the limpid evening,
The moon speaks clearly to the hill.
The wheatfields make their simple music,
Praise the quiet sky.

And down the road, the way the stars
come home,
The cries of children
Play on the empty air, a mile or more,
And fall on our deserted hearing,
Clear as water.

They say the sky is made of glass,
They say the smiling moon's a bride.
They say they love the orchards and apple
trees,

The trees, their innocent sisters, dresses in
blossoms,

Still wearing, in the blurring dusk,
White dresses from that morning's first
communion.

And, where blue heaven's fading fire last
shines

THOMAS MERTON Est

A kristályos est közepén,
A Hold lágyan simogatja a dombokat,
A búzamezők halkán susogva
Magasztalják a szelíd eget.
És lent az út, ahol a csillagvilág hazatér,

Gyermekek sírása
Zöngicsél a néma légben, libben tova,
egyre távolabb,
És magányos fülünkbe cseng,
Kristálytiszta, mint a víz.

Mondják az égbolt üvegből készült,
Mondják a mosolygó Hold tündöklő
menyasszony.
Mondják ők a gyümölcsök és almafák
szerelmesei,

Ártatlan nővéreik, a fák, virágba borulva,
A homályos alkonyon, még mindig
viselik,
Az első kikelet fehér ruháit.

És, hol utoljára felragyog a kék ég
elhalványuló tüze
Újszülött bolygókat neveznek
Virágzó szavakkal

They name the new come planets
With words that flower

On little voices, light as stems of lilies.

And where blue heaven's fading fire last
shines,

Reflected in the popular's ripple,
One little, wakeful bird
Sings like a shower.

Lágy hangon, mely törékeny, mint a
liliomszár.

És, hol utoljára felragyog a kék ég
elhalványuló tüze,
Tükröződve az oly kedvelt fodrokon,
Egy kicsiny, éber madárka
Dalol, akár a lágyszó.

Harsághy Zsófia Csenge fordítása

Berey Boglárka 10.d osztályos tanuló alkotása

Egy mű értelmezése

Csáth Géza novellájában a fűszerpár testvérpár viselkedése látványosan megváltozik a cselakemény során. Értelmezésében fejtsé ki, milyen összefüggés mutatkozik az általuk előszerült elképzelt jelenetkor előadás módján, tartalmán, illetve magartartásuk átalakulásán között!

A varázsló kertje

A pályaudvar kapuján bét magas tenneti, nyúlánk fiatalleiber lépett ki az állomás előtti térré. A követhető pillanathan magyarmenem őket.

– A Vass fiúk!

Együtt mentünk be a városba. Az egybe június délutánban valami nagyon kedves ember volt az. A gimnáziumban szálhamatlanok voltunk. Írtevégi óra – négy este déje – nem láttam őket. Két félóra tanultak. Magyori megértilnek a találkozásnak.

Az egyik még nem léfinszállt meg végképp. Fimmi orának, a utópásony, akasztuikén a keszén erő, intelligens emberláják karaktere. Mődeukban ugyancsak a világias szívesség és kedvesség, amely amvira szakkalán volt a gimnáziumban, s mégis mindenkinek tetszen.

Úgy foglalkoztat haladtuk végig a fűszer és a fűszer. Szeretk. Két óra múlva tavány kellett utazniuk.

– Itt ajnokképpen csak a varázsló kertje, ottlünk megnezni – szólt az ifjabb Vass fiú.

– A varázsló kertjét? Hol var az? – kérdeztem.

– Itaz, te ez nem tudod. Persze, akkor nem mozdoltuk el senkinek a dolgát. Majd meglátod, először velünk, ugye? Minos merzene...

A fűszer felat a templomnak tartomunk. Vagy phaladtunk a parkon. Az óngy gimnáziumi hitvánimuk ott áll a rendes padján, egy könyv olvasás-óra nem se. Közvetlen melé. Barátságosan intgettek. Az óngy megkerülük a templomot. A fűszer egy vak utabba vezettek, amelyről elődj semmit sem tudtam. Az utca széles volt, és körülbelül kétszáz lépés hosszú. Sajátságos! Ilyen házakat, mint itt, sohase láttam a városban. A házanyok és kezdetegesek voltak, de vagy az ablakok hajlathaban, vagy a kapuk farragásában és faragásában volt valami ádó. Az utabn padlakon és székeken óngy emberok és híreses nem. Ársult asszonyok álltek, szép lányok süpörték és öntöztek a földet. Kacsikerkének nyoma se látszott.

Az utabn ház előt állapadtunk meg. Azaz – teljeseképpen ház nem is látszott, csak kerítés. Faszalban, magas kerítés: olyan sűn, hogy a kerítés rajta bedugni sem lehetett, és egészen közel kellett hajelní, hogy az ember meglátassza, mi van mögötte.

Kábító virágillat csapott meg. A kerítés megert kerit volt; nem nagyokk, mint egy kis szoba. A talaja körülbelül a derekunk magasságáig fel volt állrve. És tele az egész kert virággal.

Sajátos növényvilág teveszett itt. Hosszú szűn, könt alakú virágok, pusztok szűnmi mintha lékoc bírsenyből volnának. A sarokban liliumbokr, orási kalyán, óber liliumokkal megakodva. Mindenütt elsőreva lacsony, vöröky azírú fehér virágok, amelyeknek egy szirma, csak egy szirma, gyenge piros színné vált. Úgy tetszett, hogy ezek hozzájárít az az ismeretlen, ádó illatát, amelyet szögölet az ember az híszit, alakát a létegette. A kert középsőn egy csomó liliumpírós, kövér virág tevesztellett. Hosszú, helyesre lényű szűnmiük hosszúan lépök le egészen a megarta nőt haragoszöld színné lőbe. Mint egy kalcidessakóp, úgy hízott ez a kis csodakert. Közvetlen előtem a nőszőnem lila virágai nyíltak. Szűzfőle virágillat tevesztett össze a hűdítő szögölet, s a szűvő-ány minden szűnét megtalálhattad a virágok szűnben.

A hat végében, a kerítésnél szembe egy kis hirt gubbaszkodott. Zöld szőcs két ablaku miatt a földszin magasságára nyílt. Aját nem lehetett látni. A házhoz az ablakok felett mindig óvzabajlott. Nagy padlócsok kellett ott lenni. Közvetlenül az ablakok előtt két szőcsöt fedeztem fel. Vagy négy percig némán hámultak ezt a tíz négyzetméteres kis eszékbenéltem.

– Látod, ez a varázsló kerje – mondta a fiatalabb Vass.

– És ott a házban lakik a varázsló – folytatta a másik.

– És ott laknak a rablók is.

– Kicsiék? – kérdeztem.

A rablók, a varázsló tanítványai és a szőlők.

– Ők lemennek rabolni a városba. Ittenkor mennek ki föld alatti utakon. A templom padlóra bukottak fölé, és a taránykötőben ereszkedtek le. Barna köpenyök alatt egy kis lámpás pisztolyt tartottak, és lámpás pisztolyt szorítottak.

– Csendesen lepegnék be a házakba, vagy az ablakokon másznak be. Kis szőcsökkel pár pillanat alatt felkapaszkodnak az emeletes házak szobáinak nyitva hagyott, sötét ablakain.

– És azután gyorsan a szőcsnyakába bújnak.

– Senki, aki a házban lakik, észre nem veszi őket, és akkor már elhelyezkednek a rablók és skatulyák között. Meggyújtják kis lámpásukat, és noszogatni várnak.

– Várnak, míg mindenki le nem tévedik, és akkor kibújnak, végigjárják a szobákat, feltárlják a zsebeket, levágják a gyerekek fejt, és lábukat otthagyják az épák szőcsben.

– És a város a kérésükre a varázslóknak.

Mintha valami előleket, régi verset mondott volna föl a két fiú, úgy mentek el a varázsló barlangjának felé. Ezalatt folyton néztek a keret.

– Elképzeld most, mi van ott bent? – kérdezte a fiatalabb Vass.

A bátyja felelt helyette:

– Itt a szőcs ablak mögött van a rablók találkozója. Alacsony, sakalt udú. A falon egy lámpás pisztoly, és jobbra-balra hat-hat szőcsük a földön. Az egyik oldalán hat rabló alszik, összekapaszkodva; az másikuk se látni.

– A másik oldalán íres a hat ág.

– A rablók már a föld alatti utakon elindultak város munkáikra.

– Amikor felbuktak, megkötözés másznak ki a szobából, mert az alacsony helyen fölléni lehetetlen.

– A varázsló akkor emelkedik fel, úmász, lékát szemével néz az mindenki egyelő, és hazának nekem nek kérését, straszt, zűsőt.

– A rablók íres házakat és gyereket szemek, továbbá fölé éves eszékbenéltem kapunk eszékbenéltem, szőcsök, mint befutott, íreszékbenéltem a varázsló kérésükre.

– Azután mennek kell. A varázsló pedig a gyújtja a lámpásait, mely egy képenéltem van elhelyezve, és vízszintes a szőcsökben. Olvas, öklődik. Néha egy baj érte a rablókot.

– Nehogy felbuktak a kutyák vagy a gyerekek.

– És mikor keleten vártak, ki kezd már az ég, szőcsökbenéltem érlelnek a keret.

– És akkor minden virág leányvá változik. Ő pedig hempereg a virágok között...

– Még csak haza nem jönnek a rablók, és akkor átveszi a szőcsök, strákja a föld alatti rájárása, és mindenki témek mindannyian. És egész estig csendes. kihalt a ház.

– A szőcsökök közül senki se tudja, hogy ki lakik itt...

Néhány percig szőcsökbenéltem néztek a varázsló kerjés; akkor az egyik Vass fiú hirtelen megint az ágyát.

– Hasonlóit pere má va írta a venatunk – mondta, és könnyen sáhgatt.

– Mennék kell – mondta a másik.

A keleti égen már látszottak a csillagok. Az utcában csend volt, mint a temetőben; sehol egy élő lélek kívülünk.

Visszaindultunk. Szótlatlanul haladtunk a templomig. A két Vass fiú elmélázva nézett maga elé. Megkerültük a parkot. A kútnál három szolgálólány húzta a vizet. Jókedvűen nevettek, csinosak voltak. A két fiú rájuk nevetett.

A varázsló virágainak nyomasztó illata lassanként elszállt a mellükről. Egy bérkocsi haladt arra. Fűtlyentettek. Mosolyogva búcsúztak, és könnyedén szöktek fel a kocsira. A kocsis a lovak közé esapott. És elrobogtak a villámfényes fűtca felé.

Forrás: Csáth Géza (1887-1919): *Mesék, amelyek rosszul végződnek. Összegyűjtött novellák.* Magvető Kiadó, Budapest, 1994. 41-44. o.

Csáth Géza A varázsló kertje című novellájának elemző bemutatása

Csáth Géza Brenner József néven született Szabadkán és idegorvosként, pszichiáterként dolgozott. Műveire nagy hatást gyakorolt a freudi pszichoanalízis, a freudizmus, a lélek feltárása, ezáltal pedig az emberek viselkedésének megértése, az elfojtott ÉN bemutatása az olvasóközönségnek írásain keresztül. Tudatosan szokott rá a morfiúmra, mivel annak a szervezetre gyakorolt hatásait kívánta vizsgálni; ennek következtében a kábítószer uralta életét, és készítette olyan dolgokra, amik túlmennek az erkölcs határain.

Ezt a témát dolgozza fel A varázsló kertje című novellájában is, amely egyike a pályafutása során írt legjobb alkotásoknak. Alapja a freudi pszichoanalízis, a lélek felosztása felettes, tudatos és ösztön én szerepekre, ahol lényünk különböző érzései, vágyai öltenek testet. Sigmund Freud elmélete szerint az emberek hajlamosak elfojtani magukban a múltat, ami odalent a lélek mélyén mérgezni kezdi a testet és a pszichét. A pszichoanalízis tudománya kimondja, hogy ahhoz, hogy a gyógyulás folyamata elkezdődjék, lélekfeltárást kell végezni, melynek során a „beteg” öntudatlan állapotba kerül, és képessé válik arra, hogy felfejtse régi traumáit, elfojtott emlékeit, vágyait, érzéseit.

Meglepő kontextusban, de ez a folyamat jelenik meg a novella soraiban. A Vass fiúk a városba jönnek, de nem azért, hogy egy gimnáziumi cimborájukkal töltsék a napot. Elmondásuk szerint a Varázsló kertjét jöttek megnézni.

Az elbeszélő egyes szám első személyű, korlátozott tudású, a történetet a Vass fiúk barátjának szemszögéből meséli el, konkrét szerepe nincs. Közömbös hangvétellel egyszerűen csak elbeszéli a történetet.

A novella szerkezeti felépítését tekintve nem különíthetjük el benne a hagyományos szerkezeti egységeket, ennek ellenére tartalmazza a novella műfaji jellemzőit. A

történet rövid, kevés szereplőt vonultat fel, a helyszínek száma csekély, tartalmilag jól megszerkesztett és fordulatok - ha figyelembe vesszük, hogy a varázsló nem az az ember, akinek az olvasó elsőre gondolná.

A cím némileg még félrevezető is lehet. Olvasás előtt előfeltevéseket tehetünk; azt gondolhatjuk, hogy egy kedves, meseszerű történet fog következni, elképzelünk egy elvarázsolt kertet, szikrázó színekkel verőfényes napsütéssel... Aztán elkezdődik a novella, és a varázsló kertjéről kiderül, hogy ott semmi sem az, aminek látszik.

A novellának három megszólaló szereplője van, illetve hallgatólagos negyedikként jelen van a köztudatban a varázsló személye is. A Vass fiúk valószínűleg ikrek, huszonkét évesek, igazi úri gyerekek, akik már a középiskolában kedvesek voltak, udvariasak és okosak. Maga az elbeszélő kíváncsi személyiség, könnyen lenyűgözhető alkat. A Vass fivérekkel tartva megismeri a város egy eldugott, szegény zugát, ahol öregek és kedvtelenek élnek. Itt bújik meg az ósdi ház is a gyönyörű kerttel.

A varázsló bár nem tűnik föl a novellában, a Vass fiúk elbeszélésének köszönhetően tökéletesen megelevenedik előttünk. A háza egy rablótanya, ő pedig a tolvajok „fejedelme”. Övé a ház és annak minden kincse, amit a színe elé hordanak szolgálai az éj leple alatt. Örökdi a házban, míg a rablók alszanak, majd a virágok közt hempereg, akik leányokká válnak. A Vass fiúk mégis felnéznek rá, valósággal rajonganak érte.

A novella tulajdonképpen egy lelki utazás; utazás a lélek mélye felé. Ahogy a fiúk egyszerre elhagyják az ismerős, kedves utcákat és házakat, és megérkeznek a zsákutcába, olyan mintha az olvasó alámerülne a lélek mélységeibe. A ház bár régi, a kertje ennek ellenére virágzik; a varázsló és a rablók azonban nem kerülnek elő. Csak sejthetjük, mi történik a házban, mi rejtőzik valójában a falak közt.

A varázsló jelképezi a Vass fivérek számára mindazt, amit elfojtottak magukban. A kert és a ház gyerekkoruk fontos helyszíne, ahova most vissza kellett térniük, hogy szembe tudjanak nézni a múltjukkal. Még egyszer utoljára alá kell merülniük az ösztön énjükbe, hogy megértsék és elfogadják magukat. Elfojtott vágyaik és érzéseik kerülnek bemutatásra a varázsló alakjában és magában a kertben is. Utóbbit elég érzékletesen, úgy is fogalmazhatunk, hogy erotikus jelleggel mutatja be Csáth Géza. Vér, szexualitás, nők, gyilkosság - a Vass fiúk elméjében létező bálványozott alak megtestesíti mindazt, ami gyerekként foglalkoztatta őket.

Aztán az utazásnak váratlanul vége szakad. Mint ahogy a pszichoanalízis során történik egy tapssal vagy csettintéssel, a fiúk hirtelen felhagynak az emlékezéssel, az elbeszélés abbamarad. A Vass fiúk az órát nézik. Vissza kell érniük a vonathoz. A történet ezután a szokott ritmusban folytatódik. A környék újból ismerős és barátságos, a testvérek pedig végleg maguk mögött tudják hagyni a varázsló kertjét. Többé már nem gondolnak rá, a múlt kódéba vész, többé már nem kell ilyen gyermekes dolgokkal törődniük. Szembenéztek

a múltjkkal, felelevenítették azt, hogy utána vissza tudjanak térni, és immár tiszta fejjel, felnőttként viselkedni.

Az élet minden téren megköveteli, hogy önmagunk legyünk, hogy bizonyos helyzetekben tudjunk felnőttként, máskor pedig engedve gyermeki énknek, kicsit könnyedebben viselkedni. Ehhez azonban tudnunk kell, kik vagyunk, és honnan jöttünk. Ismernünk kell a múltat, azt, hogy mit hordozunk magunkban legbelül. Hogyan működünk. Csáth Géza novellája nyomán: mindannyiunknak tisztelnünk kell a múltunkat és tanulnunk belőle.

Ondreák Natasa Emma
11.c osztályos tanuló

Predák Anna Mária 12.c osztályos tanuló alkotása

Prófétai tett – lányának is, apjának is. Kocsikázunk

Minap a pap a „prófétai tett”-ről papolt.
Jeremiás és a nyakába vett vas-iga.

No, mondok magamban.
Sajnálom a lányom, de
elegem is van abból,
hogy a „közösségi” oldalak látogatása után
mindig depis.
Bántják. Tudom.

Én is profétai tetre adom a fejem.
– Gyere, kocsikázzunk egy kicsit –
mondom neki egy este.
Felcsillan a szeme,
kocsikázás este,
az APJÁVAL.
Azt hiszi, újra beszélgetünk.

No nem. Abból már kifogytam, egyébként is,
úgyis tudja előre, minden szavam, fordulatom.
Ugyhogy szépen hátra ültetem.
Megyünk.
Tudom mi van a kezében,
a visszapillantóból látom az arcát.
Nem fényes. Csak világít.
Mert ő borús.

Egy sötét negyed még sötétebb utcáiban vagyunk
Mondom neki: most szállj ki, és gyere haza,
dolgom akadt.
Prófétai tett – mondok magamnak.
Nyilván meg sem mozdult.

Hazagurulunk.
Mondom: ahol bántanak, verést osztogatnak,
no oda nem megyünk.

Nem tudom, megérti-e.
Ha nem, újra kocsikázunk.
Mondok majd: szállj ki.
Nem fog.

Én meg majd újra hazaviszem.
Mégiscsak; az apja vagyok

De talán az egyik útra már
nem fogja hozni a kütyüt.
Talán beszélgetni fogunk.
Talán.

És akkor bevillan,
még az is lehet,
hogy a kocsikázás hoz bennünket újra össze,
választ el az oldalaktól.
Közösségi-sikátor oldalaktól.
És akkor majd előre ül.
És akkor kigurulunk a sikátorainkból.
Övéből, enyémből.

Ránk fér a kocsikázás, vagy mi.

Vizhányó Zsolt

Vezér Kitti 9.a osztályos tanuló alkotása

Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagók miséjén 2024. május 2.

Már jó régen, vagy **húsz éve** úgy a tanév felénél
odajött hozzám néhány diákom,
hogy ők **szeretnék megtanulni** a vektoriális szorzatot.
Olyan sznobosan bárgyúnak, és érthetetlen apróságnak tűnő dolog ez,
és mégis, tanárságom egyik legszebb élménye.
Nekiláttunk, és már **csak ezért** korán felkelve,
bejárva nulladik órás szakkörre
átvettük a vektoriális szorzat **minden csínját-bínját**,
akármennyire is marginálisnak és szakbarbárnak tűnhet ez
mondjuk egy magyaros számára.

Profán, diákszemmel akár **stréber dolognak tűnő lépés** volt ez,
mégis úgy érzem, hogy már **ezért a szakkörért**
érdemes volt matekkal foglalkoznom;
mégis úgy érzem, hogy **hálás vagyok** nekik ezért a kérésért,
és most, több mint húsz év után is életem egyik legszebb és
legkedvesebb tanári élménye ez,
merthogy **alig volt ilyen kérés** az életemben diákrésről.

A másik élményem egy sítúrás.
Sielni tanultunk, és már szinte **szégyelltem magam**,
hogy az egyik gyerek csak esik-ke, esik-ke.
És **akárhogy** erőlködtem,
ez a kölkök egyszerűen csak **megindult** az irdatlan hosszú léceivel,
és **minden** magyarázat és megmutatás ellenére
minden egyes alkalommal egyenesen elsiklott mellettem
és leült hátra a fenekére és eldőlt jobbra vagy balra
és legtöbbször arcával belefúródott a hóba.

Én pedig – már jócskán délutánonként – az n plusz egyedik ilyen esés után
minden egyes alkalommal azt vártam, hogy feladja,
hogy legörbül a szája, hogy vége, tovább nem próbálkozik.
És valami hihetetlen és azóta is állandóan előttem való képként
él bennem a dolog,
ahogy **vigyorogva** felkel, leporolja a havat és
feloldalazva beáll a sorvégbé
miközben jónéhányuk már **rég feladva** az egészet
kiáll és nagy komolyan matat a kötésével.

Sok gyerekkel sívelgettem, de ilyet még nem láttam.

Ahogy **egy pillanatra sem** adta fel,
pedig **én már magamban rég feladtam,**
és csak újra és újra megindult, siklott, leült, eldőlt,
hó a képében, hó a nyakában és mégis újra felkelt vigyorogva.

És aztán a túra **utolsó napján,** az úgynevezett szabadsízéskor
elindult a többiekkel.

És valami varázsszóra, valami érthetetlen módon
hirtelen bevett egy kanyart,
majd még egyet és így tovább,
és úgy indulhattam haza, hogy ez a gyerek valami
nagyon izgalmasat művelt.

És ahogy a vektoriális szorzatosoknak,
úgy neki is hálás vagyok ezért az élményért.

Kedves Lányok, Fiúk. Én **nem tudom,**
mennyre antropomorf az Isten,
mennyre gondolkodik emberi módon,
de az biztos, –

hiszen annyi de annyi példabeszédben,
történetben, tanításban tárta elénk Jézus,
az biztos, hogy az Isten valamiféle módon mégiscsak
tud örülni nekünk.

Tud örülni annak, ha **tanulékonyak** vagyunk bármiben az életben,
ha nem elég a megszokott,
és tud örülni annak, hogyha **akárhányszor** fel tudunk kelni.

No.

Talán ez így jó és **elég is lenne útravalónak**
de sajnós az a helyzet, hogy **sokszor feladjuk,**
és **nem akarunk többek lenni,**
feladjuk, és **nincs kedvünk** feltápászkodni.

?És ekkor végítéletet érdemlünk?

Ez a két kis történet **nem teljes** a harmadik, különös kép nélkül.
Vagy másfél évtizede **el kellett menjek** egy diákunk temetésére.
Már indult a nyár, családi kerékpározás, baleset, halál...

És a templomi szertartás után, ott kint a temetőben,
a verejtékező napsütésben **megindító volt látni,**
ahogy ott fent, a domboldalban, a frissen hantolt sír mellett
hosszú sorban kullogtak az osztálytársak,
és **odaléptek** az édesapához és édesanyához.

És az édesanya a halott fia sírja mellett

hosszan megölelt **minden osztálytársat**,
úgy, mintha **a saját fiát ölelte** volna.

És csak az első néhány fiút tudtam végignézni, aztán elfordultam.

És lassan el kezdtem megérteni, érteni,
hogyan az Isten valahogy **ilyen szeretettel ölel**
mindannyiunkat magához halott fia mellett.

És **nem számít**, hogy bűnösök, megújulni nem akarók,
hogyan fölkelni nem tudók,
hogyan **konok kamaszok**, hogy fásult felnőttek vagyunk,
nem számít, hogy mit papolnak a szószékről a tanulni vágyás,
és felkelni tudásról kötelességéről és egyéb vallásos dolgokról,
ő mindig **ugyanazzal** a szeretettel ölel át és tart főt bennünket,
mint ahogy a fiát öleli.

Kedves Lányok, Fiúk!

Így érdemes nekivágni a jövőnek:
bárhány eséskor felkelve vagy épp **fel nem kelve**,
megújulni képesen **vagy éppen fásultan**,
véssük a szívünkbe,
hogyan **közben is és mindig is** szorosán ölel bennünket az Isten.

Amen.

Ballagás
2024. május 3.
A 11. évfolyam búcsúztató beszéde

Kedves Ballagók!

Bizonyára ismerősen cseng, ha azt mondom: „Elhull a virág, eliramlik az élet...”

Rengeteg ehhez hasonló sort tanultatok a gimnáziumban. Csak belegondolni tudok, milyen érzés lehet, hogy Ti most ténylegesen megtapasztaljátok ezt a bőrötökön. Tudom kicsit klisés, de mégis: nem olyan, mintha csak tegnap iratkoztatok volna be? Sokatokban talán élénken él még az emlék az első napotokról a suliban, s most itt vagytok a gimnáziumi évek utolsó napjaiban.

Tavaly még ti díszítettétek az osztálytermeteket, a folyosókat, ti gyűjtöttétek a rengeteg virágot, és ti vártátok a legjobban, mikor mehettek már végre haza. Most itt vagyunk újra, de ti vagytok díszben, virágok, ajándékok között, és mi díszítjük a termeket, gyűjtjük a virágokat. Nektek szól a ballagási dal, értetek öltöztünk fel ünneplő ruhánkba, és megtettünk mindent, hogy ez a ballagás emlékezetes, megható, mégis vidám legyen számotokra. Reméljük, sikerült elérni, hogy most megforduljon a fejetekben: „Milyen jó lenne, még csak tizenegyedikesnek lenni!”

Biztos vagyok benne, hogy ahogy ez a pár év eliramlott, úgy fognak majd az egyetemi évek, s az az utána következők is, hisz az élet nem örök, de ezt biztos ti is tudjátok. Használjátok ki az időt, ragadjátok meg az alkalmakat, és ne várjátok, hanem minden erőtökkel tegyetek a jövőtökért! Mert most van itt az ideje a cselekvésnek, a választásnak, hogy merre tovább. Most kezdődik a gimnázium utáni élet, egy új, egy nagyobb szelet a nagybetűsből. Szóval alkoss, légy önmagad, bontakozz ki! Légy hű önmagadhoz, légy hű iskoládhoz, légy hű Istenedhez!

Nem véletlenül igyekeztem egyedi beszédet írni, mivel nem sablonos ez az évfolyam, nem sablonosak ezek az osztályok, hisz mind, külön-külön is egyediek vagytok, ki ebben, ki abban jó, s reméljük, olyan helyeken fogtok tovább tanulni, ahol tovább fejleszthetitek, tökéletesíthetitek ezeket az egyedi talentumaitokat.

Szívből reméljük a legjobbakat a továbbiakban, gondolunk rátok az elkövetkezendő megmérettetésekben, sok erőt hozzá!

S végezetül egyházi iskolánkhöz méltóan egy igével zárom gondolataimat:

Hát nem tudod, hát nem hallottad?
Hogy az örökkévaló Isten az Úr,
ő a földkerekség teremtője!

Nem fárad el, és nem lankad el,
értelme kifürkészhetetlen.
Erőt ad a megfáradtnak,
és az erőtlent erőssé teszi.

Elfáradnak és ellankadnak az ifjak,
még a legkiválóbbak is megbotlanak.

De akik az Úrban bíznak,
azok ereje megújul,

szárnyra kelnek, mint a sasok,
futnak, és nem lankadnak meg,
járnak, és nem fáradnak el.

*Nemes Bertalan
11.d osztályos tanuló*

A 12. évfolyam búcsúzó beszéde

„A búcsúzóinak minden emlék drága, egy száraz lomb, egy moha, egy kis kavics, hogy emlékezzék, még a távolban is.”

A Szent Margit Gimnázium 2024-ben elballagó tanulóinak nevében szeretettel köszöntöm fenntartó szerzetes rendünk, a Megváltós Nővérek képviselőit, Igazgató urat, kedves Tanárainkat, rokonainkat, és minden kedves vendéget! Végül, de nem utolsósorban pedig végzős évfolyamtársaimat!

Engem ért a megtiszteltetés, hogy ma elbúcsúzzam iskolánktól, tanárainktól a 12. évfolyam nevében.

Itt állok, és próbálok József Attila kéréséhez hű maradni: „Az igazat mondd, ne csak a valódit!” – mégis, nehéz szavakba önteni azt az érzéskavalkádot, amely immár hosszú napok, hetek óta bennünk kavargog.

Ma már vígan rohángalunk szerte a folyosókon, de mikor végleg elhagyjuk a gimnáziumot, mindig visszaemlékezünk első iskolai napunkra, amikor megszeppent újoncként a kapun belépve, kicsit elveszettnek éreztük magunkat az épület fölénk tornyosuló falai között. Számunkra a gimnázium a tanuláson kívül, a nemzeti és iskolai ünnepek alkalmával volt koncertterem, színház, gasztrokulturális fellegvár is, mikor pontban csengetéskor rohanhattunk az ebédlőbe, esetleg a büfébe, ahol a mindannyiunk által jól ismert, kedves, mosolygós Béla fogadott bennünket. Egyes tanárok szerint az iskola számunkra csak szabadidőközpontként funkcionált, és köztünk járva többször érezhették magukat inkább modellkifutón, vagy más, nem iskolai funkciót ellátó épületben. Mindezekén túl a Margit nekünk természetesen nem csak az épületet jelenti, hanem mindazt a sok közös élményt, amelyet annak falain kívül együtt élhettünk meg. A lelki napokat, osztálykirándulásokat, nyári táborokat és egyéb osztályprogramokat, amelyek mindenkinek más-más okból ugyan, de örök emlékek maradnak.

Kedves Tanáraink, Osztályfőnökeink! Köszönjük, hogy az első pillanattól kezdve, szüleinkkel karöltve támogattak minket, hogy eljussunk ide, ahol most tartunk.

Kedves elballagó évfolyamtársaim! Az itt eltöltött négy, öt vagy hat év után vigyük magunkkal útravalóul mindazt a tanítást, amit itt kaptunk! Pál apostol szavait idézve: „Mindent vizsgáljatok meg; ami jó, azt tartsátok meg!”

*Márton Réka
12.a osztályos tanuló*

Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagási ünnepségen

Ballagok

Apám és anyám ott ül a Díszteremben a többiekével együtt.

Én meg ott ülök előttük a vásznon.

Anya nyilván hervadásig szorongatja azt a virágot a kezében,
apa meg azzal a csecsebecsével babrál,
amit majd rám fog aggatni,
amikor lelépek a vásznonról és
újra hús-vér valóság leszek.

Anya most biztos sír, apa meg keményen tartja magát. Mégiscsak, ő az apám.

Lelépve arról a vásznonról már nem az leszek,
akitől reggel elbúcsúztak.

Tudják. Anya sír is. Már nem kap vissza teljesen.

Nem baj. Majd odamegyek hozzájuk, megölelem őket,
mint ahogy eddig szoktam.

Ők meg engem. De ez már inkább csak az az ölelés lesz,
amit majd még annyiszor megisméltünk 30 év múlva is,
amikor hazaindulok tőlük.

Gondolom, ezt ők is tudják.

Legfeljebb nem mondják. Maguknak se.

Egy kicsit elérzékenyülök.

Nem így terveztem. Asszem, ők se. De nem tehetek róla.
Egyszerűn vonszol magával az idő.

Óvatosan oldalra nézek.

Ahogy elnézem, a mellettem ülő is erre gondol most.
Legalábbis ezt látom rajta. Ráhagyom.
Tovább ballagnak a gondolataim.

Anyá holnap már nem jön kelteni. Majd kelek, amikor akarok.

Nomeg amikor bírok.

Apa meg rám hagyja a dolgaimat.

Szinte hallom, ahogy jön a szobám felé, benézne, hogy
rendben tanulok-e vagy mi,
de aztán megáll az ajtó előtt, tétovázik, majd nem nyit be.
Most magamra hagy, vagy hagyja, hogy magam legyenek?

Aztán valamelyik este rákérdez, hogy

na, minden rendben van-e. Természetesen.

Majd tovább vacsorázunk, nagyokat sóhajtozva közben,

jelezve, komoly ügyeken gondolkodunk,
most már ne szóljanak hozzánk.

Aztán valahogy telnek az évek. Már a megszokott zsebpénzt sem kapom.

Sőt, egy idő után azon veszem észre magam, hogy
nekem kéne egy kis koszpénzt fizetnem.

Az egyetem mellett még belefér egy kis munka.

De a közös sóhajtozás már nem.

Az egyik este bemutatom a leendőbelimet.

Egy kicsit izgulok. Nem mintha hagynám, hogy beleszóljanak, de mégis.
Jobb lenne, ha elfogadnák. Mindannyiunknak.

Aztán újra fényes keretes képekre kerülök, a

képek meg a fényes keretükben a polcra a többi közé.

Porosodni.

Még távolabb tőlük, még közelebb a hitveshez.

Aztán már ők látogatnak meg.

Pelenka meg hintőpor. Ezzel nem lőnek mellé.

Már nem fáj, amikor elmennek.

De fájna, ha nem jönnének újra.

Meg aztán kapóra is jön néha a nagyszülő.

Aztán valahogy telnek az évek. Én viszem a gyereket a suliba,

és pont úgy guggolok elé, ahogy

apám, anyám igazgatta meg rajtam a ruhát,

kötötte meg újra cipőt az első nap.

Ugyanazokkal a mozdulatokkal.

Pedig azt hittem, hogy én mindent, de mindent másképp fogok tenni,
mint ők.

És ugyanúgy izgulva várom, hogy mit hozott már megint haza

abban a fránya ellenőrzőben.

!Majd bemegyek én ahhoz a nemistudommiilyen tanárhoz.

Mert a gyerek tanul. Hát mit csinálna egész délután-este,

egyedül, otthon.

Próbálok megvédeni. Őt, magam. Ahogy ők engem, magukat.

Megismétlem őket. Kaptafa.

Aztán megint telnek az évek, és aggódva várom, hogy

mikor jön már haza a gyerek. Megint hol járt.

Miért zárja be az ajtót. Elöttem. A szülője előtt.

És mért nem hajlandó megérteni, hogy nem nekem,

magának fordít sorsot.
Hogy nem nekem, magának nő nagyra a szentem.

Nem baj, majd holnap elmegyek, megrendelem a virágot,
meg a csecsebecsét, amit majd ráaggatok,
ha lelép ő is a vászonról.

Akkor majd megölelem. Ő is meg fog ölelni.
De az már más lesz, mint az addigiak.
A következő 30 év ölelésével.

Jajj istenem. Újrakezdődik. De már nem velem, hanem vele.

Családi idő. Ballagó kör. Körbeballagás.

Tükörbe nézek. Ráncos az arcom.
És mégis, minden, de minden új, friss és egyben régi.
Örömök és fájdalmak. Csak új szereplőkre osztva.
És egyre a nehezebb szerepet kapjuk.

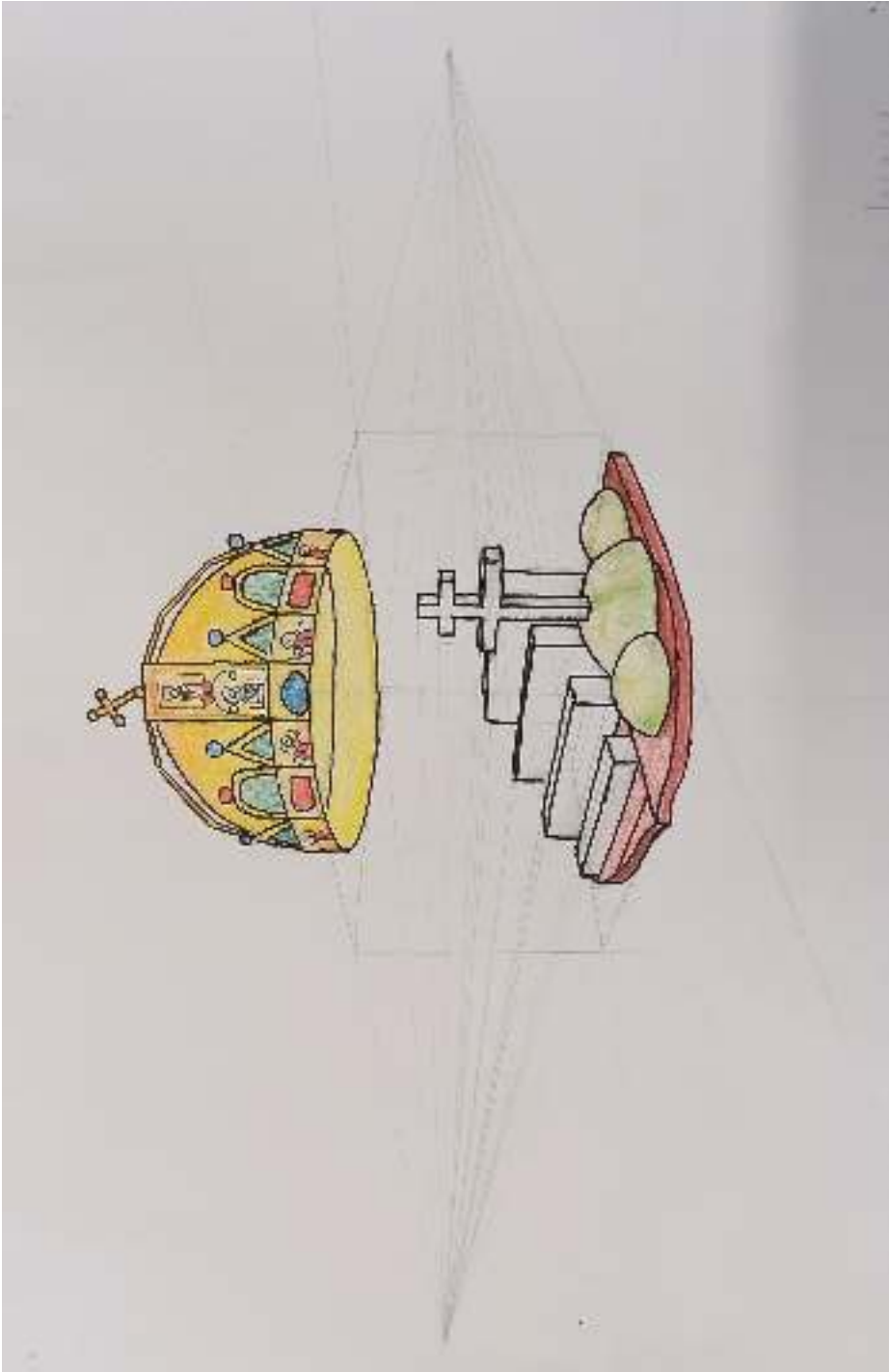
Minden újra kezdődik. És ennek soha sincs vége.

Nem tudom, most örülöm kéne a ballagásnak?
Mondjátok meg. Nem tudom.
De az biztos, hogy mostantól
én is elkezdtem forgatni az idő nagy,
komótosan ballagó kerekét.

Isten áldjon bennötöket!

Novák Botond 12.b osztályos tanuló alkotása

Kós Hubi – avagy hogy is érdemes? Bármit is?

Hogy is érdemes? Bármit is?
Hiszen a mi korosztályunk...

Először is neki kell ülni, és megálmodni.
Utána dolgozni.
Dolgozni.
Dolgozni.
...
Dolgozni.

Majd bízni magunkban.
De nem elbízni.

Majd fókuszálni.

Majd jön a megmérettetés.

És akkor megúszni.
Nem megúszni.
Megúszni.
Értjük a különbséget.

Gratulálunk.
És jó lenne, ha nekünk is gratulálnának.

Lehetnek ma is igazi példaképeink.
Akár a mi korosztályunkból.

Vízhányó Zsolt

Csíki Cecília 10.a osztályos tanuló alkotása

A tanév eseményei

A 2023–2024. tanév programjai, eseményei

Augusztus	30.	Tanévnyitó nevelési értekezlet
Szeptember	1.	Veni Sancte
	4–5.	Gólyatábor
	6–7.	Szülői értekezletek
	17.	Diákmise 10–12. évfolyam
	20–22.	Tanulmányi kirándulások – 12. évfolyam
	25–29.	Diáksereprogram Selmecbánya
Október	8.	Diákmise 7–9. évfolyam
	17.	Lelki nap Bellovics Gábor SJ
	19.	Iskolai ünnepség
	20–21.	Szalagavató
	27.	Próbaérettségi: angol, német
	28.	Az őszi szünet kezdete
November	5.	Az őszi szünet vége
	25.	Nyílt nap
	28. és 30.	Tanári fogadóórák
	29.	Igazgatói kérdezz-felelek
December	8.	Próbaérettségi: magyar
	14.	Próbaérettségi: történelem
	15.	Osztálykarácsonyok
	16.	A karácsonyi szünet kezdete
Január	10.	A karácsonyi szünet vége
	18.	Tanári kirándulás Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Miskolc
	19.	Első félév vége Próbaérettségi: matematika
	20.	Központi felvételi
	28.	Diákmise: 7–8. évfolyam
	30.	Félévzáró nevelési értekezlet Szülői értekezletek

Február	1.	Szülői értekezletek
	10.	Szent Margit-bál
	11.	Szent Margit-bál
	14.	Hamvazószerda
	25.	Diákmise: 9. évfolyam
Március	5–14.	Diákcsereprogram (Osnabrück)
	14.	Iskolai ünnepség Bibliaverseny
	19. és 21.	Tanári fogadóórák
	28.	Húsvéti szünet kezdete
Április	2.	Húsvéti szünet vége
	5.	Szent Margit-nap Szkaliczki Örs O. Cist.
	8–17.	Diákcsereprogram (Osnabrück)
	14.	Diákmise: 11–12. évfolyam
	19.	Iskolai földrajzverseny
	21.	Diákmise: 7–8. évfolyam Elsőáldozás
Május	2.	Érettségi tájékoztató Ballagók miséje
	3.	Ballagás „Szent Margit nyomában a Margit-szigeten”
	6–8.	Írásbeli érettségik magyar nyelv- és irodalomból, matematikából, történelemből
	10., 14 és 15.	Fakultációs tájékoztatók
	26.	Diákmise: 10. évfolyam
	29–31.	Tanulmányi kirándulások
Június	20–29.	Szóbeli érettségi vizsgák
	21.	Utolsó tanítási nap
	23.	Te Deum
	24.	Tanévzáró nevelési értekezlet

Gólyatábor 2023.

Az idei gólyatábor, bár erősen épített a hagyományokra, több szempontból újíító jellegű is volt: idén először a diákok 5 fős szervező csapatával indult a tábor, hogy a feladatok ne egy valaki vállát nyomják. Ráadásul Lobmayer tanár úr évek óta tartó hozzáértő, rutinos szervezését egy újonc vette át jómagam személyében. Bátran támaszkodhattam az elődöm által szilárdan lerakott alapokra.

Ismerős volt a helyszín: a máriabesnyői lelkigyakorlatos ház; ismerősek voltak a programok: gólyatánc, meseerdő, templomlátogatás. Nagyban segítettek ezt a munkát azok a szervezők, akik már harmadik éve csinálják rendületlenül ezt, de mellettük az újoncok is remekül megállták a helyüket, és gyorsan felnőttek a feladathoz, így egy, az osztályfőnökök által is dicsért szervezőgárda bonyolította az eseményeket, mindegyikük felelősséggel és élvezettel tette.

Idén szeptember 4-én 7:15-kor gyülekeztek az első gólyák a Keleti pályaudvaron, az utolsó tánc pedig 5-én 18:15 körül fejeződött be – véget vetve a tábornak. A tábort szervező Kurucz Balázst még négy osztályfőnök kísérte erre az útra: Ávár Barbara, Holczmannné dr. Fehér Ildikó, Szabadosné Karsay Gabriella és dr. Szentgáli Zsolt. Velük volt 126 gólya és 21 szervező diák. Első nap csatlakozott még további tizenegy diák, akik az akadályversenyt segítették, második nap pedig négy diák a sportnapot bonyolította le. Ebben az évben összegyűjtöttem a visszajelzéseket azoktól a szervezőktől, akik szívesen adták, ezeket mellékelem alább.

A gólyák fáradtan, de igazi margitusként tértek haza, a szervezők pedig elégedetten, tele élményekkel.

*Kurucz Balázs
DÖK-segítő tanár, szervező*

Visszajelzések

- Nagyon hálás vagyok, hogy a tanár úr beválogatott a csapatba. A gólyák nagyon aranyosak, szerethetők. A csapat nagyon jó volt a szervezéssel együtt. A gólyáknak mindig volt program, sosem unatkoztak.
- Nagyon vicces és támogató közösségben töltöttük a gólyatábort. Annak ellenére, hogy én segítő voltam, még így is olyan jól éreztem magam, mintha gólya lennék. A meseerdő nagyon jól ki volt dolgozva.
- Az osztálykísérők feldobták a hangulatot.
- Szerintem nagyon összeszedett volt mindenki, és mindenféle szervezés a helyén volt, illetve nagyon tetszett a csapat, amit alkottunk a szervezőkkel együtt. Azt vettem észre, hogy nagyon jól működünk együtt. És szerintem a gólyák is épp annyira élvezték az egészséget, mint mi, szóval abszolút pozitív élmény volt ez a gólyatábor, és nagyon örülök, hogy részt tudtam benne venni.
- Én nagyon élveztem a 7.-es osztállyal töltött időnket, nagyon kellemes kis csapat volt, szinte minimális fegyelmezésre volt csak szükség. Jó volt a lelkesedésüket látni, úgy érzem, jó csapatépítő program volt nekik, és talán legtöbben majd szép emlékként gondolnak vissza a táborra. Nagyon örülök, amikor a folyosón rám köszönnek. Nagyon jó csapat voltunk négyen a társaimmal, és szerintem az egész tábor végig nagyon szerencsésen alakult.

*Kurucz Balázs
a szervezést segítő tanár*

A végzős osztályok szeptemberi kirándulása 2023. szeptember 20-22.

Az A osztály Krakkóba látogatott. A három nap alatt megismerték a város nevezetességeit, szűk utcáit, templomait, egyetemét és zsidónegyedét. Ellátogattak Auschwitz-Birkenaubába is, ahol a II. világháború alatt koncentrációs és megsemmisítő tábor állt. A lágerben tett látogatás megrendítő volt. Carlo atya szentmisét mutatott be az áldozatok emlékére, melynek keretében az osztályimádkozott azért is, hogy soha többé ne történhessen meg ilyen szörnyőség. A programot wieliczka-i sóbánya meglátogatása zárta.

A B osztály Sopronba és Kismartonba látogatott. Sopronban megtekintették a városi múzeumot és a Tűztornyot, 19. századi ruhákat próbáltak, és persze érdekfeszítő előadást is hallgattak a soproni borászatról. Burgenland fővárosában megcsodálták az Esterházy-kastélyt és a székesegyházat. Az utolsó napon Péceli Bence karmelita atya fogadta az osztályt Győrben, és mesélt a karmelita templomról és hivatásáról.

A C osztály Sárospatakat kereste föl. Jártak a református kollégiumban, a Rákóczi-várban és a Szent Erzsébet-bazilikában. Fölkeresték Monokon Kossuth Lajos szülőházát, Szerencsen pedig a Rákóczi Múzeumot, és annak csokoládétörténeti kiállítását. Tokajban a királyok borával, illetve a borok királyával ismerkedtek. Kassára is eljutottak, ahol a domban tisztelettel fejet hajtottak a vezérlő fejedelem nyughelyénél. Kirándulásukat a Márai-ház megtekintésével zárták.

A D osztály Szombathely felé vette az irányt, ahol megérkezés után közvetlenül a

Szent Márton Látogatóközpontba mentek. Számos emlékhelyet kerestek föl a városban: a székesegyházat, a püspöki palotát, azon belül a Mindszenty- és Brenner János emlékszobákat. A második és a harmadik napot Kőszeg látnivalóinak megtekintésével és a helyi borászattal való ismerkedéssel töltötték.

Az E osztály a Felső-Mátrába, Mátraszentimrére kirándult. Sokat játszottak együtt még utoljára: métáztak, számháborúztak, pingpongoztak, csocsóztak, biliárdoztak, fociztak és tollasoztak. Persze nem maradt ki a programból a közös főzőcskézés és a túrázás sem. A Mátra Ásványházban pedig csodálatos természeti kincsek megtekintésére nyílt lehetőség.

Beszámoló a Szent Margit Gimnázium Kórusának kismartoni útjáról

Hétfőn reggel gyülekeztünk a népligeti buszpályaudvaron, és kilencen megkezdtük utazásunkat. A busz Zólyomig vitt el minket, ahova kijött elénk az iskola egyik tanára, Lenka, és együtt folytattuk utunkat Selmecebányára. Rengeteg emelkedőn keresztül eljutottunk az iskoláig, ahol már ebéddel vártak bennünket, és találkozhattunk cserediákjainkkal. Egy pizzázóban vacsoráztunk, ami után csak sétálgattunk és sokáig beszélgettünk. Végül egy hosszú és tartalmas nap után ágyba zuhantunk.

Másnap reggel elmentünk az angoltanárnővel Selmecebánya látványosságait megtekinteni. Templomokat, iskolákat, emlékműveket néztünk meg. A tanárnő sok érdekes információt megosztott a város történelméről. Ezután visszamentünk az iskolába, ahol a helyi diákok olasz, angol és német kvízekkel vártak minket. Utána beültünk egy angolórára, ahol az iskola diákjaival kellett csoportos feladatokat megoldani. Ebédre egy tradicionális szlovák ételt kaptunk. Majd az iskola alagsorában játszottunk röplabdameccset a cserediákjainkkal. A délután hátralévő részében elmentünk bowlingozni, majd sétáltunk a városban. Ezt követően egy hangulatos teaházba mentünk el, ahol sokat beszélgettünk, neveltünk.

A szerda délelőttünket azzal kezdtük, hogy meglátogattunk egy solymászi iskolát, ahol megmutatták az ott lévő állatokat és hogy mivel foglalkoznak (mit tanulnak) a diákok. Még kézből etetni is volt alkalmunk az állatokat. Következő programunk egy selmecebányai múzeum megnézése volt. Itt virtuális valóság segítségével mutatták be a város történelmét. A suliba visszaérve a cserediákokkal röplabdáztunk. Ezután a cserediákok elvittek néhányunkat kocsival Lévára. Ott megnéztük a lévai vár melletti múzeumot. Azután felmentünk az ottani kálváriára.

Csütörtök reggel első órában megnéztünk egy informatikaórát (mivel ez egy informatikai iskola), ahol betekintést nyerhettünk, milyen bonyolult dolgokat csinálnak, és kis segítséggel

mi is belekóstolhattunk ebbe a tevékenységbe. Ezt követően elmentünk Selmebánya híres bányájába, melynek egyik különlegessége, hogy egy hegyen van, csak úgy mint az egész város. A vezetőnk a cserediákok egyik osztálytársa volt, aki megmutatta a bánya turistáktól elzárt részeit is. Ezután kaptunk egy kis szabadidőt, majd felgyalogoltunk egy nagyon meredek emelkedőn a legmagasabb ponton fekvő bányásztóhoz. Innen gyönyörű kilátás nyílt Selmebánya városára. A következő programunk a barbecue party volt, ahol tábortűz mellett ülve sütögettünk és beszélgettünk.

Az utolsó napon elkészöntünk az igazgató úrtól, és csomagjainkkal elindultunk a Kálvária felé. A Kálvária egy inaktív vulkánon helyezkedik el. Építésének kezdeményezője Perger Ferenc jezsuita páter volt, a város tehetős polgárai és nemesei anyagilag támogatták a megvalósítást. A domb alján három előkészületi kápolna érintésével jutottunk a teljesen felújított alsó templomhoz. A stációkat érintve kanyarogtunk fel a tetőn álló felső (német) templomhoz. A kilátás lenyűgöző volt. A zólyomi buszpályaudvarom még egy teszt várt ránk, melyet a tanárok állítottak össze. Budapesten elkészöntünk egymástól, és mindenki élményekkel telve ért haza.

*Antal Csenge és
Bagi Zsófia
9.d osztályos tanulók*

**Bellovics Gábor atya miséje a lelki napon
2023. október 17.**

Az október 23-ai megemlékezés képei

Nyílt Nap a Szent Margit Gimnáziumban

2023. november 25. szombat 10:00-14:00

A MI ISKOLÁNK - A TIÉD IS LEHET
TUDÁS
mindent biztosítunk - és rajtad is múlik
KÖZÖSSÉG
amilyenre álmódod - és együtt alakítjuk
HÍVÓ ÉLET
tiszteljük a világot - és légy nyitott

A TE DÖNTÉSED - A JÖVŐD LEHET

FELVÉTELI

A jelenleg 6. és 8. osztályos diákok
jelentkezését várjuk.

Jelentkezési tudnivalók:

www.szm.g.hu

Menü: Felvétel/Tájékoztató

Határidők:

Jelentkezés a központi írásbeli felvételre: 2023. 11. 30.

Hivatalos és "Margitos" (netes) jelentkezés: 2024. 02. 21.

A nyílt nap csak egy színes képezlap rólunk... A mindennapok kihívása az, amiben 3D vagyunk :-)

www.szm.g.hu

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

A felvételi tájékoztató
online olvasható:

www.szm.g.hu/felveteli-tajekoztato

A Szent Margit Gimnázium Kórusa Veszprémben

2023. november 26-án, Krisztus Király vasárnapján iskolánk kórusával Veszprémbe utaztunk. A vasárnap ellenére korán kellett kelni, mivel hét órákor már gyülekeztünk az iskola előtt.

Zarándoklatunk motivációi között szerepelt, hogy 2023. november 19-én, Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén volt 80 éve, hogy XII. Piusz pápa szentté avatta Árpád-házi Margitot, iskolánk névadóját és védőszentjét. Szent Margit Veszprémben nevelkedett a domonkos apácáknál, majd a Nyulak szigetére került, amely akkoriban a veszprémi püspökséghez tartozott, tehát több szállal is kötődik az ő élete ehhez a városhoz, amely idén Európa kulturális fővárosa, és nemrég újult meg a székesegyháza is. Ebben a főtemplomban énekeltünk a vasárnapi nagymisén, egész iskolánk nevében megemlékezve a fent nevezett eseményről.

A szentmisét követően dr. Takács István plébános atya tartott nekünk előadást a veszprémi egyházmegye és a főszékesegyház történetéről, jelenéről. Ezt követően pedig – cserébe az énekes szolgálatunkért – ingyenes vezetéssel nézhettük végig az érseki palota már megújult részeit, végén a még rekonstrukció alatt álló Gizella kápolnával.

A kimerítő szolgálat, valamint a történelmi-művészettörténeti információ özön után fáradtan, de élményekben gazdagon és tudásban gyarapodva tértünk haza.

*Oberrecht Ádám
karnagy*

Téli túra 2024. január 3–6.

A 11.a osztály útja Jósvafőre 4 és fél órás volt. Az apartman házat a helyi önkormányzat tartja fenn. Első nap kisebb körsétát tettünk: Tengersizem, Kecső-patak völgye. A patak úgy megáradt, hogy a többszöri átkelések miatt ketten eláztak.

Második nap átmentünk Szlovákiába egy bérelt busszal. Megtekintettük a vadregényes Szádelői-völgyet és a Tornai várat. A harmadik napon gyalogoltunk a legtöbbit. Megnéztük a hucul ménest és a Szelce-völgyön át jutottunk Derenk romközségbe, majd Szögligetre. Itt is volt egy vár, a Szádvár, melyet megmászunk. A várból jól láttuk mind az Alacsony-, mind a Magas-Tátra hóval borított csúcsait. Ez azt jelenti, hogy Szlovákiát teljes szélességében átláttuk. Szögligetről visszabuszoztunk Jósvafőre.

A harmadik napon volt Vízkereszt, ezért megszerveztük, hogy legyen mise Szögligeten. Mivel volt két gitárunk, vállaltuk a zenei szolgálatot a szentmisén. Lényegében miattunk összerántották a falu népét, és eljött a pap is Bódvaszilásról. A mise után még utoljára jót ettünk a jósvafői Terka Konyhája étteremben, majd ismételen 4 és fél óra utazást követően megérkeztünk Budapestre.

*Lobmayer András
túravezető*

Sítábor Lackenhof (Ötscher), 2024. január 7–12.

Tantestületi tanulmányút Miskolcra 2024. január 18.

Iskolánkban immár hagyomány, hogy a tanév folyamán egyszer meglátogatunk egy jó nevű gimnáziumot, mert szeretnénk tanulni tőlük, ellenni valamit, amit be tudunk építeni saját pedagógiai programunkba. Ezek az alkalmak azért is nagyon kedvesek nekünk, mert együtt utazhatunk autóbusszal, mint ahogy a diákjaink is teszik egy-egy osztálykiránduláson. Kikapcsolódunk egy kicsit a megszokott munkánkból, többet tudunk egymással beszélgetni mind útközben, mind a közös ebéd alatt. Idén a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium fogadta tantestületünket, ennek megfelelően buszunk már 6:30-kor indult.

Holczinger Ferenc SJ igazgató atya volt szíves megengedni nekünk, hogy a félévi osztályozókonferenciáink amúgy is terhelt napján ismerkedjünk méltán híres iskolájukkal. Először az igazgató atya és helyettesei röviden tájékoztattak bennünket oktatásuk sajátosságairól, sikereikről, problémáikról és terveikről. Lehetőséget kaptunk arra, hogy kérdéseket tegyünk fel. Ezt követően tanítási órákat látogattunk, majd a kápolnában beszélgethettünk a gimnázium szerzetes hittanáraival. Irigyeltük, hogy van a gimnáziumnak főállású spirituális papja.

Miután elbúcsúztunk az iskolától, megtekintettük az avasi református templomot, mely egyúttal Miskolc belvárosának legrégebbi épülete. Meglepve tapasztaltuk, hogy egy újonnan kialakított fémlépcsőn fel lehetett menni a harangtoronyba. Mivel a harangtorony a megépítése óta nem égett le, a faszervezet részben az eredeti, közel ötszáz éves gerendákból áll. A tiszteletes asszony sok érdekes dolgot mondott el a templomról. Láthattuk a felbecsülhetetlen értékű, reneszánsz korabeli királyi stallumot, amely Mátyás

király udvarának berendezési tárgya volt. A templomlátogatásban megéhezett tanárok a közeli Rákóczi Pince étterembe sétáltak át, ahol remek hangulatban költötték el kései ebédjüket. Az esti órákban érkeztünk vissza Budapestre, a gimnázium elé.

Lobmayer András

Osnabrücki diákcsereprogram 2024. március 5-14. és április 8-17.

A diákcsereprogram hatalmas élmény mind a magyar, mind a német diákok számára. A cserepartnerek izgatottan várták a másik érkezését. Először a német diákok látogattak Magyarországra. Megtekintették Budapest nevezetességeit, délután közös programokat, főzést és sportolást szerveztünk. Az itt töltött idő alatt megismerhettük cserepartnereinket, és bevonhattuk őket a mindennapok forgatagába. A visszajelzéseik alapján nagyon jól érezték magukat, és amikor az utolsó nap a reptéren elváltunk, mind nagyon vártuk már, hogy újra találkozhassunk.

Egy hónappal később mi, magyar diákok indultunk útnak, hogy megismerkedjünk a német kultúrával és szokásokkal. A családok nagyon kedvesek és befogadók voltak, segítettek, amiben csak tudtak. Az iskolában együtt „mozogtunk” a cserediákjainkkal. Délelőtt tanórákon vettünk részt, a cél a nyelgyakorlás és a magabiztos nyelvtudás megszerzése volt. Délutánonként különböző programokat szerveztek nekünk. Az első délután körbejártuk a várost, megnéztük a látványosságokat, valamint a város történelmét is megismerhettük. Másnap az iskola technikatermében készítettünk madáretetőket. Összehozta a csapatot ez a program, mivel minden etetőhöz két ember kellett. Volt, aki hazahozta az etetőjét emlékébe.

Két távolabbi városba is elutaztunk: Brémába és Münsterbe. Brémában a városnézés és a múzeumlátogatás kötötte le a figyelmünket, na meg a brémai muzsikusok szobra. Münsterben a városnézés egy játék keretében valósult meg: kisebb csapatokat alkottunk, és kérdésekre válaszolva barátkoztunk a várossal.

Pizzát is süttünk az iskola konyhájában. Munkánk gyümölcsét közösen fogyasztottuk el, miközben kötetlenül beszélgettünk. A csendtől nem kellett félni, kellemes volt a légkör. Az utolsó nap sajnos a pakoláson és búcsúzáson kívül nem maradt időnk sok mindenre. Az iskola előtt várt minket a kisbusz, amely Osnabrückből elvitt minket Dortmundba. Itthon fáradtan, de örömmel tekintettünk vissza erre a tíz napra.

*Truczka Boróka 10.b osztályos
tanuló*

A március 15-ei megemlékezés képei

Bibliaverseny 2024. március 14.

Erdélyi osztálykirándulás 2024. május 29 - június 1.

A kirándulás május 29-én, szerdán reggel 6 órai indulással kezdődött. Egy berettyóújfalui megállót követően léptük át a határt, majd első fontos megállónk a Király-hágó volt. A következő állomás a Tordai-hasadék. A buszból kiszállva sétába kezdtünk a hasadékon át, de körülbelül egy félórás séta után egy hirtelen jött vihar miatt vissza kellett fordulnunk. Torockót jelöltük meg a következő megállónknak, ám az erős eső miatt csak a buszból volt lehetőségünk megnézni a falut és a Székelyköt. Este hét órakor érkeztünk a szállásunkra, a Marosvásárhely melletti Koronka községbe.

A kirándulás második napján, május 30-án Marosvásárhelyre mentünk be. A Kultúrpalotában egy tartalmas vezetésen vettünk részt, melynek során megismerkedtünk a magyar szecessziós építészettel. Ezután elsétáltunk a református temetőbe, ahol megkoszorúztuk Bolyai János és Bolyai Farkas sírját. Marosvásárhelyt elhagyva Szováta volt a következő megállónk. Itt a sóbányászatról ejtettünk szót, körbesétáltuk a Medve-tavat, és megcsodáltuk a Monarchia korabeli, felújított épületeket. Szováta elhagyva átkeltünk a Görgényi-havasokon. Gyergyóditrón ebédeltünk egy 10.-es diák nagyszüleinek panziójában. Innen Gyergyóremetere buszoztunk át a Fráter György Iskolába, amely testvériskolájának fogadott minket. Itt egy helyi történelemtanár tartott ismertetőt a csoportnak a településről, illetve sikerült a gyerekekkel is beszélgetnünk a helyi iskolarendszerről.

A harmadik napon a szállásunkat elhagyva, ismét átkelve a Görgényi-havasokon és az Erdélyi-medencén a Békás-szoros felé vették az irányt. Itt leszálltunk a buszról, és gyalog

mentünk át a szoroson. A szorost elhagyva a Gyilkos-tó volt a következő állomásunk. Itt hosszú időt töltöttünk, ami arra is elég volt, hogy néhányan körbesétáljuk a tavat. Délután

átmentünk Hargita megyébe, és végimentünk a felcsiki falvakon. Megálltunk Madéfalván, az emlékműnél is. A következő állomásunk a csíksomlyói templom volt. Itt a kegyszobor meglátogatása után felgyalogoltunk a nyeregbe, megcsodáltuk a pünkösdi búcsú színhelyét, melyet még nem láttunk ilyen üresen.

Szombaton reggel fél 9-kor indultunk el a szállásunkról. Első megállónk Szejkefürdő volt. Itt szót ejtettünk a székelykapukról, és meglátogattuk Orbán Balázs sírját, melyet megkoszorúztunk, és ahol ismét elénekeltük a Székely himnuszt. Az utolsó állomásunk Farkaslaka volt. A templom mögött felsorakoztunk, megkoszorúztuk Tamási Áron sírját, énekeltünk, majd kisebb sétát tettünk a faluban, hogy eljussunk Tamási Áron szülőházához. A szülőházban megtekintettük a vezetéssel egybekötött múzeumi kiállítást. Késő este iskolánk, a Szent Margit Gimnázium elé.

*Holczmann-né dr. Fehér Ildikó,
a 7.b osztályfőnöke és
Richlik-Horváth Katalin,
a 10.c osztályfőnöke*

Vízi vándortábor a Rábán 2024. június 24–30.

A találkozóra mindenki időben odaért, kényelmesen eljutottunk egy átszállással Szentgotthárdra, ahol már vártak ránk. A csomagjainkat elvitték az állomástól húsz perc sétára található kempingbe. A szállás elfoglalása után elmentünk a szentgotthárdi aquaparkba, ahol egészen estig pancsoltunk. A bőséges vacsora után foci és röplabda vette kezdetét egészen sötétedésig. Ezután kötetlen beszélgetés, meccsnézés volt, és megtapasztaltuk, hogy elképesztően sok szúnyog van.

Másnap a reggelire kapott virsli elfogyasztása és összepakolás után megtörtént a vízre szállás, és elindultunk Csörötnekre. A 14 kilométeres evezés jó bemelegítésnek bizonyult, ráadásul a Rába sodrása is nekünk dolgozott. Egészen hamar meg is értünk Csörötnekre, ahol a szállás elfoglalása után felavattuk a strandfocipályát, majd hűsítés céljából lementünk fürdeni a Rábába. Elképesztő volt érezni, hogy milyen erős a sodrása, árral szemben sétálni is nehéz volt benne, úszni szinte lehetetlen. Arra viszont tökéletes volt, hogy a meder szélén felsétálva a vízzel leszállíttassuk magunkat. Vacsora után táborfüzet raktunk, és takarodóig játszottunk mellette.

A harmadik nap jött a Rába legszebb és legkanyargósabb szakasza, ráadásul 24 kilométeren keresztül. Itt többször is szükség volt az egy hajóban utazók összehangolt evezésére, hiszen a kanyarokban a sodrás az óriási hordalékfák alá akart vinni bennünket. Egyszóval izgalomból nem volt hiány. Nem utolsósorban megvívtuk az első víziháborút, mely abból állt, hogy az evezők segítségével lefröcsköltük a mellettünk haladókat. Csákánydoroszlóra érve elfoglaltuk a szállást, majd közös futás keretein belül meglátogattuk a doroszlói

kisboltot is. Este társasozás és meccsnézés volt, majd a szúnyogok elől mindenki a saját sátrába menekült.

Csütörtökön reggeli után megkaptuk a bicikliket, és elindultunk a Vadása-tóhoz. Éjszaka a sok eső miatt addig nem látott mennyiségű meztelencsigával találkozhattunk a sátrainkban és azok környékén. A biciklitúra első felében hol esett, hol nem esett az eső, de a tóhoz érve kisütött a nap, így szinte kivétel nélkül mindenki beugrott a tóba fürdeni. A tó partján árulták Európa legfinomabb hot-dogját. Legalábbis Erzszi néni, aki készítette, így hivatkozott rá. A fürdés és ebéd után visszabicikliztünk a táborba, és szabadprogram volt estig. Ezen a napon kivételesen korábban volt a takarodó, hogy az utolsó két nap evezésének újult energiával tudjunk nekivágni.

Másnap új túravezető csapatot kaptunk, akik elvittek minket Körmendre. Az egyik szakaszon az egész folyót elzáró hordalékba botlottunk, amit nekünk kellett elfürészelnünk azért, hogy tovább tudjunk menni. Mondanom sem kell, ezen a napon vette kezdetét a II. Rábai csata, ahol senki sem úszta meg fröcskölés nélkül. Körmendre érve elfoglaltuk a szállást, és elmentünk a közeli kosárpályára játszani. Megpróbáltunk strandolni is, de a Rába szintje jó másfél méterrel magasabb volt, mint szokott lenni, így a lépcsőről lelépve nem ért le a lábunk, és a sodrással igen nehezen tudtunk szembeszállni. Ezután tettünk egy laza sétát Körmend belvárosába, és meglátogattuk a helyi híres albán fagyfaltozót. Itt akkora volt egy gombóc, mint máshol három. Este egészen takarodóig beszélgettünk, játszottunk.

Szombaton aztán elérkeztünk az utolsó evezéshez, melynek során Molnaszecsődre mentünk. Itt már kevesebb kihívást állított elénk a folyó, így összekapaszkodva sodródtunk igen sokszor. A szakasz végéhez közeledve megtörtént az utolsó vízi csata, melyben a táborvezetőink is igen aktívan részt vettek. Itt már többen átugráltunk másik hajóba, és vízbe löltük az 'ellenséges' hajó legénységét. Ez a rész volt szerintem a vízitúránk csúcspontja, kivétel nélkül mindenki nagyon élvezte. Molnaszecsődre érve már várt minket a busz, és

kora délutánra már a szálláson is voltunk. Meglátogattuk a körmendi ököcentrumot, ahol a vezetőink játékokkal készültek nekünk, és meghívtak az esti koncertre is, amire örömmel mondtunk igent. Így történt, hogy az estét egy jó koncerttel zártuk, ami megkoronázta az egész kirándulást.

Az utolsó napot reggelivel és a csomagjaink összepakolásával kezdtük. Túravezetőink felajánlották, hogy kibuszsal kihozzák majd a poggyászaikat az állomásra. A vonatra felszállva szinte azonnal elaludt a csapat nagy része. Délután 14.30-ra értünk az állomásra, kb 30 perc késéssel, ráadásul a klíma is elromlott útközben, de ez nem vette el tőlünk azt a sok szép emléket és jó érzést, amit a tábor során gyűjthettünk.

*Heiszer Ferenc,
a 9.a osztályfőnöke*

Irodalmi alkotótábor Héderváron 2023. július 7-10.

Az eredetileg tervezetthez képest némiképp módosult csapattal, de a tervezett időpontban indultunk a Keleti pályaudvarról. Késés nélkül érkeztünk Győrbe, majd továbbindultunk Hédervárra, ahol azonnal felvertük a sátrakat, majd tábortüzet raktunk, szendvicseket készítettünk, megvacsoráztunk, és éjjeli túrára indultunk, ahonnan hajnali háromkor tértünk vissza.

A következő napok az alkotásról szóltak. Központi témánk a víz volt – minden alkotás e körül forgott.

Foglalkozásaink:

- asszociációs játékok;
- a víz témával kapcsolatos versek feldolgozása;
- versek megbeszélése, majd a versek és gondolatok bemutatása a többi csoportnak, utána eszmecsere;

- a versekből kiindulva önálló alkotások létrehozása (rajz, festmény, vers, novella, bármi) önállóan vagy csoportban;
- az egyes csoportok valamilyen koncepció szerint írtak egy verset, a másik két csoport pedig kitalálta, mi volt a koncepció;
- szófelhő gyártása az adott versekből - ezzel együtt elkezdtünk foglalkozni a kalligráfiával;
- problémafeldolgozás irodalmi művek segítségével, majd a tábor végén az így keletkezett alkotások elűsztatása a Dunán.

Ezeken kívül voltunk evezni, fagyizni, ijjal lőttünk, úszunk a Dunában, hullócsillagokat néztünk. Reggelente együtt vásároltunk reggelit és a napközbeni szendvicstre valót, megbeszéltük, mit főzünk este szabadtűznél.

Szerdán a kiválasztott vonattal tértünk vissza a fővárosba tele szúnyogcsípéssel, horzsolásokkal, leégve és leburnulva, festményekkel és versekkel megrakodva, melyeket a magyar munkaközösség hirdetőtábláira szántunk.

*Pacz Mercédesz
táborvezető*

Innovációk

Fejlesztések, karbantartások a 2023-2024. tanévben

A tetőn elvégeztük a veszélytelenítést: eltávolítottuk a potyogó darabokat a főbejárat felett, a megtisztított területet lekentük speciális anyaggal állagmegóvási célból.

A 2023-2024-es tanévet már úgy kezdtük, hogy minden osztályteremben digitális tábla volt.

A két alagsori öltözőt teljesen felújítottuk (teljes körű festés és csempézés, teljes vízszigetelés kialakítása).

A negyedik emeleten lévő kihasználatlan helyiséget tanteremmé alakítottuk át.

Az ebédlő beázott oldala többszöri javításra, festésre szorult, ezeket a munkálatokat elvégeztük.

A harmadik emeleten összenyitottunk két termet, hogy minden osztályunk megfelelő nagyságú teremben lehessen.

A hőközpont előtt egy új parkolóhelyet alakítottunk ki.

A 2. és a 3. emelet déli oldalán teljes ablakcsere valósult meg.

Az udvarra teqball asztalt telepítettünk.

Egy újabb csocsóasztalt szereztünk be.

A csarnokba 300 új, párnázott széket vásároltunk.

A csarnok portahelyiségébe rolót telepítettünk.

Kállai-Bálint Szabolcs
üzemeltetési vezető

Munkaközösségek

Az angol nyelvi munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

Az idei tanévben iskolánkban 38 csoportban folyt az angol nyelvoktatás. Munkaközösségünkben Kővári Annamária tanárnő nyugdíjba ment, így kilencen folytattuk a munkát. Segítségünkre volt Molnár Gyöngyi, aki hosszú tanítási gyakorlatát végezte nálunk Ávár Barbara tanárnő mentorálásával.

Az előző évekhez hasonlóan a bejövő hetedik osztályosokat három csoportra osztottuk a korábban írt szintfelmérő alapján. Újdonság volt, hogy a 9. évfolyamon és a 11. évfolyamon az első szeptemberi órán a diákokat újból felmértük, s ez alapján új csoportbeosztás készült. Az újítást az indokolta, hogy a csoportokon belül az évek során jelentős különbségek alakulnak ki: vannak olyan diákok, akik nagyon gyorsan tudnak haladni, s magasabb szintű követelményekkel is megbirkóznának, míg mások leszakadnak, mivel még több gyakorlásra, elmélyítésre lenne szükségük. A 9. c osztály bejövő diákjai is a saját szintjükhez közelebb álló csoportba tudnak így csatlakozni. 11. évfolyamon különleges jelentősége van a csoportbeosztás módosításának, hiszen ekkor már kifejezetten az érettségire és a nyelvvizsgára készülnek a diákok. A 12. évfolyamon viszont nyolc csoport helyett négyben folyt az oktatás, mivel a diákok nagy része előrehozott érettségit tett 11. végén. Sokan ősszel mentek emelt szintre, ezért még októberig jártak órára, utána viszont már nem.

Az óraszámok most már mindenhol a 2020-as NAT szerint alakultak: hetedikben és kilencedikben heti 4, nyolcadikban és tizedikben heti 3, a két utolsó évben pedig heti 5 angol óra állt a diákok rendelkezésére. Idén már külön B2 ill. C1 felkészítő kurzust nem indítottunk, hiszen az alapóraszámokban az érettségire való felkészülés mellett a nyelvvizsgára is készültek, amit a sok sikeres vizsga is bizonyított.

A 9.nyD nyelvi előkészítő osztályban 36-an kezdték meg tanulmányaikat, s még ősszel egy fővel bővült az osztály, így az 1. csoportban 19, a másodikban 18 tanult. A heti 8 angolóra mellett nyelvvizsga-előkészítő, angolszász kultúra, valamint társalgás, íráskészség és

heti 1 nyelvtan óra segítette a haladást. A diákok a tanév végén záróvizsgát tettek, mely írásbeli és szóbeli részből állt. Örömmel láttuk, hogy mindannyian sikeresen teljesítették a követelményeket.

A novemberi nyílt napon az iskolánkba látogató vendégek betekintést nyerhettek a nyelvi előkészítő évfolyam és a többi csoport munkájába: a 2. csoporttal Kornylóvné dr. Máté Anita tanárnő tartott bemutató órát, a tavalyi NYEK-es, most 9.d 1. csoportjával pedig Csikai Klára tanárnő. Nagyon sokan voltak kíváncsiak az órákra, s nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk. Nemcsak a kilencedikeseket, hanem a hetedikeseket is láthatták az érdeklődők, Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő és a 7.ab 1. (legmagasabb szintű) csoportjának bemutató óráján vehettek részt. Egész délelőtt nyitva volt a mostanra már hagyományosnak számító angol teaház a második emeleti új angol teremben, az A1-esben, ahol Ávár Barbara és Szabadosné Karsay Gabriella tanárnők és diákjaik várták nagy szeretettel (no meg teával és süttivel) a betérő vendégeket. Minden évben nagy sikert arat a teaház, s azt is hallottuk, hogy valaki az itt tapasztalt vendégszeretet miatt is választotta iskolánkat.

2023. október 10-én a Miskolci Egyetem vendégprofesszora, Mr. Colin Swatridge két előadást is tartott angolul diákjainknak a Díszteremben. Az első előadás során az angol iskolarendszert mutatta be, a másodikon pedig az Egyesült Királyság politikai rendszerét. Mindkét előadás nagyon jól sikerült, s örültünk, hogy utána a tanáriban is válhattunk néhány szót kedves vendégünkkel.

Idén is elfogadta meghívásunkat Rádai Péter, az Euroexam vezető munkatársa, aki kétszer is ellátogatott hozzánk. 2023 októberében „Írni jól!” címmel a 11. évfolyam diákjainak tartott másfél órás előadást, 2024 márciusában pedig a népszerű nyelvvizsga változásairól számolt be a 10. és 9.ny évfolyamosoknak. Ez alkalommal szóbeli próbavizsgán is kipróbálhatták magukat a diákok, s sokan azzal az elhatározással léptek ki a teremből, hogy a közeljövőben jelentkeznek a vizsgára.

A COVID járványt megelőző években rendszeresen vittünk csoportokat az Egyesült Királyságba, s örömmel vettünk volna részt a kétszer meghirdetett, majd ugyanannyiszor felfüggesztett Külföldi Nyelvtanulási Programban. Hosszú szünet után tavasszal felmerült, hogy érdemes lenne újra csoportot szerveznünk, mert diákjaink körében nagy igény van arra, hogy nyelvterületen legyenek. A Challenge Utazási Irodával összefogva „Repüljünk Írországba!” címmel ötnapos utat hirdettünk meg, amelyre 41 diákunk jelentkezett. Az augusztus 17-21. közötti utazáson Keményné Orbán Krisztina és Szabadosné Karsay Gabriella főszerző tanárnők mellett még két kolléga kísérte a népes csapatot.

A tavaly felelevenített selmebányai angol nyelvű diákcsere is folytatódott, szeptember közepén a mi diákjaink utaztak a Felvidékre Rébay Lajos tanár úr kíséretével, ahol újra találkoztak partnereikkel, s egy nagyon jó hangulatú hetet töltöttek együtt. A szlovák iskola, mint mindig, most is nagyon élvezetes programokat szervezett diákjainknak, de a

legfontosabb az volt, hogy angolul tudtak a diákok kommunikálni, hiszen egymás nyelvét nem ismerik.

A tanév során folytattuk iskolai angol újságunk, a 4U! kiadását. A hagyományoknak megfelelően három szám jelent meg: novemberi, tavaszi és nyári. Mindegyik számból kb. 70 nyomtatott példány készült, s ezeket az IMNN Iskolaalapítvány támogatásának köszönhetően ingyen adtuk diákjainknak. Ugyanakkor mindegyik számunk megtalálható a munkaközösség honlapján is, így visszamenőleg is megtekinthetők és letölthetők. Folytattuk tanári interjú rovatunkat, idén Kaszásné Katona Györgyike, Ávár Barbara és Csikai Klára tanárnők válaszoltak diákjaik kérdéseire. Novemberi számunkban több cikkünk is beszámolt az iskolai programokról: így olvashattak diákjaink angolul a selmecbányai útról, az olaszosok itáliai körútjáról és a gólyatáboros élményekről. Tavaszi számunkban órai feladatra készült műveket is betettünk, a júniusban pedig a közelgő foci EB-ről és a párizsi olimpiáról szóló cikkeket is lehetett olvasni. Nyelvi rovatunk témája idén az angol nyelvben gyakran használt vonzatos igék (ún. Phrasal verbs) voltak, a take és a set igék különböző jelentéseit szedtük össze. Vizsgatémák rovatunk a történelem és politika, az Egyesült Államok és a pénz témakört ölelték fel: részletes szókinccsel és vizsgafeladatokkal. Nagyon örülünk, hogy egyre több csoportból kapunk cikkeket, s ezáltal lehetőséget biztosíthatunk diákjainknak, hogy írásaik megjelenhessenek.

Idén két iskolai versenyt szerveztünk: a szépkiejtési versenyt, mely újdonság volt, illetve az év végi csapatversenyünket, amely már több évtizedes hagyományra nyúlik vissza. Az idegen nyelveknél különösen is fontos a helyes kiejtés, ezért is döntöttünk úgy, hogy versenyt hirdetünk diákjainknak. A megmérettetés során egy előre kiadott szöveget kellett a zsűri előtt felolvasni, majd a szintén korábban megismert száz szót tartalmazó listából véletlenszerűen kiválasztott tizenöt szót kellett helyesen kiejteni. A versenyzőket a szintjük szerint két kategóriába osztottuk: Pre-Intermediate / Intermediate és Upper-Intermediate / Advanced szintre. A két kategória versenye egyidőben, párhuzamosan zajlott, a két zsűriben pedig munkaközösségünk minden tagja részt vett. Az I. kategória dobogósa Király Emma (1.), Polczer Erzsébet (2.) és Pataki Zselyke (3.) 9.nyD-s tanulók lettek, a II. kategóriában pedig Vasvenszki Róbert (9.c – 1.), Bánfalvi Sámuel (9.b – 2.) és Mészáros Ákos (9.a – 3.). Ők könyvjutalomban részesültek, de a többi résztvevő sem távozott üres kézzel.

Hagyományos csapatversenyünket június 3-án bonyolítottuk le. A közelgő olimpia és a labdarúgó EB miatt ideai témánk a sport volt. 12 csapat nevezett, s 10 állomáson oldottak meg különböző feladatokat, melyeket egy-egy angoltanár felügyelt. A feladatok változatosak voltak: nyelvi, közismereti, logikai és ügyességi feladatok váltogatták egymást. A képek és a beszámolók alapján úgy tűnik, jól érezte magát minden résztvevő, diák és tanár egyaránt. A verseny eredménye: 1. helyezett: Baróti Star TV (10.D) - Dangel Farkas, Lehel Tihamér, Simó Lóránt, Simó, Valkóczy Gergő. 2. helyezett: ☺ csapat (10.D) – Veress Fanni, Versegi Enikő, Makra Máté, Klem Klem. 3. helyezett: Wo Rong (10.D) – Benkovics Márk, Czako-Orosz Lilla, Kovács Kinga, Pallagi Barnabás, Vasvenszki Róbert (9.C). További helyezettek: 4. Real Margit (10.D), 5. The Ultimate Gossip Girls (9.A) 6.

Halászkok (9.nyD), 7. Pink Bulls (7.B), 8. Swampy Mosquitos (9.A), 9. Lady's luck on our side (9.A), 10. Bojai versenyzők (8.A), Girl Power (7.AB), 11. S & M (9.B).

Külső tanulmányi versenyeken is részt vettek tanulóink. Az idei OKTV-n is volt döntősünk, a 12.c osztályos Predák Anna a 20. helyen végzett (a több mint 5000 versenyző közül). Tanára a tavalyi évig Rébay Lajos volt, a döntő szóbeli előtt pedig Csikai Klára tanárnő is foglalkozott vele. Öröndetes, hogy most már több éve mindig van diákunk, aki bekerül a döntőbe. Az OKTV előszobájának tekinthető, a barcsi Széchenyi Ferenc Gimnázium által

a 9-10.-es tanulóknak szervezett Országos Angol Nyelvi Versenyen az első kategóriában 834, míg a másodikban összesen 770 tanuló mérte össze nyelvtudását. Az országos döntőbe a legjobb 25-25 diák került, akiket 64 illetve 68 ponttól hívtak be. Diákjaink közül ketten az 1. kategóriában indultak (9. évfolyam), nyolcan pedig a 2. kategóriában (10. évfolyam). Fábrián Levente (10. a) 65 pontot ért el, Lőrinczi Marcell (10. b) pedig 63 pontot, tehát nem sokkal maradtak le a döntőről. Tanáruk Kornilyolvné dr. Máté Anita tanárnő.

Az országos versenyek mellett a kerületi versenyeken is minden évben részt veszünk. Idén az általános iskolás korosztálynak szóló XI. kerületi Angol Szaktárgyi Versenyen 4. helyezést ért el a 7. a osztályból Kolesár-Belloni Vince, Solymosi Áron és Miletics Kamill pedig dicséretet kapott. Tanáruk Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő.

A 2024. májusi érettségi vizsgaidőszakban 138 diák tett vizsgát angolból: 78-an előrehozottak a 11. évfolyamból, 60-an pedig a 12. évfolyamból. Az előrehozottak közül 30-an egyből emelt szintre mentek, 48-an pedig középszintre. A végzősök közül mindössze 12-en vizsgáztak középszinten, a többiek (48-an) emelt szinten, közülük 20-an rendelkeznek középszintű eredménnyel is, tehát a vizsgájuk szintemelőnek számított. Az emelt szintű vizsgák nagy száma a felvételi pontrendszer változásával is összefüggésbe hozható, hiszen az érettségi pontszámításnál az emelt szintű vizsgával járnak jobban. Az emelt szintű eredmények az alábbiak: 12. évf. – átlag 82,7%, 11. évf. – átlag 91,1%

(összátlag: 85,9%), mely adat évről évre egyre jobb, s bizonyítja diákjaink felkészültségét. Középszintű eredményeink is évről évre javulnak, a 12. évfolyam átlaga 89,2%, a 11. évfolyamé 94,6%. Gratulálunk diákjainknak, s felkészítő tanáraiknak!

Munkánkról és a munkaközösségi eseményekről a honlapunkról lehet legjobban tájékozódni, (<https://angolmunkkoz.wordpress.com/>), melyet az iskola honlapjáról a Tanulás menüpontból vagy pedig lejjebb görgetve a munkaközösségek ikonjaira kattintva lehet elérni. Igyekszünk beszámolni programjainkról, s hasznos információkkal (pl. az aktuális vizsgaidőpontokkal) segíteni diákjainkat.

*Kornyilovné dr. Máté Anita
munkaközösség-vezető*

A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

Munkaközösségünkben idén hatan tanítottak, rajtuk kívül biológiából három tanárjelölt töltötte hosszú gyakorlatát a gimnáziumban, akik szintén tevékenyen részt vettek a munkaközösség életében. A tanárjelöltek mentorálását Pethő-Gazdag Cecília tanárnő végezte. A biológia-kémia órák számában, felosztásában idén komolyabb változás nem volt. Az egyetlen „izgalmat” az jelentette, hogy ebben a tanévben érettségiztek először diákjaink az 2020-ban bevezetett NAT szerint. A feladatsorok végül nem sokban tértek el az eddig megszokottól. A középszinten új lehetőségként felmerülő projektmunkát végül egyik érettségiző tanulónk sem választotta.

A tanórákon kívül is igyekeztünk tantárgyainkat népszerűsíteni. A nyílt napon biológiából patkányboncolással és mikroszkópos bemutatóval, kémiából kísérleti bemutatóval és egyszerűen kipróbálható kísérletekkel vártuk az érdeklődő diákokat és szüleiket. A hagyományos növényfelismerő háziversenyünket idén Jámbor Amália 7.B osztályos tanuló nyerte. Másik háziversenyünk a „Jó bőrben vagyok” csapat-akadályverseny volt, amelyen 3 fős csapatok vehettek részt a 9-11. évfolyamból. A selejtezőből a döntőbe jutott hét csapatnak több állomáson változatos elméleti és gyakorlati feladatokat kellett

megoldania a sport, az egészséges életmód illetve a bőrápolás témakörében. A versenyt végül a „Biot” csapat (Bóra Benjámin, Makláró Nóra 10.C, Hajas Botond 10.A) nyerte.

Biológiából Lobmayer András tanár úr tartott szakkört a 9-10. évfolyamosok számára, melynek keretében az iskolai alkalmakon kívül az érdeklődő diákok két kiránduláson is részt vehettek. A biológia fakultációs csoportok Pethő-Gazdag Cecília tanárnő kíséretében boncoláson voltak a Honvéd Kórházban, illetve Lobmayer tanár úr szervezésében a SOTE tehetségnapi programjait is megtekinthették. Az Indukció Tudományos Diákkör munkáját patronáló tanárként a munkaközösségből Heiszer Ferenc és Somogyi Mihály tanár urak segítettek. Ezen kívül a tanulók számos online eseményen (Simmelweis Egyetem Junior Akadémia, MTA Tudományünnep) is gyarapíthatták tudásukat. A munkaközösség tagjai idén is nagy szerepet vállaltak az MTA Alumni programjának népszerűsítésében, Szegedi Katalin tanárnő szervezésében pedig Dr. Gulyás Attila tartott előadást az iskolában az agykutatás rejtjelmeiről.

Nagy örömünkre szolgált, hogy idén a 10. évfolyamos tanulók közül minden eddiginél többen – biológia 29 fő, kémia 24 fő - jelentkeztek fakultációra, és a végzősök közül is sokan választották tárgyainkat vizsgatárgyként. A tanév végén biológiából 24, kémiából 13 diák tett érettségi vizsgát, túlnyomó részt emelt szinten. A legjobb eredményt biológiából Szász Barbara (emelt szint, 86%), kémiából pedig Gergő Benedek (emelt szint, 88%) 12.A osztályos tanulók érték el. Bertók Viola 12.B osztályos diákunk az évről Te Deumon kapott „Szabó Erika nővér” díjat biológiából és kémiából elért szép teljesítményéért.

*Somogyi Mihály
munkaközösség-vezető*

A fizika munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

A munkaközösség tagjai:

- Horváth Mátyás Csaba
- Kurucz Balázs
- Dr. Orovica Márkné
- Reichardtne Szabó Marietta
- Richlik-Horváth Katalin
- Szücs Anikó
- Urbán Diana
- Bencsik Réka gyakornok
- Manga József laboráns

Hét alkalommal tartottunk munkaközösségi értekezletet, ahol megtárgyaltuk a felmerülő feladatokat, tanultuk a digitális oktatás alkalmazását, az új módszereket, megbeszéltük a 7-8. évfolyam követelményrendszerét.

A munkaközösség a nyílt napon 19 diák segítségével mutatott be fizikai kísérleteket:

- Cseresnyés Lilien 7.a
- Gróf Sebestyén 7.a
- Krasznói Barna 7.a
- Pongrácz Emma 7.a
- Rávai Attila 7.a
- Tölgyesi Máté 7. a
- Jámbor Amália 7.b
- Balogh Krisztián 10.b
- Bozor Szabolcs 10. d
- Horváth Péter 10.d
- Heller Gergő 10.d
- Ónody Ágnes 10.d
- Símó Lóránt 10.d
- Qian Yuxuan 10.d
- Jánosi Balázs 11.a
- Solymosi Örs 11.a
- Fekete Patrik 11.b
- Király Anna 11.b
- Vígh Zsombor 11.b

Munkájukat dr. Orovica Márkné és Bencsik Réka tanárnők segítették.

A munkaközösség tagjai egymás munkáját is figyelemmel kísérték, és 27 órát látogattak meg, ami többségben fizikaóra volt.

A tanítás színesebbé tételéhez szerveztük az alábbi programokat:

2023. október 11-én dr. Raffai Péter, asztrofizikus, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Fizikai Intézetének adjunktusa, a gravitációs hullámok és a kozmológia szakértője tartott előadást.

2024. április 25-én Dr. Kovácsik Ákos gépészmérnök (BME) 60 Szent Margitos diák számára 120 perces energetika előadást tartott Energetika és fenntarthatóság címmel.

2024. április 4-én a 12.a, 12.d és 12.e osztály fizika fakultációs tanulói Paksra látogattak el dr. Orovica Márkné tanárnő szervezésében, hogy megnézzék az ország egyetlen nyomottvizes atomreaktorát, a Paksi Atomerőművet.

2024. április 5-én a 12.c és b osztály fizika fakultációs csoportja a BME Kísérleti Atomreaktorát látogatták meg Richlik-Horváth Katalin tanárnő szervezésével.

A diákoknak lehetőségük volt a tudásukat versenyeken megmutatni. Részt vettek az OKTV-n, a Mikola Sándor fizikaversenyen, a Károly Ireneus fizikaversenyen.

Misurda Orsolya (12.c) a Tudományos Diákkörök Kárpát-medencei Konferenciáján a Kaposváron megrendezésre kerülő döntőben 1. helyezést ért el a Fizika, műszaki tudományok szekcióban. Felkészítő tanára: Richlik-Horváth Katalin

Misurda Orsolya (12.c) sikeresen szerepelt a Magyar Csillagászati Egyesület megfigyelők számára kiírt fizika-csillagászat pályázatán. Nyereménye: 130/650 mm-es Newton távcső használata. Felkészítő tanára: Richlik-Horváth Katalin

A XI. kerületi fizika csapatversenyen iskolánkból három nyolcadikos csapat is részt vett. I. helyezés: (8.a): Balázs Zsombor, Bene Tamás, Dénes Nimród, Kreutzer Vilmos (felkészítő tanár: Reichardtne Szabó Marietta). II. helyezés: (8.b): Bognár Sarolta, Simon Imre, Simon Péter, Szendrei Lili (felkészítő tanár: Szücs Anikó). V. helyezés: (8.b): Bokrossy Dániel, Csaba Zsófia, Löcher Ákos, Maklár Flóra Éva (felkészítő tanár: Szücs Anikó).

A fizika munkaközösség honlapját Reichardtne Szabó Marietta kezelte. A fontosabb információk és a versenyek eredményei kerültek fel.

Az idei tanévben vásárolhattunk egy komolyabb lézer ceruzát, 10 db kézmelegítő párnát a

kristályosodási hő méréséhez, elemeket, lufikat és fogyóeszközöket a kísérletekhez.

Ebben tanévben is sok lehetőség volt a szakköri részvételre:

- 10.c osztály részére feladatmegoldó szakkör (Richlik-Horváth Katalin);
- 10.b, d osztály részére feladatmegoldó szakkör (dr. Orovica Márkné, Bencsik Réka);
- 11.c, d osztály részére feladatmegoldó szakkör (Richlik-Horváth Katalin);
- 12.c osztály részére feladatmegoldó szakkör (Richlik-Horváth Katalin);
- 11.a, b osztály részére feladatmegoldó szakkör (dr. Orovica Márkné);
- 12.a, d, e osztály részére feladatmegoldó szakkör (dr. Orovica Márkné);
- 8. évfolyam részére a verseny felkészítésére vezetett alkalmi szakkört Reichardtne Szabó Marietta és Szücs Anikó.

A munkaközösség két emelt szintű érettségi előkészítő csoportot tartott. A 12.b, c emelt szintű érettségi csoportból 12 fő választotta az emelt szintű fizika érettségét és 5 diák a középszintű fizika érettségét. Az emelt szintű érettségén átlagban a diákok 110,6 pontot értek el (73 %). Felkészítő tanárunk Richlik-Horváth Katalin volt. A 12.a, d, e emelt szintű csoportból 11 fő választotta a fizika emelt szintű érettségét és 1 diák a fizika közép szintű érettségét. Átlagban 119,5 pontot értek el (79 %). Felkészítő tanárunk dr. Orovica Márkné volt.

A tanórák felkészüléséhez, a kísérletek összeállításához nagy segítséget jelentett Manga József laboráns munkája, amit nagyon köszönünk.

*Dr. Orovica Márkné
munkaközösség-vezető*

A hittan-munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

Munkaközösségi tagok voltak a 2023/24-es tanévben: Birosz Erika Alfonza nővér; Carlo Fumagalli atya; Farkas-Paréj Katalin (egyház történelem); Kerényi Lajos atya lelkivezető; Koprivanacz Gitta; Lobmayer András; Murányi Ilona munkaközösség-vezető; Oberrecht Ádám liturgia, egyházi zene (7. évfolyam); Szabadosné Karsay Gabriella; dr. Szentgáli Zsolt (egyház történelem); Váraljai Katalin református hittantanár.

A közös lelki napot 2023. október 17-én szerveztük iskolánkban ill. külső helyszíneken.

A lelki nap főszervezője Csontos Attila igazgatóhelyettes volt, a szervezésben a hittan munkaközösség is segített. A második lelki nap szervezését osztályonként az osztályfőnökök és Dominika nővér folytatták szabadon választott időpontokban a tanév folyamán.

Dominika nővér és Bíró Szilveszter péntekenként tart fogadóórát iskolánkban, ahol előzetes bejelentés alapján tanóra alatt is van lehetőség lelki beszélgetésre.

A nyílt napon hittanos pultot szerveztünk a díszterem mellett bibliaismereti vetélkedővel, az érdeklődő látogatók tesztlapokat tölthettek ki. Ökumenikus rendezés volt, egy helyszínen előre egyeztetett azonos feladatlappal dolgozott Váraljai Katalin református hittanár, katolikus részről Carlo Fumagalli atya. Sikeres volt, sok csokoládé-jutalmat osztottak ki a versenyzőknek. Hittan bemutató órákat vállalt Alfonza nővér és Oberrecht Ádám tanár úr liturgia és ének témakörben, óráikat nagy érdeklődés kísérte.

Belső képzéseink:

Augusztus 28-án Hittanreform címmel Hervai Pál hittanár tartott beszámolót arról, hogyan tanítják a Patrona Hungariae Gimnáziumban a hittant.

Október 17-én a népszámlálás eredményeiről, a szinodális egyházzól és az irodalmi Nobel-díj katolikus díjazottjáról, Jon Fosséról beszélgettünk.

Január 16-án a Hittani Dikasztérium Fiducia Supplicans nyilatkozata volt a témánk, valamint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ezzel kapcsolatos közleménye.

Február 13-án az emberi méltóság volt munkaközösségi megbeszélésünk kiemelt témája.

Csütörtökönként az 5. óra utáni szünetben Hegedűs Szabolcs tanár úr zenekarával dicsőítést tartott a kápolnában. Hegedűs Szabolcs tanár úr nem tagja ugyan munkaközösségünknek, de a hittanos munkaközösség kérésére szervezte két évig ezt a közös zenélést, ahova visszajártak az iskolánkban korábban érettségizett tanulók is.

Lajos atyához kedden és pénteken 10 órától 13 óráig a hittanórákról küldtük a diákokat lelki beszélgetésre. Az év során Kerényi Lajos atyát már 2. éve minden osztályba meghívjuk

egy-egy hittanórára, ahol bemutatkozik, és kihirdeti, hogy ezután várja hétről hétre a gyerekeket lelki vezetésre, gyónásra. Nagyon hasznosnak tartja, tartjuk lelki vezetését, a gyerekek szívesen beszélgetnek Lajos atyával, sokan megnyílnak előtte.

A bérmálási felkészítés idén a Szent Imre plébánián történt, mivel Alessandro atya már nem tanít iskolánkban. Keresztelési és elsőáldozási előkészítőt Carlo atya tartott februártól. Az elsőáldozás április 21-én vasárnap, 9:30-kor a Szent Margit Gimnázium kápolnájában volt a szentmise keretében. A bérmálásra a Szent Imre-templomban került sor május 4-én.

Carlo atya kedden, szerdán és pénteken a 0. órában gyóntatott a kápolnában.

A hagyományos bibliaismereti verseny 2024. március 14-én volt. 15 csapat vett részt, a téma idén a Lukács-evangélium volt. A vetélkedőt összeállította és levezette: Dominika nővér és Bíró Szilveszter. Az első fordulóban a feladatlap elektronikus volt, a második fordulóban csak a legjobb csoportok maradtak bent, nekik változatos feladatokat kellett csoportosan megoldani, pl. jeleneteket adtak elő az evangéliumból.

A következő csapatok nyertek el helyezést:

I. helyezett: „Jézus panasza” csoport (Györi Takumi; Kokavecz Eszter; Reichart Villő; Tóth Rozália)

II. helyezett: „Protestáns kommandó” (Antoni Kata; Boncza Regina; Fodor-Adorjáni Gergő; Tóth Sarolta)

III. helyezett: „Tékozló lányok” (Illés Lili; Kovács Hajnalka; Lukács Regina; Skuta Boglárka)

A nagybőjti keresztutakon február 19-én, 23-án, 27-én és március 6-án meghívott vezetőként kettébontott osztályokban interaktív elmélkedéseket tartott Kurali Dominika nővér és Bíró Szilveszter azokban az osztályokban, ahol a hitoktató kérte a segítséget. A többi osztály számára az iskolai hittanárok szerveztek keresztutat a hittanórák keretében a kápolnában. Hegedűs Szabolcs vállalta, hogy kórusával a keresztúti ájtatosságot kíséri, néhányan ezt a lehetőséget ki is használtuk.

*Murányi Iлона
munkaközösség-vezető*

A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2023–2024 tanévről

Munkaközösségünk tagjai:

- Csontos Attila mkv.
- Hegedűs Szabolcs
- Keményné Orbán Krisztina
- Koprivanacz Gitta
- Márkiné Solnay Márta
- Murányi Ilona
- Oberrecht Ádám
- Pacz Mercédesz
- Vámosi Judit
- dr. Vasas Géza

1) A munkaközösség az iskola életében

Az ünnepi műsorok közül a március 15-eit és a Szent Margit-napit rendezte munkaközösségünk tagja, Hegedűs Szabolcs tanár úr.

A nyílt napon Murányi Ilona tanárnő az irodalmi kávéházat mutatta be nagy sikerrel. Bemutató órát tartott nyelvtanból Keményné Orbán Krisztina tanárnő a 8.a osztály közreműködésével, Pacz Mercédesz tanárnő műelemző szeánszokat rendezett a versíró szakkör tagjaival, Vámosi Judit tanárnő pedig hagyományos irodalomórát tartott a 9.b osztálynak. Oberrecht Ádám tanár úr kóruspróbára, Hegedűs tanár úr pedig gitáros dicsőítésre várta a vendégeket.

2) Szakmai tevékenység

Az első félévben rövid tanítási gyakorlaton volt iskolánkban Kormos Noémi pázmányos hallgató. Óráit a 8.b osztályban a munkaközösség-vezető látogatta. Vizsgatanítása 2023. október 26-án volt. Hosszú gyakorlatos tanárjelöltünk is volt ebben a tanévben Fecsku Éva személyében, aki az ELTE-ről érkezett hozzánk. Vizsgatanítását március 11-én tartotta a 9.c osztályban.

Augusztus 28-án a PIM munkatársai mutatták be nekünk a múzeum szakmai programjait interaktív online előadás keretében (kifejezetten olyan programokat fejlesztettek diákoknak, amelyeken online lehet részt venni).

Február 20-án a Bajor Gizi Színészmúzeumba látogattunk éjszakai sétára; végig sötétben kellett mennünk, és zseblámpafénynél hallgathattuk meg a háznak és lakóinak kalandos történetét.

Április 19-én Arany Zsuzsanna egyetemi docens „Mi rongyos éhesek, lovagjai az éjnek” – Nyugatos írók bohém életvitele a századfordulón címmel tartott előadást az MTA Alumni program keretében, melyen a diákság képviselői mellett néhányan a kollégák közül is részt vettünk.

Irodalmi kávéházat két alkalommal szervezett Murányi Ilona tanárnő: október 19-én Földesdy Gabriella irodalomtörténész tartott előadást Herczeg Ferencről, aki az új érettségi követelmények alapján a kötelező szerzők közé került. Április 11-én Vajdai-Horváth Zsuzsa irodalomtörténész tartott előadást József Attila szerelmi lírájáról.

3) Pályázatok, versenyek

Műfordító pályázat (2023. szeptember–október): Thomas Merton Evening című versét kellett lefordítani; díjazottak: Harsághy Zsófia Csenge 12.e; Kiss Annamária 8.b; Predák Anna 12.c.

Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny – 1. forduló (2023. november) – díjazottak: Oberrecht Dániel 11.b, Pető Flóra Anna 12.c, Angyalos-Panyik Panna 11.b.

„Az én Petőfim” alkotói pályázat (december–január) – díjazottak: Ondreák Natasa 11.c, Bodó Merse Mátyás és Stróbl Levente Kristóf 11.c.

Iskolai szavalóverseny (április 18.)

az I. kategória díjazottai:

1. Tölgyesi Máté 7.a (Farkas Árpád: Özönvíz)
2. Novák Noémi 7.a (Szabó Lőrinc: Lóci verset ír)
3. Zielinski-Kocsis Kolos 9.b (Arany János: V. László)

a II. kategória díjazottai:

1. Dangel Farkas Árpád 10.d (Reményik Sándor: Pilatus)
2. Bene Julianna 10.d (Reményik Sándor: Kegyelem)
3. Darufalvi Eszter Zita 12.c (József Attila: Levegőt!) és Márton Réka 12.a (Arany János: Tetemre hívás)

különdíjasok:

Majzik Demeter Illés 7.a (József Attila: Levegőt!)

Verseghi-Nagy Nóra 7.a (Mentovics Éva: A pókcsalád szerencséje)

Gara Ákos 9.d (Radnóti Miklós: Nem tudhatom...)

Szabó Jázmin 9.d (Petőfi Sándor: Pató Pál úr)

A zsűri tagjai: Horváth Petra és Suki Benedek öregdiákok, a zsűri elnöke pedig dr. Vasas Géza volt.

Petrovits Alíz Dóra (8.a) 2024. február 27-én részt vett a kerületi 'Szép Magyar Beszéd' Kazinczy-versenyen; Balázs Zsombor, Görög Zsombor és Pontyos Vince bekapcsolódott a Madách Imrével kapcsolatban kiírt online Kreatív Műveltségi Vetélkedőbe (felkészítő tanár: Keményné Orbán Krisztina).

4) Fejlesztések

Munkaközösségi faliújság: a földszint és az 1. emelet közötti (keleti) lépcsőfordulóban, három paravánon – Pacz Mercédesz tanárnő irányításával.

„Tollad van” – a versíró szakkör online lapja; főszerkesztő: Stróbl Levente 11.c; tanársegítők: Balla Lajos, Kurucz Balázs, Pacz Mercédesz, Richlik-Horváth Katalin.

6) Szakkörök – egyéb foglalkozások

- Énekkar – Oberrecht Ádám;
- versíró szakkör – Pacz Mercédesz;
- színjátszó kör – Hegedűs Szabolcs;
- gitáros kórus – Hegedűs Szabolcs.

Csontos Attila
munkaközösség-vezető

A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

Munkaközösségünk új tagokkal bővült: Horváth Máttyás Csaba matematika-fizika szakos kolléga a tanév elején érkezett. Volt tanítványunk, Heiszer Ferenc diplomáját megszerelve immár „igazi” tanárként vesz részt a munkában. Tavasszal mindkét fiatalembernek jól sikerült a Pedagógus I. minősítése. Bakondiné Szabó Gabriella tanárnő félévtől informatikát tanít.

Az idei munkaközösségi továbbképzéseink fókuszában az érettségi 2024-es változásai álltak. Matematikából főképp a középszintű érettségi követelményeit kellett tanulmányoznunk. Meghívott előadónk, Jánvári Zsuzsa tanárnő (ELTE) a leíró statisztika tananyagról összefoglaló áttekintést tartott, majd a tanórákon is hasznosítható feladatokkal bővítette a repertoárunkat. (A végzősök hálásak lehetnek, mert az egyik feladathoz nagyon hasonlóval találkozhattak az érettségien.) A digitális kultúra érettségire való felkészítés leginkább az elérhető információk hiánya miatt jelentett kihívást. A PPKE ITK tanártovábbképzésén is részt vettünk mind a két tárgyból.

A tanév kezdetén még beiktattunk két nem szakmai, de a közösségépítést szolgáló programot is: a fizika munkaközösséggel közösen megnéztük az Oppenheimer című filmet, valamint Pákh tanár úr fényképes beszámolót tartott a szentföldi zarándokútjáról.

A novemberi nyílt napon matematikából és digitális kultúrából is voltak bemutató órák, melyeken most is igen sokan vettek részt. A tapasztalatok szerint az angolórákon kívül leginkább e két tárgy órái iránt nagy az érdeklődés.

Matematikából és digitális kultúrából is sok országos, illetve fővárosi versenyt hirdetnek meg, melyen diákjaink nemcsak szép számban vesznek részt, hanem szép eredményeket is érnek el:

Matematika OKTV: Oravecz Zsombor 12.b - döntő 16. helyezett, Hetényi Klára 12.c és Mohácsi Márton 11.a a II. fordulóra jutott.

Arany Dániel verseny: Bóné Kristóf a II. fordulóra jutott.

Katolikus Iskolák Versenye: Hetényi Klára a döntőben 4. helyezést ért el. II. fordulóra jutott: Ács Bence, Benkovics Márk, Dobner Farkas, Heller Gergő, Zelei Máté, Csató Kata Mandula, Egyed Szidónia, Gáspár Júlia, Kardkovács Bence, Kiss Márton, Nagy Levente,

Oberrecht Ádám, Solymosi Örs, Szabó Blanka Georgina, Koleszár Álmos, Oravec Zsombor.

Nemzetközi (angol nyelvű) matematikaversenyen vett részt a 12.c csapata.

Országos Tudományos és Innovációs Olimpián Hetényi Klára dicséretben részesült.

Diákjaink a tanévben informatikából is számos pályázaton és versenyen indultak:

Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Tanulmányi Verseny döntőjébe jutott Varga Vilmos, Csató Kata Mandula, Simon Imre.

Országos Grafikus Programozási Verseny: Varga Vilmos 11.b – döntő 33. hely, a 2. fordulóra jutott Zelei Márk.

Fővárosi és Pest vármegyei középiskolai informatika alkalmazói verseny döntőjében Bodó Varga Vilmos 2., Merse Mátyás 7., Zelei Máté 9. helyezést ért el.

Idén először voltunk szervezői és lebonyolítói a Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Verseny 2. fordulójának, várhatóan ez folytatódik jövőre is.

A megújult érettségi nem okozott gondot a diákjainknak. Matematikából középszinten az év végével megegyező, illetve annál jobb eredmények születtek (átlag 77,3%, 4,4 osztályzat). Az emelt szintet – a felvételi pontszámítás változásai miatt - idén szokatlanul sokan (49-en) választották, a többség jól döntött, szép pontszámokat értek el (átlag 67,6%, osztályzat 4,51). Középszinten az osztályzatok több mint fele, emelt szinten kétharmada jeles lett.

A digitális kultúra emelt szintű érettségi nagyon jól sikerült annak ellenére, hogy kevés volt a használható felkészülési anyag, ez reményt ad arra, hogy diákjaink az egyetemen is meg fogják állni a helyüket.

*Urbán Diana
munkaközösség vezető*

Versenyeredmények informatikából, digitális kultúrából 2023-2024.

A 2023-2024-es tanévben számos pályázaton és versenyen indultak a diákjaink, és több helyen is szép eredményt értek el.

Részt vettünk az OKTV Digitális kultúra I és II. típusában is, azaz programozás és alkalmazói kategóriában is.

Az OKTV I. Alkalmazói kategóriában versenyzett: Bazsó Márton András, Jankó Sebestyén, Kiss Kornél, Tótpál Benedek, Varga Vilmos 11.b. Az OKTV II. Programozás kategóriában versenyzett: Gáspár Julianna, Varga Vilmos 11.b.

Szerepeltünk az e-Hód Nemzetközi informatikai és számítógép-készség versenyen több száz diákkal.

Idén megalakult iskolánkban a Nemes Tihamér Regionális Versenybizottság, és a 2. forduló szervezését és bonyolítását mi is végeztük, ez folytatódik jövőre is.

Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Verseny: Varga Vilmos országos 26. hely, Csató Kata Mandula országos 50. hely, Simon Imre országos 16. hely. Részt vettek még: Balogh Gábor, Benkovics Márk, Bodó Merse Mátyás, Bóra Benjámín, Heller Gergő, Hoskó Péter, Isvanca Mark, Jánosi Balázs, Lukács Tamás, Mohácsi Márton, Solymosi Őrs, Zelei Máté, Sztaniszláv Viktor tanulók.

A Nemes Tihamér Nemzetközi Programozási Versenyen erőt próbáló diákjaink: Varga Vilmos, Bóné Kristóf, Zelei Máté, Vasvenszki Róbert, Jánosi Balázs, Sztaniszláv Viktor, Simon Imre, Heller Gergő, Benkovics Márk, Nyerges Balázs.

Az idén indultunk először az Országos Grafikai Programozás Versenyen. Bóra Benjámín, Zelei Máté, Varga Vilmos diákjaink képviselték az iskolánkat. Nagy eredmény, hogy bár idén tanulták szakköri keretek között először a grafikai programozást, mégis: Varga Vilmos országos 33. helyezést ért el, Zelei Máté pedig a 2. fordulóig jutott.

A Fővárosi és Pest vármegyei Középiskolai Informatika Alkalmazói Versenyen: Varga Vilmos 2. helyezett, Bodó Merse Mátyás 7. helyezett lett, Zelei Máté pedig a 9. helyet érte el.

Videókészítés és -szerkesztés kategóriában a Cinemira „mobilBalaton” válogatójában (Veszprém, Hangvilla) is benne voltunk. Gara Ákos (9.d) a bírálókat alapján egy tökéletes zeneválasztással, tökéletes reklámfilm elkészítésével koronázta meg a tanévet, hisz ebben a tanévben ez volt a legutolsó verseny, amin indultak a fiataljaink.

Egyéb pályázatok és versenyek:

- „I. és II. Nagy Kódvadászat” Középiskolásoknak,
- „Turbózd fel az Infótermet!” Acer laptop pályázatára Zelei Máté készített plakátot,
- a diákok tesztelték digitális készségeiket az „IT Fitnesszeszt 2024” pályázatán,
- a kiválóbbak küldtek feladatmegoldásokat a KÖMAL pontversenybe is.

A Python Akadémia szakköri foglalkozásait a 2. félév elején hirdettük meg, erős feltételeket szabva a jelentkezőknek. Még a félév elején kiderült, hogy van olyan diákunk (Zelei Máté), aki rendelkezik már (előző iskolájából) a PCEP vizsgával, de ő folytatni szeretne volna, meg akarta szerezni a PCAP oklevelet is. Emiatt két csoportot indítottam, az egyikben Máté, a másikban a többi jelentkező kapott helyet. A félév során erejükhöz képest haladtak a tananyaggal – ki gyorsabban, ki lassabban.

Sinkó Viktória

A német, orosz és újlatin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

Ebben a tanévben a NOL-munkaközösség szakmai, idegen nyelvi oktató-nevelő munkáját 11 tanerő látta el. A német, orosz, francia, olasz, spanyol nyelvórákon a megtervezett idegen nyelvi tanmenetek szerint haladva igyekeztünk felkészíteni tanulóinkat az emelt és középszintű nyelvi érettségikre és a nyelvvizsgákra. A tanulók motivációjának fenntartása és az eredményesség érdekében a mindennapi tanítás és nyelvgyakorlás mellett számos egyéb kulturális, interkulturális programot, német diákcsereét, nyelvi vetélkedőt, kirándulásokat és más iskolai és iskolán kívüli tevékenységeket szerveztünk a tanulóknak. Élménypedagógiai módszereket alkalmazva sikerült a tanulók motivációját a második idegen nyelvekből is a tanév végéig fenntartani.

Iskolánk novemberi nyílt napján minden nyelvből bemutató órákat tartottunk. Németből Harsányi Éva, spanyolból Tanai Róbert, olaszból Pujcsek Adél, francia nyelvből Ila-Horváth Zsófia. Megszerveztük a hagyományos Nagy Nyelvválasztó Börzét a második emeleti aulában. A német, francia, spanyol, olasz és orosz standoknál az illető nyelvet tanuló diákok tanáraik irányításával, plakátok, térképek, kvízzjátékok, és egyéb interaktív foglalkozások segítségével népszerűsítették a német, francia, spanyol, olasz és orosz nyelveket és kultúrákat. A standokat látogató diákok, szülei és az érdeklődők kérdéseket tettek fel, és értékes információkat szereztek a második nyelv választásáról és oktatásáról az iskolánkban, a helyesen megoldott tesztfeladatokért kis ajándék is járt.

Ebben a tanévben is rendszeresen tartottunk munkaközösségi üléseket, élőben vagy online, amelyeken szakmai, módszertani, minőségbiztosítási, szervezési vagy egyéb aktuális témákkal és pedagógiai feladatokkal foglalkoztunk. Idén két idegen nyelvi vezetőtanárt hívtunk meg gyakorló gimnáziumokból, akikkel együtt az idegen nyelvi irodalmi szövegek feldolgozásának lehetőségeiről beszélgettünk. Az ülések végén mindig tapasztalatcserére került sor.

Ebben a tanévben Vámosi Judit tanárnő szervezte a nagy hagyományokra visszatekintő 34 éves 10 napos osnabrücki német diákcsereprogramot, amelyen 14 magyar és 14 német diák vehetett részt, akik a nyelvterületen való nyelvgyakorlás mellett felejthetetlen élményeket szereztek. A német cserediákok Osnabrückből, a Graf-Stauffenberg-Gimnáziumból márciusban látogattak el hozzánk, a magyar tanulók viszontlátogatására áprilisban került sor. A cserepartnerek aktívan vettek részt az iskolai nyelvórái és egyéb programokon, kirándulásokon. Mindezekről részletesen német nyelven nemcsak a tanórákon, hanem a Poliglott nyelvi délutánon is beszámoltak. Itt emelném ki Tóth Rozália 10.a osztályos tanuló lenyűgöző német nyelvű előadását.

Pujcsek Adél tanárnő az őszi szünetben olaszországi kirándulást szervezett az olaszul tanuló diákoknak. A toszkánai kirándulás jól sikerült, a tanulók sok élménnyel tértek haza, amiről a júniusi Poliglott délutánon ppt-s előadással olasz és magyar nyelven is beszámoltak. Ahogy minden évben, ebben a tanévben is az olaszul tanuló diákok részt vettek az Olasz Filmfesztiválon, ahol olasz színészekkel, rendezőkkel is találkozhattak, beszélgethettek

olaszul. Ezenkívül decemberben Carlo atyával közös karácsonyi ünneplést tartottunk. Barta Dorottya 12.E osztályos tanuló 1. helyezést ért el a „Festival d’Italiano” országos olasz nyelvi versenyen Carlo atyáról készített írásával.

Francia nyelvből idén csütörtök délutánonként Ila-Horváth Zsófia tanárnő szakkört tartott, ahol főként a beszédkészség fejlesztését tűzte ki célul. A Frankofónia napján iskolai fordítóversenyt szervezett, melynek nyertese Bíró Borbála 11.a osztályos tanuló lett. A kezdők, a kilencedikesek Cserfalvi Eszter 9.b, Balogh Enikő 9.c az ELTE által szervezett Grande Dictée = Nagy Tollbamondás helyesírási versenyen, a tizenegyedikesek közül Papp Csepke 11.b, Szemkeő Borbála 11.b a Francia-Német versenyen vettek részt.

Idén Kaszásné Katona Györgyike két csoportnak tartott orosz nyelvi szakkört, főleg a 7. és 8. évfolyamon. A csoportok kis létszámúak, de annál lelkesebbek voltak.

A tanév vége felé, június 13-án az Apor teremben megtartottuk a Poliglott nyelvi délutánt, ahol szintén minden második nyelv valamilyen programmal készült. A mesterséges intelligencia segítségével felhasználva a részt vevő diákoknak hat különböző idegen nyelvre lefordított versek címét kellett felismerni, ami nagyon érdekes volt. Ezeken kívül német és olasz nyelvű ppt-k, interaktív nyelvi játékok, dalok, élménybeszámolók, rövid oroszos videó is bemutatásra került a nyelvi délutánon. A diákok és tanárok élvezték az izgalmas feladatokat, a legjobbak jutalomban részesültek.

Idén is több tanuló szerzett államilag elismert sikeres B2 vagy C1 típusú nyelvvizsgát. Sokan éltek az előrehozott nyelvi érettségi vizsgák jogával, és sikeresen érettségiztek, emelt vagy középszinten, főleg német nyelvből, de spanyolból is. Többen érettségiztek idén is középszinten német nyelvből, ketten francia nyelvből, hárman spanyolból és egy tanuló olasz nyelvből.

Bajcsi Gizella
munkaközösség-vezető

A testnevelés munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

A munkaközösség tagjai:

- Czakó Bence
- Csutka Éva
- Sió Dávid
- Söjtöry Borbála
- Wochna Eszter

A nyílt napon megtartott órák:

- röplabda (Csutka Éva)
- kosárlabda (Söjtöry Borbála)
- labdarúgás (Czakó Bence)

Februárban iskolai sítábort szervezett Sió Dávid tanár úr, kísérőként részt vettek még: Wochna Eszter, Czakó Bence.

Pályázatok, versenyek

Kerületi kosárlabda: V. kcs fiú 2. hely (Sziebert Vince 10.c, Szaploneczai Balázs, Goda Bertalan 10.a, Tornyai Richárd, Vadon Gellért Domonkos 9.a, Starcz Ádám 9.c, Dénes Boldizsár, Berezvai Ádám, Kovács Domonkos 9.d) – felkészítő: Sió Dávid.

Kerületi kosárlabda VI. kcs fiú 2. hely (Ménesi Miklós, Szulovszky András, Zwick Zsombor 11.d, Kovács Barnabás 11.b, Sziebert Vince 10.c, Szaploneczai Balázs, Goda Bertalan 10.a) – felkészítő: Sió Dávid.

Kerületi röplabda lány 2. hely (Bene Julianna 10.d, Németh Kata, Pavlinek Dorina, Aranyvölgyi Virág, Cziko Lili, Gáspár Julianna 10.c, Turi Emma 12.c). Fiú csapat: 3. hely (Szemes Dániel, Bene Csaba 12.a, Hoskó Péter, Gődér Máté 11.c, Ménesi Miklós 11.d, Pallagi Barnabás 10.d, Dickinson Dániel, Zulauf Márk 10.a, Kállai-Bálint Barna, Nagy Nándor 10.c). Vegyes csapat: 4. hely (Németh Kata, Cziko Lili, Pavlinek Dorina, Aranyvölgyi Virág, Gődér Máté 11.c, Bene Julianna 10.d, Szemes Dániel, Bene Csaba 12.a, Dickinson Dániel 10.a) – felkészítő: Csutka Éva.

Kerületi labdarúgás V. kcs., 2. hely (Wochna Bence, Tyukodi Barnabás, Juhász András, Dickinson Dániel, Bíró András 10. a, Grabner Máté, Horváth Buda 10.b, Horváth Örs Bulcsú, Béres Boldizsár, Vermes Vince 9. d.) – felkészítő: Czakó Bence.

Fővárosi B33 diákolimpia lány IV. kcs. 4. hely, területi 6. hely (Balogh Eszter 7.a, Dede Lilla, Tüske Petra 7.b, Kendelényi Léda 8.a). Ugrókötélt csapatverseny 1. hely (Pécsi Gréta 10.a, Pécsi Anna 12.b) – felkészítő: Sió Dávid.

Országos ugrókötélt csapatverseny 2. hely (Pécsi Gréta 10.a, Pécsi Anna 12.b).

Országos cselgáncsverseny 3. hely: Gődér Bence 7.a – tanára: Sió Dávid.

Kids vívóverseny: 2.hely – Tóth Koppány. Tanára: Czakó Bence.

Egyik legnagyobb fejlesztés idén a gyűrű lecserélése, mellyel az érettségi felkészítés és az órai munka színvonala is sokat javult.

Szakkörök:

Csutka Éva – röplabda;

Sió Dávid – emelt és középszintű érettségi felkészítő

Kerületi Bowling Diákolimpia – Fiú V–VI. kcs. csapat – III. hely; csapattagok: Erdősi Bálint, Vas Olivér, Vágvölgyi Szabolcs, Szemes Dániel. Leány egyéni: Kasuba-Tóth Róza – I. hely;

Petik Eliza – III. hely.

Testnevelésből középszintű érettségi vizsgára két fő jelentkezett. Rendszeres gyakorlati és elméleti konzultációkat tartottunk diákjaink számára, hogy sikeresen teljesíthessék egyéni képességeikhez mérve a megmérettetést. Ebben a tanévben Söjtöry Borbála tanárnőre esett az érettségiztető szerep.

Sió Dávid
munkaközösség-vezető

A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

A munkaközösség tagjai: Balla Lajos, Csutka Éva, Érsok Gábor, Holczmann-né dr. Fehér Ildikó, Horváth István, Kornylóvné dr. Máté Anita, Márkiné Solnay Márta, Paréj-Farkas Katalin, Simonfai Teodóra, Stodola Bálint, dr. Szentgáli Zsolt, dr. Vasas Géza.

A nyílt nap teendőiből a munkaközösség bemutató órák, illetve foglalkozások révén igyekezett kivenni a részét. Dr. Szentgáli Zsolt már évek óta tart széles érdeklődés által övezett történelem bemutató órákat. Az idei tanévben is kettőt vállalt, amint Érsok Gábor, aki a történelem mellett földrajzóra megtartásával igyekezett fölillantani az érdeklődő diákok és szülők számára a Szent Margit Gimnáziumban folyó szakmai munkát. Stodola Bálint közéleti bemutató óráját is sok érdeklődő látogatta. Sokakat vonzott a Balla Lajos által vezetett rajz szakköri foglalkozás, amelynek a munkájába amolyan kóstoló jelleggel a látogatók is bekapcsolódhattak. Különösen a gyors portré és karikatúra örvendett nagy népszerűségnek.

Az emléknapokra (október 6., február 25, április 16.), valamint a nemzeti összetartozás napjára a figyelmet a munkaközösség erre vállalkozó tagjai diákok bevonásával készített installációkkal igyekeztek fölhívni, amit egy-egy rövid tanórai emlékeztetővel, kiegészítéssel is megtoldottak.

Áprilisi belső képzésünk alkalmával Stodola Bálint kollégánk egy prezentációval illusztrált összeállításban ismertette meg velünk a történelem tárgy helyét, kompetenciáit (kritikai gondolkodás, önkifejezés), módszertanának fő sajátosságait a német rendszerű oktatásban, amelyben ő maga is tanult gimnazistaként. Az ezt követő eszmecsereben visszajutottunk olyan alapvető dilemmához, hogy a történelem oktatásának mennyiben célja a hagyományképzés s mennyiben a kritikai gondolkodásra való nevelés. Nyilván mindkettő, de a hangsúlyok nagyon különbözőek lehetnek.

Az idei tanévben két OKTV-n próbálkozó 12.-es diákunk volt csupán, akiknek a dolgozata hat pont híján nem volt továbbküldhető. A 2024. április 4-én a Szent Margit nap alkalmából kvíz csapatversenyt szerveztünk (tárgya Szent Margit életének történelmi, irodalmi, művészettörténelmi vonatkozásai) hat csapat részvételével. Megmozgatott 24 diákot és csaknem a munkaközösség egészét.

A honlapot ebben a tanévben is Simonfai Teodóra tanárnő kezelte mindannyiunk meglepedésére, aki igyekezett beszámolni a közös munka fontosabb fejleményeiről. Egy hagyományosabb reprezentációs felület is keletkezett a második félévben, egy kreatív faliújság, amelynek a gondozását Holczmann-né dr. Fehér Ildikó végezte lelkesen és jó ízléssel.

Ebben a tanévben is előfizettünk a mozaWeb oktatási portál tanárok számára elérhető felhasználói licencére, amelynek segítségével hasznos, a történelem és földrajz órákon felhasználható szemléltető anyag elérhető. Ugyanilyen hasznosnak és költségkímélőnek bizonyult a Rubicon című folyóirat online változatára való előfizetés biztosítása a munkaközösség tagjai számára

A rajz szakkör iránti érdeklődés a tavalyihoz képest növekedett, mivel midegyik évfolyam képviseltette magát, bár a létszám természetesen ebben a tanévben is ingadozott. Az idő jobbra fordulván a szabadtéri rajzolásra sem maradt el. A művészettörténet szakkör délutánjait a 12. évfolyam kultúra iránt érdeklődő, nem föltétlenül ezen a területen továbbtanuló tucatnyi diákja nagy lelkesedéssel látogatta. Balla Lajos vezetésével ellátogattak az Autistic Art Galériába, ahol színvonalas előadáson és beszélgetésen vettek részt.

Az állampolgári ismeretek tantárgy az idei tanévtől egyszerre lehetőség és kihívás diák és tanár számára. Lehetőség, mivel projekt alapú írásbeli érettségire (tanulmány, film, rendezvény megszervezése) ad módot. Ez a nagyobb szabadság azonban nagy odafigyelést és folyamatos együttműködést, konzultációt kíván az érettségiző és a tanára (konzulense) között. A mögöttünk álló tanévben heten választották ezt a lehetőséget.

A történelem középszintű írásbeli érettségi feladatainak nehézségi foka átlagosnak mondható. Az osztályátlagok értéke a 63 %-tól (67 %, 69 %) a 70 %-ig terjed. Nem újdonság, hogy az esszéfeladatok pontszámában valamivel alatta maradtak ezúttal is a rövid szöveges feladatokéinak. Emelt szinten 34 diákunk érettségizett. A legjobbak a 80 %-os tartományban mozognak.

A földrajz írásbeli dolgozatok egyik része hasonlóan az elmúlt tanévekhez 12.-es, míg a másiké előrehozott érettségi volt. Mindkét körben sok a 70% vagy a fölötti eredmény. A 12.-esek teljesítménye valamivel fölülmúlja a 11.-esekét.

izuális kultúra tárgyból idén hárman jelentkeztek középszintű érettségire. A háromból ketten az írásbeli részben 70 % fölötti eredményt értek el.

A történelem OKTV-re az idei tanévben csak három diákunk vállalkozott. Az ő fölkészülésükre, gyakorlásukra Vasas Géza fordított figyelmet.

Közülük Hudák Domonkos 12.a osztályos tanuló, aki már tavaly is eljutott a második fordulóba, az idén a döntőig menetelt, ahol a nagyon erős mezőnyben szép, 15. helyezést ért el. Az ő előmenetelét a hat év során több kolléga is egyengette. Korábban dr. Szentgáli Zsolt tanította évekig, a 2021-22-es tanévben Holczmann-né dr. Fehér Ildikó, a most véget érő tanévben Paréj-Farkas Katalin, az utóbbi két tanév fakultációs óráin pedig dr. Vasas Géza.

Hudák Domonkos eredménye iskolatörténeti esemény, mivel a Szent Margit Gimnázium újjáalakulása óta nem akadt ilyen kiváló teljesítmény ebből a tárgyból.

Az iskolai földrajzversenyen 74 diák vett részt. Két 12.-es földrajz fakultációra járó tanuló részt vett a „Földrajz az egész világ” című online, többfordulós, páros versenyen.

A munkaközösségi honlapot Simonfai Teodóra tanárnő kezelte mindannyiunk meglepedésére, aki igyekezett beszámolni a közös munka fontosabb fejleményeiről.

A rajz szakkör az idén is folytatódott, még a fűtési nehézségek, a kissé barátságtalan hőmérséklet dacára is kitartott egy elszánt mag a rajzolás, a csendes műhelymunka mellett. Az idő javulásával egy ízben még szabadtéri rajzolásra is sor került.

A történelem középszintű írásbeli érettségi feladatainak nehézségi foka, s ebben az idén egyetértés alakult ki a kollégák között, alatta maradt az elmúlt évekéinek. Ez megmutatkozott az eredményekben is. Az osztályátlagok kivétel nélkül 70% fölött mozogtak. A 12.c 77%-osra, a 12.e 79%-osra teljesítette a rövid esszéfeladatokat. Ezúttal nem nyílt szét az olló a kétféle (rövid feladat és esszé) számonkérés között. Emelt szinten 35 diákunk érettségizett. Az eredmények az 58 és 91% közötti skálán helyezkednek el. A 12.a osztályban a legjobb írásbeli 89, a 12.b-ben 88, a 12.e-ben 91%-os teljesítményt jelentett.

A földrajz írásbeli dolgozatok egy része 12.-es, a másik szintén népes csoportja előrehozott érettségi volt. Mindkét körben a 70% vagy a fölötti eredmény a leggyakoribb. Ahogy korábban, a 12.-esek eredményei fölülmúlják a 11.-esekéit. Rajzból (vizuális kultúra) ketten írtak középszintű érettségit. A művészettörténeti témájú kérdéseket 75, illetve 74%-ra teljesítette a két tanuló.

Az idén Paréj-Farkas Katalin tanárnőnek sikerült a régi Szent Margit Gimnázium évkönyveinek szkennelése, aminek méltó helye van a Gimnázium honlapján.

*Dr. Vasas Géza
munkaközösség-vezető*

Gondolatok a Diáktanácsadóból

A 2023/24-es tanév, nyugodtan mondhatjuk, hogy most is az egyéni tanácsadások éve volt a Diáktanácsadóban. Az előző évekhez hasonlóan idén is nagy számban fordultak hozzám különböző problémákkal diákok, szülők és tanárok is. Az egyéni tanácsadásokra változatos témákban került sor. Anélkül, hogy a kötelező titoktartást megsértenénk, elmondható, hogy a következő általános kérdésköröket érintettük leggyakrabban:

- evés és testkép-zavarok,
- párkapcsolati problémák,
- depresszió, tartós lehangoltság,
- pályaválasztási nehézségek,
- önismereti kérdések,
- iskolai előmenetel problémái,
- magány, elszigeteltség a kortársaktól,
- alkohollal, cigarettával, más függőséget okozó szerrel kapcsolatos kérdések,
- családi problémák, bántalmazó háttér, szülők válása,
- az iskolai közösségépítés nehézségei (tanároknál),
- nevelési kérdések, egyéni önismereti kérdések (szülőknél).

Ezek közül kiemelnék néhányat, amelyek ebben a tanévben hangsúlyosan jelentkeztek.

Az egyik ilyen terület az önsértő, önpusztító viselkedés volt. A korábbi években megszokottnál többen fordultak hozzám (akár személyesen őket érintette a probléma, akár tanár vagy szülő szerzett tudomást egy-egy diákunk ilyen típusú gondjáról) a falcolás, depresszív-öngyilkos gondolatok és egyéb önsértő viselkedés témájában. Itt sokszor a háttérben mélyebb problémák húzódnak meg, melyek kezelése nem egyszer klinikai háttérrel és orvosi szaksegítségét kíván. Ilyen esetekben a megfelelő szakemberhez próbálom elvezetni az érintetteket.

Itt térnék ki arra a gyakran felvetett kérdésre, hogy mit tehetünk, ha a környezetünkben valakiről azt gyanítjuk, hogy öngyilkos gondolatai vannak. Ez egy nagyon nehéz kérdés. Mert persze, mondhatjuk, hogy figyeljünk rá, ne hagyjuk egyedül stb – de nyilvánvaló, hogy ez 13-14 év felett elég életszerűtlen tanács: egy önállóan közlekedő, ügyeit többé-kevésbé önállóan intéző fiatal a nap 24 órájában szinte lehetetlen „pesztrálni” – legalábbis hosszú távon mindenképp. Amit viszont megtehetünk, az az, hogy tapintatosan felajánljuk a segítségünket, igyekszünk őt meghallgatni akkor is, ha alkalmatlan időben keres meg minket a problémájával – vagyis azt a benyomást keltjük benne, hogy bátran fordulhat hozzánk segítségért (és amit elmond nekünk, azt diszkréten kezeljük!). Fontos még a szülők

értésítése, hiszen ők vannak abban a helyzetben, hogy otthon is figyelni tudnak az illetőre, illetve bizonyos óvintézkedéseket megtehetnek.

A másik jellemző téma a különböző addikciók/káros tevékenységek kérdése volt. Nagy bizalom szükséges ahhoz, hogy valaki érintettként egy ilyen nehéz témát megosszon velem – ezúton is köszönöm a bizalmat mindazoknak, akik ezt megtették. Mindenképpen érdemes megfelelő segítséget keresni, amennyiben függőségi problémával küzdünk. Új nézőpontokat kaphatunk ezáltal, és információt a függőség természetével kapcsolatban. A tudás pedig kulcsfontosságú akkor, ha valaki szabadulni szeretne ezekből a nehéz helyzetekből.

Szintén népszerű téma volt az emberi kapcsolatok – azon belül is kitüntetetten a fiú-lány kapcsolatok kérdése. Noha az előző témákhoz képest ez talán könnyedebbnek tűnik, biztosíthatok róla mindenkit, hogy adott esetben a legkevésbé sem az. Sokaknak okoz gondot az ismerkedés, a saját igények megfelelő érvényre juttatása, az életkornak és élethelyzetnek megfelelő társas kapcsolatok kialakítása, illetve a szabadulás a nem megfelelő, lehúzó, destruktív kapcsolódásokból. Továbbra is örömmel látok mindenkit, aki ebben a nem könnyű kérdéskörben szeretne segítséget kapni.

Varga-Etele Orsolya
iskolapszichológus

Közösségeink

A szülői munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről

A korábbi években összekovacsolódott kicsiny, de szorgos szülői mag a 2023–24-es tanévben a bejövő osztályok új és lelkes tagjainak lendületét is vitorlába fogva tartalmaz, sok örömet adó esztendőt tudhat maga mögött. A gimnázium jól működő mindennapjaiban alapfeladatunk, a gyermekeink és tanáraink háttérből való segítő-támogató figyelme mellett igyekeztünk a családi otthonaink melegéből az iskolánk életébe is minél többet átadni.

A Szent Margit Gimnázium évközi fő eseményein, ünnepein (Veni Sancte, szalagavató bál, nyílt nap, advent, karácsony, farsangi bál, húsvét, ballagás, pedagógusnap, Te Deum) sokszor szinte láthatatlanul, de mindig jelen volt sok-sok édesanyai és édesapai szorgos kéz vagy épp kreatív gondolat.

A gimnázium a tanulás szent helye, a tudás temploma, ahol tanáraink Isten alkotó szeretetének meghívott munkatársai. Tiszteletünk, megbecsülésünk és köszönetünk szimbólumaként hálánk kifejezésére a tanév folyamán két külön alkalommal készültünk, adventi melegedő és pedagógusnapi villás reggeli keretei között, egy-egy pohár ital és számos kézműves finom falat formájában.

A gimnáziumi Margit-bál ezévben a „Tükrök, tükröződés” évezredes talánya köré szerveződött és a farsangi bál hagyományos elemei mellett a művészetek számos területén adott bemutatkozási lehetőséget diákjaink számára. Bennünket is meglepett, hogy mennyi pályázati alkotás érkezett a fotózás, a festészet-grafika, valamint a verselés területén, melyek közül a legjobbakat értékes díjakkal jutalmazhattuk. Külön öröm volt, hogy a bált követő hetekben a gyerekek kiállítása tovább élt, volt mód azok egy-egy részletére rácsodálkozni az I. emeleti folyosón átsietve.

Szintén a bál része, egyszeri és megismételhetetlen esemény volt Balla tanár úr „padológiai” kiállítása, „25 év padfirkái” a kápolnában. Megőrizte és megmutatta számunkra a rajzterem régi, a kiselejtezés sorsára jutott padfelületeinek diákfirkáit, azokat alapanyagként használva. A szövegtöredékek, kioltva egymás értelmét, szinte már csak vizuálisan értelmezhető színek és foltok elegyét alkották. A témák között olyan társadalmi problémák is szerepet kaptak, melyek valahol mindannyiunkat érintenek. A padokat, melyek immár konkrétan is hordozóivá váltak az emberi létezés egy-egy drámai aspektusának, a kápolnában installációként kerültek kiállításra, mintegy Istennek felajánlva.

A bál fénypontját természetesen tanáraink nyitótánca adta, akik erre az alkalomra hatalmas lelkesedéssel, a felkészülésre a tanórák közötti szünetek végeiből néhány percet is el-el is csenve, gyermeki izgalommal készültek. Nemhiába: hosszú perceken át zúgott a diákok tapsa a táncoslábú pedagógusaink tiszteletére és önfeledt örömére.

Remek hangulatban teltek 2024-es SZMG-s sportbajnokság gálamérkőzései, melyre ezévben mi szülők is meghívást kaptunk, és derekasan helyt is álltunk. Röplabdában teljesen kiegyenlített küzdelem folyt a pályán, valamennyi mérkőzés 1:1-es döntetlennel zárult. A diákokkal való utolsó játszmát követően még az egyik legképzettebb játékos, Horváth

tanár úr is elégedetten csettintett: „Micsoda mesteri labdamenetek voltak!” Labdarúgásban mindkét ágon a gyerekek jutottak a döntőbe (Gratulálunk a szüleiknek!), így a tanárok ellen kellett megvívunk a 3. helyért. A játék első felében uraltuk a mérkőzést, Vasvenszki apuka duplájával két góllal is vezettünk. De a tanárok nem adták fel, mindent egy lapra feltéve támadtak, sőt gólt is elértek. Végül higgadt játékkal visszavertük és kivédekeztük a matematika, testnevelés és a történelem munkaközösség legnagyobb bombáit is.

Szülői közösségünk amúgy sem ritkás naptára idén új programmal bővült. Májusban megrendeztük az első margitos szülői pikniket, az ún. „Zöld asztal”-t, „Majális” hangulatban, a naphegyi domboldalon, csodás környezetben. A kifejezetten a szülői közösség számára tervezett program humoros és ismerkedős játékokkal kezdődött, majd a saját készítésű finomságok kóstolgatásával és kötetlen beszélgetéssel ért véget. Reméljük, hogy sikerült hagyományt teremtenünk, egyrészt a szülői közösség megismerése, összekovácsolása érdekében, másrészt nem titkoltan abból a célból, hogy egymás képességeit, lehetőségeit, ötleteit megismerve minél jobban támogatni tudjuk a Gimnázium működését, közösségét.

Az év végi hálaadásunk előkészítését a Szent Margit Gimnázium zenét és éneket kedvelő és művelő szülőkből álló zenekarának és kórusának Mátyás-templomi koncertje adta, melyen fellépőként és hallgatóságként közülünk sokan részt vettek.

A tanév záróeseménye a Szent Imre-templom falai között megtartott Te Deum volt, melyen köszönetet mondhattunk az elmúlt hónapok ajándékaiért, melyek segítségével gyermekeink tovább léphettek a felnőtté válás rögzös és szép útján, Isten nagyobb dicsőségére.

Borzai Tibor
a szülői munkaközösség vezetője

Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről a 2023–2024. tanévben

A tavalyi év végén keresett meg Márton Réka DÖK-elnök, hogy felkérjen a DÖK munkáját segítő tanárnak. Tavaly még sok szerveznievaló nem akadt, csak a sportdelutánok szervezését kellett befejeznünk. Ehelyett sokat beszélgettünk Rékával, aki már négy éve volt elnök, és határozott elképzelései voltak arról, hogy a korábbi rendszerek miért nem működtek igazán. A DÖK akciócsoportokra volt felosztva, melyek 90%-a passzív csoport volt, olyan célokkal, melyekért a diákok nem szívesen áldoztak idejükből, így igazán aktivitás sem volt. Egy sikeres akciócsoport volt, a margitos termékek csoportja, mely tavaly első rendelésével nagy sikert aratott. Ezen túl probléma volt a diákok általános passzivitása, az eseménytelen, rendszertelen gyűlések, illetve az, hogy a diákság igazán nem is hallott a DÖK munkájáról, emiatt egyáltalán nem volt csábító képviselőnek jelentkezni. A DÖK munkájának gyümölcse, például a sportdelutánok, vagy a margitos termékek a diákság tudatában úgy maradtak meg, mint az akkor DÖK-öt vezető tanár munkája, szervezése.

A következő évet nagy reformokkal kezdtük. Első lépésben létrehoztuk a designer csapatot és a fotós csapatot, melyek a DÖK munkájának közvetítéséért felelősek – mind az események hirdetésében, mind az arról történő beszámolóval. Emellé terveztem létrehozni egy kommunikációs csapatot, mely az e-mailek megírásáért felelt volna a diákság naprakész tájékoztatásáért, de jelentkező hiányában az e-maileket többnyire én magam írtam, néha Réka besegített.

A szeptemberi gyűlések a DÖK működési alapjainak lefektetésével teltek. A kötelező, előre megírt akciócsoportokat felszámoltuk, helyette a képviselők által támasztott célokra jelentkezhetett az, aki szívesen tevékenykedett annak megvalósításában. A célokat korábban felmerülő, diákságtól érkező igények alapján, illetve képviselői ötletektől vezérelve támasztottuk. Megszavaztuk, hogy melyekre áldoznánk energiát. Újragondoltuk az alelnöki szerepeket is. Ezekkel az újításokkal újraírtuk a DÖK SZMSZ-t.

Az október a célok gyűjtésével, tervezésével telt. Az alábbi célok születtek:

- margitos termékek,
- nyílt napra DÖK-szoba,
- sakkbajnokság,
- Margit-bál szervezésében való részvétel,
- a DÖK bemutatása,
- igazgatói kérdezz-felelek,
- hitéleti kérdezz-felelek,
- elballagott margitosok visszahívása,
- diákbál,

- fotelsarok kialakítása,
- tematikus délutánok szervezése,
- háziversenyek,
- „Akikre büszkék vagyunk” c. díj megalapítása,
- a büfével való kommunikáció kiépítése,
- tavaszi sportbajnokságok,
- tanár-diák mérkőzések,
- Mikulás,
- biciklirámpa.

Felmerült, de a képviselők nem vállaltak aktív szerepet, emiatt nem szavaztuk meg:

- tanári kérdezz-felelek,
- vásárok szervezése.

Azok közül, melyeknek szervezésébe belekezdünk, néhány idő és energia hiányában, vagy egyéb kérdések miatt meghúszultak:

- a DÖK bemutatása: az év minden pontján volt valami aktualitás, melyek miatt állandóan másodrangú szerepet kapott, így igazán nem volt energiánk foglalkozni vele;
- hitéleti kérdezz-felelek: a szervezésre nem jutott elég energia;
- diákbál: arra jutottunk, hogy egy ilyen jellegű rendezvény akaratlanul maga után von olyan problémákat, melyek az iskola elveivel és házirendjével nincsenek összhangban, így ennek megszervezése elvi problémákba ütközve nem valósult meg;
- biciklirámpa: az üzemeltetéssel egyeztetve a projektet lefűjtük;
- pingpong- és csocsóverseny – a kevés jelentkező miatt.

Minden más projektet sikerült megvalósítani, hamarosan visszatérek a konkrétumokra. Előbb azonban ki kell emelnem egy kulcsfontosságú lépést a DÖK életében: a szülőkkel való együttműködést. Ahogy végignézttem a célokon, körvonalazódott bennem, hogy némely cél megvalósításának legjobb módja, ha a szülőket bevonjuk, és nagyon sok cél esetén élveztük a támogatásuk. Ősszel találkoztam először Borzai Tibor szülői munkaközösség-vezetővel. Hamar sikerült egy jól működő kommunikációt, sok mindenben megjelenő egyetértést kialakítani. Úgy gondolom, Tibin keresztül nagyon sok üggyhez megnyertük a szülőket is, nem csak az SZMK-t, hanem a legtöbb margitos szülő támogatását. Hatalmas segítséget nyújtottak az elballagott margitosok visszahívásában, nagy érdeklődést mutattak a sportbajnokságok iránt, segítségüket élvezzük a fotelsarok kialakításában, felkarolták a pályázatunkat, melyet egy nagyszabású kiállításá fejlesztettünk közösen, a Margit-bál pedig egy erős koprodukció volt a DÖK és a szülők között – természetesen a szülők vitték a felelősség oroszlánrészét, de nagyban besegített a szervezésbe a képviselők nyolc főből álló csoportja, akik életre szóló tapasztalattal gazdagodtak arról, hogy hogyan zajlik egy megbeszélés, mik a tervezés fázisai, mik lehetnek a buktatók, milyen felelősséggel jár egy-egy munka, kiélhették kreativitásukat a teaház tervezésében, vagy szervező, koordináló, és kommunikációs képességüket próbálhatták. Ez az együttműködés, amely hatalmasat lendített a DÖK munkáján és az iskola közösségi életén is, nagy felelősséggel is járt. DÖK-

vezető tanárként ezzel az együttműködéssel én lehettem az a személy, aki egyszerre tartja a kapcsolatot az iskola három fő egységével: a diákokkal, a szülőkkel és a tanárokkal, hidat képezve köztük.

A DÖK működése ezzel mindenképp eredményesnek mondható így év végére. A teljesség igénye nélkül néhány projektről ejtek szót részletesebben:

A Margit-bálról már volt szó. A mi feladatunk volt a segítők beosztása, a műsorra való jelentkezők összegyűjtése, a pályázat lebonyolítása, a teaház díszítése és működtetése. Itt adtuk át az „Akikre büszkék vagyunk” c. díjat. Ezt előtte megterveztük, megszavaztattuk, díjakat terveztünk. Jövőre az alapokat szeretnénk folytatni, kicsit jobban kiforrott rendszerrel, időben meghirdetve. A szülőkkel való kapcsolatunk eredménye lett a tanártánc is.

Vers-, rajz- és fotópályázat. Rajzpályázatnak indult, majd egy hármas koprodukció lett belőle. Hirdettük, szerveztük, gyűjtöttük, kiállítottuk, díjaztuk. Nagy sikere volt: több mint 50 mű érkezett be a három kategóriára összesen. Az egész iskola beszélt róla.

A sakkbajnokság egy öt délutánt felölelő verseny lett körülbelül húsz nevezővel.

Az elballagott margitosok visszahívását a szülők nagyon felkarolták. Az alapötlet az volt, hogy jöjjenek vissza, meséljenek az egyetemi életről, tapasztalatokról, hogy könnyítsék a pályaválasztást, felkészítsék a végzősöket a következő évekre. A szülők végül lelkesebbek voltak, mint a végzősök. Összesen 15 egyetemista jött vissza mesélni a diákoknak három különböző délután, őket szülői közreműködéssel sikerült elérnünk. Sajnos a program megszervezését későn sikerült elkezdenünk, és hirtelen is jött januárban, így meglepetésre inkább a 10–11. osztályoknak szólt, mint a végzősöknek. Ebből született ennek a következő állomása, ami talán az idei év legnépszerűbb programja volt leszámítva a 7.-esek társasjáték délutánját, és a sportdélutánokat. Ez volt a faktválasztási tájékoztató. Április elején zajlott, nyolc végzős diák beszélt több mint harminc 10.-es tanulónak a tapasztalatairól. Prototípusként tekintek az alkalmakra, jövőre, ha idejében elkezdjük a szervezést, ennél sokkal sikeresebb is lehet, kiterjesztve komolyabb pályaválasztási tanácsadásra, illetve nem csak egyetemista előadókra, hanem több alkalommal lehetne szülőket hívni, hogy ők maguk meséljenek szakmaikról.

A fotelsarok szervezése jelenleg nagy erővel zajlik. A szülők is nagyon támogatták az ötletet, mely a diákok igényeit felmérő képviselői jelentésből született. A diákok kinézték már a helyszínt, és készítettek egy tervet, várjuk a bútoráruház ajánlatát. A szülők erre ajánlották fel a Margit-báli bevételeket.

A Margit-bálon nagyon sok lelkes diák fotózott, ezen felbuzdulva született a szülők által támogatva egy mini fotós oktatás, mely jövőre akár több alkalommal is indulhat. Sokan érdeklődnek a hobbi iránt, és egy apuka felajánlotta, hogy szívesen osztja meg tudását. A

gyerekek egyórás elméleti beszélgetős alkalom után a tanár-diák-szülő mérközések során gyakorlatban is tanácsokat kaphattak.

A sportdélutánok szervezése egyértelműen az idei év legsikeresebb diákéletet formáló kezdeményezése volt. A négy délután mindegyikén körülbelül 100-100 diákot mozgatott meg az esemény. Sokan jöttek a verseny miatt, de jelentős volt a nézők, a szurkolók száma is. Nem csak a közösségi életet erősítette, hanem a szülők is nagyon lelkesek voltak miatta. Meghívtuk őket a tavalyi hagyományokat folytató tanár-diák mérközésre, mindkét sportágban képviseltették magukat egy-egy csapattal és egy kisebb szurkolótáborral. A sport összetartó ereje itt is megmutatkozott. Az emberek szeretik a sportot, szeretnek versenyezni, szeretnek csapatban dolgozni, de élvezik a csupán a sport szeretetéről szóló gálameccseket is. A közönség jó hangulatot teremtett, a csapatok rendkívül élvezték eredménytől függetlenül. Összehozta a tanári gárdát is, összehozta a szülőket, diákokat is. Közösségformáló ereje van annak is, hogy a fiúk fociznak egy osztályból, a lányok a padon nekik szurkolnak az osztályfőnökkel együtt. Az egyetlen délután volt az évben, amikor senkitől nem hallottuk azt a kifogást, hogy edzésre kell menni, ezért már minden nap 15:01-kor az iskola kapuján kívül van; volt, aki kihagyta az edzést, hogy itt lehessen. Ez is egy olyan hagyomány lehet, amit érdemes még jobban kiaknázni.

A DÖK idei éves ténykedését egyértelműen sikeresnek ítélem meg. A tervezett célok jelentős részét megvalósítottuk, és úgy érzem, nagyon sok mindennek sikerült lefektetni az alapjait, melyek akár hosszú évek jól bevált programjaivá nőhetik ki magukat, segíthetik a diákság életét, segíthetik a közösség formálódását, melyekre igény és szükség is van. Idén nem minden sikerült még tökéletesen, ez annak tudható be, hogy nagyjából a nulláról építkeztünk, ez sok időt és energiát kivett, mindent magunknak kellett megalapozni, elejéről megtervezni, így sok mindennel csak az utolsó pillanatokra lettünk készen. Erre jövőre figyelniünk kell majd.

Emelem kalapom a DÖK azon kiemelkedően aktív tagjai előtt, akik mindezeknek a munkáknak jelentős részében tevékenyen kivették a részüket: Márton Réka, Antal-Futó Petra mint elnökök; Gara Ákos mint a fotós csapat vezetője, második félévi alelnök; Bubrik Nóra mint a designer csapat vezetője; Aranyvölgyi Virág mint második félévi alelnök; Tóth Rozália, Divéky Csenge, Iszkra Éva, Szőke Viktor Zsombor, Mészáros Barna. Mindezek nélkülük nem valósulhatott volna meg. Lelkesek, aktívak, rendkívül ügyesek, megbízhatók. És persze rendkívül hálásak lehetünk a szülők és az iskola támogatásának is.

*Kurucz Balázs
a DÖK munkáját segítő tanár*

Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2023/2024. tanévben

A Szent Margit Gimnázium Énekkara, valamint egy-egy évfolyam énekkarosai és énekes szolgálattévői ebben a tanévben számos alkalommal teljesítettek liturgikus énekes szolgálattal az ünnepi, a vasárnapi és más szentmiséken is. Ezek alkalmával elsősorban a közös éneklés vezetésének és az előéneklésnek a feladatát látták el, de alkalmanként többszólamú kórusműveket is megszólaltattak. Az énekkar kb. 40 fős létszámmal működött.

A főbb szolgálatok és szereplések alkalmi és időpontjai a következők voltak:

- szeptember 1. – Veni Sancte szentmise a kápolnában a bejövő osztályok számára – a kórus szolgálattal;
- szeptember 17. – a diákmisén a 10-12. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata;
- október 8. – a diákmisén a 7-9. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata;
- október 17. – a lelki nap közös szentmiséjén a Szent Imre plébániatemplomban – a kórustagok énekes szolgálata;
- november 25. – a kórus nyilvános főpróbája a nyílt nap keretében;
- november 26. – a Szent Margit Gimnázium Kórusa Veszprémben;
- február 11-én vasárnap a Kelenföldi Szent Gellért plébániatemplomban a 18 órás szentmisén iskolánk kórusa látott el zenei szolgálattal.
- január 28. – a diákmisén a 7-8. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata;
- február 14. – hamvazószerdán a reggeli közös szentmisén a kórustagok énekes szolgálata;
- április 5-én, iskolánk ünnepén a Szent Imre plébániatemplomban, az ünnepi szentmise alkalmával iskolánk kórusa látott el zenei szolgálattal;
- április 14. – a diákmisén a 11-12. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata;
- a május 3-i ballagási ünnepségen – hagyományosan – az Énekkar közreműködött;
- május 26. – a diákmisén a 10. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata;
- június 15. – a Szent Margit Gimnázium Kórusának hangversenye a Mátyás-templomban.
- június 23. – Te Deum: a kórus énekes szolgálata a Szent Imre plébániatemplomban.

A február 11-ei szentmisén elhangzott zeneművek és a közreműködők a következők voltak:

- Joseph Haydn: Missa brevis Sancti Joannis de Deo (Kleine Orgelmesse)
- Antonio Lotti: Regina coeli
- Wolfgang Amadeus Mozart: Ave verum
- Esterházy Pál: Surrexit Christus hodie

Közreműködött:

- a Szent Margit Gimnázium Kórusa,
- a Szent Margit Kamarazenekar,
- Pásztor Júlia – szoprán,
- Hegyi Barnabás – orgona,
- vezényelt: Oberrecht Ádám.

Az április 5-ei Szent Margit-napon elhangzott zeneművek és a közreműködők a következők voltak:

- Joseph Haydn: Missa brevis Sancti Joannis de Deo (Kleine Orgelmesse)
- Camille Saint-Saëns: Tollite hostias
- Wolfgang Amadeus Mozart: Ave verum
- Liszt Ferenc: Ave Maris stella

Közreműködött:

- a Szent Margit Gimnázium Kórusa,
- a Szent Margit Kamarazenekar,
- Pásztor Júlia – szoprán,
- Hegyi Barnabás – orgona,

vezényelt: Oberrecht Ádám.

Külön kiemelném, hogy nagy megtiszteltetés érte a Szent Margit Gimnázium Kórusát azzal, hogy a Mátyás-templomban léphettünk fel koncert keretében. Ez egyben nagy feladat és felelősség is volt, melynek legjobb tudásunk szerint igyekeztünk eleget tenni. A hangversenyen Marc-Antoine Charpentier francia barokk zeneszerző Te Deum-át szólaltattuk meg énekes szólisták és zenekar közreműködésével. Diákjainkon kívül zenész szülők, öregdiákok, kollégák és meghívott vendégművészek egyaránt részt vettek a közös zenélésben, melynek alkalmával a publikum teljesen megtöltötte a Mátyás-templomot. Ezúton szeretnék köszönetet mondani a szülői munkaközösség vezetőjének, Borzai Tibornak a közönségszervezésért, az IMNN Iskolaalapítványnak pedig az anyagi támogatásért.

Műsor:

- Charles-Marie Widor: Allegro vivace az V. orgonaszimfóniából
- Lisznyai-Szabó Gábor: Canzonetta No. 1., Canzonetta No. 2.
- Charles-Marie Widor: Toccata az V. orgonaszimfóniából
- Marc Antoine CHARPENTIER: TE DEUM

Közreműködtek:

- Avvakumovits Györgyi – szoprán,
- Patak Zita – alt,
- Kiss Ferenc – tenor,
- Cser Ágoston – basszus,
- a Szent Margit Gimnázium Kórusa,
- a Szent Margit Zenekar (Hangversenymester: Maros Dóra),
- Szotyori Nagy Gábor – orgona,
- vezényelt: Oberrecht Ádám.

Oberrecht Ádám
ének-zene tanár, kórusvezető

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2023)

Bevétel:	14 339 350 Ft	támogatás
	932 000 Ft	családok támogatása
	2 751 517 Ft	szja 1%
	350 000 Ft	pályázat
	23 328 233 Ft	rezsitámogatás
	189 328 Ft	banki kamat
összesen:	42 672 178 Ft	

Kiadás:	23 328 233 Ft	rezsitámogatás a Szent Margit Gimnáziumnak
	25 000 000 Ft	fenntartási támogatás a Szent Margit Gimnáziumnak
	2 147 500 Ft	kárpátaljai magyarok támogatása
	146 921 Ft	egyéb költségek
	4 617 720 Ft	szakkörök, kirándulások, rendezvények támogatása
	600 000 Ft	könyvviteli szolgáltatás
	366 977 Ft	bankköltség
összesen:	54 059 851 Ft	

A 2023. év eredménye negatív : 11 387 673 Ft

Vagyoni összetétel 2023. 12. 31-én

965 895 Ft	pénztár
21 103 392 Ft	folyószámla
1 700 000 Ft	lekötött betét
916 563 Ft	devizabetét
24 685 850 Ft	összesen

*Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek
Iskolaalapítványának Kuratóriuma.*

Indukció Tudományos Diákkör

A tavalyi újraindulás után idén már a megszokott keretek között működött a gimnázium természettudományos önképzőköre az ITDK. A résztvevő diákok a 9-11. évfolyamból kerültek ki, munkájukat a tanárok közül Urbán Diana, Heiszer Ferenc és Somogyi Mihály segítette.

Külsős programként részt vettünk a Kutatók Éjszakája programjain, illetve a SOTE Tehetségnapjának rendezvényin, ahol az előadás mellett a diákok kórházi osztályokat, laboratóriumokat és az OMSZ irányítóközpontját is felkereshették. Régi ITDK-s diákunk Dévényi-Meczner Máté vezetésével a MÁV Központi Járműjavítójának mozdonyműhelyét jártuk be. Itt a különböző mozdonytípusok mellett a vasúti katasztrófaelhárítás eszközeit is megtekinthettük. Az iskolai laborgyakorlatokon idén fizikából hullámtani kísérleteket végeztünk, kémiából pedig a sav-bázis titrálás rejtjelmeivel ismerkedhettek meg a diákkör tagjai. Novemberben a gimnázium nyílt napján egyszerű kipróbálható kísérletekkel vártuk az érdeklődő diákokat és szüleiket. Ezen az eseményen a diákkör minden tagja tevékenyen részt vett.

A gimnáziumban ebben a tanévben is folytatódtak az MTA Alumni programjának előadásai. Az ITDK-sok ezeken a programokon is szép számban képviseltették magukat. A természettudományos témák közül hallhattunk az agy kutatás rejtjelmeiről, a mesterséges intelligencia gyógyászatban betöltött szerepéről, különleges ásványokról, illetve sport és a táplálkozás kapcsolatáról is. Nagy örömmel üdvözlöttük az Alumnis előadók között egykori diákunkat Dr. Bálint Erikát, aki a gyógyszerkémia újdonságairól tartott előadást. Az ITDK tagjainak még két külön előadást szerveztünk, az egyiket a periódusos rendszerről és a nehéz elemek felfedezéséről, a másikon a két új Nobel-díjas Karikó Katalin és Krausz Tamás éltéről hallhattunk érdekességeket.

A második félév különleges eseménye volt, hogy az ITDK 5 fős csapattal részt vehetett a Kvalitás Tudományválasztó Fesztiválon. A diákok Filipkó Veronika, Tóth Rozália, Varró Anna, Hajas Botond és Laczkó András kémiai kísérletekkel készültek, amelyeket közel öt órán keresztül folyamatosan mutattak be fesztivál látogatóinak, akik az egyszerűbb kísérleteket (víz-szakítás, lögyapot ágyú....) maguk is kipróbálhatták. Az esemény szervezői külön megdicsérték csapatunkat munkájukért. A diákkör tagjai közül Varga Vilmos több informatikai versenyen is előkelő helyezést ért el. A „Jó bőrben vagyok” háziverseny győztes csapatának tagja volt Hajas Botond, még a 3. helyezett csapatot Papp Csepke és Révai Anna erősítette az ITDK-sok közül. A tanévet közös fagyizással zártuk a diákkör klubszobájában.

Somogyi Mihály

Irodalmi kávéház

2023. október 19-én Földesdy Gabriella irodalomtörténész, a Herczeg Ferenc-kalauz írója volt a vendégünk. Részletek tanulói beszámolókból:

Herczeg Ferenc 1863. szeptember 22-én született a Bánságban Versec városában, sziléziai német családban. Édesanyja Hoffmann Lujza, édesapja Herzog József.

Harmadik gyerekként született, német nyelven tanult.

1896. december 16-tól az Új Idők című irodalmi hetilap szerkesztője. Tagja volt a Kisfaludy Társaságnak, a Petőfi Társaság elnöke. A Petőfi Múzeumot is ő hozta létre, 1910-től 1945-ig a Magyar Tudományos Akadémia tagja volt. 1945 után törölték MTA tagságát, el kellett adnia balatoni nyaralóját, elfelejtették, könyveit nem adták ki.

A Revíziós Liga elnökeként az volt az álláspontja, hogy az elvesztett területeket vissza kell szerezni jogi úton. 1938-ban lemondott tisztségéről Hitler területosztogatása miatt.

Élete során műveiben a korabeli problémákra próbált rávilágítani. Ma is hasonló problémákkal küzdünk.

Az élet kapuja című kisregényét irodalmi Nobel-díjra jelölték, melyet végül nem kapott meg.

Herczeg Ferenc nagyon szerette a magyar népet, ezért is vallotta magyarnak magát. Műveiben sokat dicsérte a magyarokat. Például az *Ádám, hol vagy?* című művében, mely a 10. században játszódik. Egy árvalányt elfognak a portyázó magyarok, jobban bánnak vele, mint a németek. A királyasszony futárában is a szereplő szájába adja a magyarság dicséretét.

Miért olvassuk Herczeg Ferencet?

- Mindig valami nemes cél érdekében fogott tollat.
- Német származása ellenére magyar szívvel írt.
- Szeretettből döntött mellettünk.
- Művein keresztül érezhetjük, miért érdemes magyarnak lenni.

2024. április 11-én, a magyar költészet napján Vajdai-Horváth Zsuzsa irodalomtörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem adjunktusa tartott előadást József Attila szerelmi lírájáról. Mottó: „Költő szerelme szalmaláng, / azért oly sebes és falánk” (József Attila: Töredékek)

Vendégünk bemutatta József Attila legjelentősebb szerelmeit és a hozzájuk írt legszebb verseket. József Attilának sok múzsája volt, a nők menedéket, sokszor intellektuális kalandot is jelentettek számára. Kielégítetlen szeretetvágy fűtötte édesanyja korai halála

miatt. Korai múzsái: Gebe Márta (Csökkérés tavasszal), Wallesz Luca (Áldalak búval vigalommal), Gyenes Gitta (Nyár volt...).

Első igazi szerelme Vágó Márta volt, akihez 1928-tól szerelem, majd élete végéig barátság fűzte: „Egy jó módú lányt szerettem,/osztálya elragadta tőlem” (Végül). Költészetét ebben az időben a „tisza költészet” irodalomelméleti kategóriába soroljuk. A költemény mint önálló univerzum a teljes valósággá tágul, tisztán a költői elemekre koncentrálva (Gyöngy; Klárisok; Ringató).

1930-tól József Attila élettársa Szántó Judit lett. „Szövetség ez, nem szerelem” – írta a költő. Szántó Judit megpróbált anyja helyett anyja is lenni a költőnek. József Jolán szavai szerint Szántó Judit „Szép volt. Karcsú és szőke. És hideg.” 1936-ban született meg a szakítás verse Judit címmel, ez az egyetlen költemény, melyet Judithoz írt a költő.

Marton Márta művészettörténésszel 1933 nyarán Lillafüreden ismerkedett meg József Attila.

Háromnapos futó ismeretség után ő lett az egyik legszebb magyar szerelmes vers, az Óda ihletője. Gyömrői Edit pszichoanalitikus 1934-től két évig kezelte a költőt, ilyen körülmények között ez nem egészséges indulatáttételes szerelem volt. Az ő ösztönzésére írta József Attila a Szabad ötletek jegyzéke című mélylélektani asszociációs sorozatot. Gyömrői Edit volt a Nagyon fáj és a Gyermekké tettél című versek ihletője. A hozzá írt költeményekben drámai hangon megvallja kiszolgáltatottságát: analitikusa az utolsó menedék lenne számára.

Kozmutza Flóra pszichológus József Attila utolsó szerelme volt. Flórához írt verseinek ujjongó hangvétele élesen kiütöközik a kései líra komor reménytelen háttéréből (Flóra 1-5.; Flóranak).

Murányi Ilona

KeCsap 2023/2024.

Jó volt!

Hallgattunk misszionáriuslányt arab országból,
főztünk hajlék nélküli embertársainknak,
próbálkoztunk riportokkal (ezt még gyakorolnunk kell),
beszélgettünk, játszottunk és kirándultunk.

Pantomim is volt

és természetesen pizza :)

A folyton megújuló KeCsap.

Lelki élet a 2023–2024. tanévben

A Szent Margit Gimnáziumot fenntartó nővérek néhány évvel ezelőtt a céllal hozták létre a Redemptor Mentálhigiénés Segítő Szolgálatot (www.redemptor.hu), hogy sajátos rendi lelkeségükben támogathassák a közösségeket, és segíthessék a személyes fejlődést.

A 2023/24-es tanévben Dominika nővér és Szilveszter ezért ajánlotta fel a segítő beszélgetések lehetőségeit a diáktanácsadóban, péntekenként 11 és 14 óra között. A KeCsap néhány szerdai programján is ezzel a segítő szándékkal vettek részt, de nagy élmény volt együtt a zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra és két alkalommal az ebédfőzés a hajléktalanoknak a Máltaiaknál.

A Biblia-vetélkedőre sokat készültünk mindannyian: szervezők és diákok. Lukács evangéliumának pontos ismerete volt a feladat. Izgalom és játék, online kérdőív és technikai malőr, találó jelenetek és szimbólumok – közös siker. Talán így lehetne jellemezni azt a nemzeti ünnepünk előtti izgalmas tavaszi délutánt.

A tavasz a nagyböjti keresztutak ideje is volt. Minden osztállyal külön, osztályonként pedig csoportbontásokban, az iskola kápolnájában és az Apor teremben tartottuk az alkalmakat. Különböző módokon próbáltuk közel engedni magunkhoz Jézus és korunk emberének szenvedését, hogy személyes küzdelmeink értelmét megfogalmazzhassuk.

A tanév során folytattuk az iskola életében szinte már hagyománnyá vált lelki napokat. Egy osztály kivételével, akik a hó miatt nem tudtak kijönni Piliscsabára, mindenkivel az evangélikusok Béthel nevű lelkigyakorlatos központjában töltöttünk el egy iskolai napot. A tanév végén egy online kérdőív segítségével visszajelzést kértünk a diákoktól ezekről a napokról. A többség elgondolkodtatónak, könnyednek, felszabadultnak, motiválónak, izgalmasnak élte meg ezeket az alkalmakat.

Külön köszönet a kérdőív kérdéseire adott őszinte válaszokért. Ezek részben megerősítenek és motiválnak minket a folytatásra, de komolyan el is gondolkodtatnak, hogy mit és hogyan kellene másképp csinálni. Fontos számunkra, hogy a lehető legtöbb diákot segítse a lelki nap abban, hogy hite elmélyüljön, és kérdéseire választ kapjon.

*Dominika nővér és
Biró Szilveszter*

Osztályaink

7.a

Osztályfőnök: dr. Szentgáli Zsolt

Kezdők vagyunk a Szent Margit Gimnáziumban – és bizony beletelt némi időbe, amíg megszoktuk, hogy itt tanulni kell (és házi feladatot is adnak a tanárok, amit nem árt otthon megírni ☺)...

Szeptember 1-jén még megilletődötten – és szép új egyenruhánkban – ültünk osztálytermünkben és vettünk részt a Veni Sancte szentmisén. Aztán másnap már „teljes menetfelszerelésben” találkozunk a Keleti pályaudvaron – és indultunk a máriabesnyői gólyatáborba. Itt a 11.-es ifik másfél napon keresztül mozgattak bennünket: egymást követték az ismerkedős játékok, a táncpróbák és az akadályverseny állomásai. Másnap délután hazafelé már mindenki pontosan tudta az összes osztálytárs nevét.

Osztályfőnökünk álláspontja szerint az iskolán kívüli programok jól összekovacsolják a közösséget – az egyik legjobb program pedig a kirándulás. Így aztán, bár még csak két hete jártunk suliba, egy szép szombat délelőtt máris felkerekedtünk a Hármashatár-hegyre. Bár elfáradtunk, de élveztük a kilátást – és ennél is jobban a játszóteret!

Októberre csökkent az osztály lelkesedése – de nem úgy az osztályfőnöké ☺ – így az egyik utolsó, szép, napsütéses őszi napon megint kirándultunk. Ezúttal a Nagy-Szénásra kapaszkodtunk fel. Ez a nap főleg „csajos programra” sikerült – és sikerült két játszóteret is felfedeznünk. (Tehát: 7/A = játszóterezés.)

Novemberre azért megőszült az idő, így – rövidebb hétfői órarendünket kihasználva – a Fiumei úti Sírkertet látogattuk meg. A többség egészen jól figyelt a vezető hölgyre.

Közben teltek-múltak a tanítási hetek is. Bár osztályfőnökünk jóvoltából az ülésrend „teljesen véletlenül” úgy alakult, hogy minden padban egy fiú és egy lány ül egymás mellett

– ám ez korántsem „zavar” bennünket: a két nem a szünetekben a leghatározottabban tartja egymástól a több lépés távolságot ☺. A lányok hihetetlen jó közösséggé formálódtak és a fiúk is jól megvannak egymás között – csak egymással nem vegyülünk (egyelőre).

Decemberben megünnepeltük a közeledő karácsonyt – megajándékoztuk egymást. Persze itt is „ügyeltünk rá”, hogy ha véletlenül egy fiú húzott egy lányt, az ne „túl kedvesen” adja át neki az ajándékot...

A téli szünet különösen hosszúra nyúlt, nem sokkal később pedig már véget is ért az első félév. A Kréta rendszeren keresztül kaptuk meg a félévi értesítőket („bizonyítványokat”). Hát... A többség elkönnyvelhette, hogy lesz mit javítani a második félévben.

A január vége két fontos eseményt hozott. Egyfelől osztályfőnökünk új ülésrendet készített (persze szigorúan maradt a fiú-lány padtársi viszony); másfelől pedig – élve azzal a lehetőséggel, hogy XI. kerületi iskola vagyunk – egy szép hétfő délután elmentünk közösen korcsolyázni a Bikás parkba. Nagyon élveztük!

Tavasszal osztályfőnökünk próbált bennünket a kultúra felé „indítani”: márciusban megnéztük a Van Gogh kiállítást, áprilisban pedig moziba mentünk (A repülő osztály legújabb változatát néztük meg).

Aztán május legvégén eljött a már nagyon várt – ottalvós! – osztálykirándulás. Esztergomba utaztunk vonattal. A szerdai nap bővelkedett programokban (Babits-ház, Bazilika, Mária Valéria híd) – csütörtökön viszont „relaxáltunk” az Aquaszigeten. Ez a program tetszett a többségnek a legjobban.

Pénteken gyalogtúráztunk: Nagymarosról felmáztunk a Julianus barát kilátóhoz. A legnagyobb – be nem tervezett – élményt egy időjárási jelenség okozta: Zebegény felé haladva az erdőben egyórás heves zivatar ömlött ránk. Megállapítottuk, hogy bár „ronggyá” áztunk – de ezt a kirándulást legalább soha nem fogjuk elfelejteni...

A tanévet júniusban Te Deummal zártuk – de szeptemberben folytatjuk: akkor már mi leszünk a 8/A!

7.b

Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

Az év végére kialakult osztálylétszám (28) az év folyamán sokszor változott. Végül a 18 fős fiú és a 10 fős lány csapat igen jó közösségnek bizonyult. Az év elején tapasztalt félő, visszahúzódó magatartás az év végére teljesen elmúlt, és 4,11-es átlaggal zártuk az évet. Nem lettünk kiemelkedően jó, sem pedig hírhedten rossz osztály. Az első gimnáziumi év mindenkinek sok kihívást jelentett, és csak néhányan maradtak, akiknek nem „esett le”, hogy itt komoly tanulásról szól az élet.

A tanuláson kívül az osztályfőnök és helyettese sok programot szerveztek nekünk. Voltunk várost nézni a Pál utcai fiúk nyomán, szabadulósobában, interaktív múzeumpedagógiai foglalkozáson, a Zene Házában, a Sziklakórházban, a budai Várban, moziban. Volt iskolán belüli fagyizás, csapatverseny, és részt vettünk az iskola által szervezett tantárgyi versenyeken is.

A legnagyobb horderejű esemény a négynapos székelyföldi kirándulás volt. Itt a 10.c osztály is csatlakozott hozzánk. Egy óriási emeletes busszal utaztunk 1940 kilométert, és közben megcsodáltuk a legszebb székelyföldi látványokat. Szert tettünk egy testvériskolára is Gyergyóremetén. Már kívülről fújuk a Székely Himnuszt a magyar mellett.

Úgy gondoljuk, hogy gyümölcsözően telt számunkra az első margitos gimnáziumi év, és nagyon örülünk a vakációnak.

8.a

Osztályfőnök: Keményné Orbán Krisztina

Még el se kezdődött a tanév, mi már a Határtalanul pályázattal négynapos erdélyi utazásra indultunk a Sóvidékre és csíkszeredai partneriskolánkhoz. Jártunk Kolozsváron, a tordai sóbányában, Csíksomlyón, a Medve- és a Gyilkos-tónál, a Békás-szorosban, Parajdon élveztük a földalatti játszóteret, Farkaslakán pedig felkerestük Tamási Áron sírját. Hazafelé Segesváron még Drakula házát is láttuk! Nagyszebenben a Hazugok hídja szerencsére egyikünk alatt sem szakadt le, így épségben hazaértünk, és kezdhettük az új tanévet.

Több tanárcsere lett, és igazgató úr vette át a matekóráinkat. Éppen az irodával szembe költöztünk, de legalább szünetekben miénk lett a sok fotel, és mindenkit megelőzve értünk az ebédlőbe. A váratlan helyzetet azzal a nagy elhatározással fogadtuk, hogy igyekszünk az átlagunkon javítani, kevesebbet hiányozni, fegyelmezettebb és összetartóbb közösséggé válni. Jelentjük: így is lett.

Igazán változatos helyeken jártunk: egyik hónapban szórakoztatóbb, máskor meg inkább komolyabb kulturális programokon. A szeptembert például mindjárt Cyberjump-pal indítottuk, ahol hatalmasakat ugráltunk. Az októbert az 1956-os forradalomra emlékezve töltöttük. Az iskolai ünnepségen az egész osztály bevonásával adtunk elő egy jelenetet a Rádió ostromáról. Sőt egy városnéző sétán a forradalom különleges emlékhelyeit is bejártuk. Az őszi lelki napot osztályfőnökünk a Bazilika hittantermébe szervezte, ahol meglepetésünkre egy lelkes egyetemista csapat és Csiszér László zenekara fogadott. Novemberben ismét jött a mi választásunk: visszatérő vendégként irány bowlingozni! Sőt, a Lázár Ervin program pályázatával még a cirkuszba is elmentünk, ráadásul tanítási időben.

Aztán a tél korcsolyázással indult, a korán kezdődő szünet előtt pedig osztályadventet ünnepeltünk. Jó volt otthon a hideg januárban, de már vártuk is, hogy újra lássuk egymást.

Februárban a kommunizmus áldozatainak emléknapján a Terror Háza Múzeumban jártunk, ami nagyon megérintett bennünket, megrázó volt látni az eredeti helyszíneket. Színházba is mentünk, de igazán izgalmas a bobozás volt mindenkinek, jó volt így ráhangolódni a tavaszi szünetre.

Végül az év fénypontja, a háromnapos kirándulás is elérkezett májusban. Most a Dunakanyar bal partját jártuk végig: Felsőgödre, Vácra és Királyrétre utaztunk. Először a Dunakaland Kalandparkba vettük az irányt, ahol máris kezdődött az ügyességi vetélkedő, délután pedig a várva várt kötélpálya következett. A sárkányhajózásra már úgy elszállt az erőnk, hogy csak komoly csapatmunkával tudtunk átevezni a Szentendrei-szigetre. Utána a bárkák meg is fürödtek a Dunában. A tábor területén estig szabadon lehetett focizni, pingpongozni, és tábortüzet is gyújtottunk. Másnap kódfejtő kalandtúrára indultunk, majd Vác felé vettük az irányt. Legelőször Sajdik Ferenc rajzait néztük meg, és viszontláttuk kedvenc rajzfilmhőseinket is. Majd a Memento Mori kiállítás következett, ahol valóban „borzasztóan” izgalmas volt látni a kriptában talált múmiákat. Pizzázás és fagyizás után továbbutaztunk Kismarosra, ott este pingpongoztunk, hintáztunk, és előkészültünk a másnapi számháborúra. A kirándulás utolsó napján kisvasúttal Királyrétre utaztunk, felkapaszkodtunk a Várhegyi kilátótoronyba, ahonnan egész a Kékesig lehetett ellátni. A vihar közben elért minket, de akkor már fedett helyen voltunk, az étteremben.

Szóval, igazán sok élmény ért bennünket, és közben egyre jobban kezdünk összekovácsolódni és beilleszkedni a gimnázium közösségébe.

8.b

Osztályfőnök: Csontos Attila

Második gimnáziumi tanévünk is tartalmasra sikerült, bár az első osztályprogramra egészen október elejéig kellett várni: ekkor bowlingozni mentünk, és a pályán kiderült, hogy őstehetségek rejtőznek közöttünk. Érkezett hozzánk egy kedves tanárjelölt Kormos Noémi személyében, aki az iskolai magyarórákon túl a Gát utcai József Attila Emlékhelyre is elvitt bennünket. Mivel a fiúk szerfölött lelkesednek a színházi programokért, novemberben megnéztük a Magyar Színházban a Valahol Európában című előadást. Láss csodát: a végén még a legbotfűlőbb tanulók is együtt zúgták a refrént a gyerekszínészekkel. Bár kapcsolatunk a párhuzamos osztállyal leginkább az „örök harc” hiperbolájával írható le, novemberben mégis közösen mentünk cirkuszbá: a Lázár Ervin Program keretében a Csodaláda című előadást tekintettük meg, és együtt izgultunk, nehogy valamelyik akrobata közénk zuhanjon a trapézról. Tudjuk, hogy a pénz nem minden, de azért igenis fontos szerepet játszik az életünkben. Hogy ez mennyire így van, arról a Pénzmúzeumban győződhattünk meg december 1-jén. A naptári évet az iskolában „osztályadventtel” zártuk, melynek keretében mindenféle fura csecsebecsékkal ajándékoztuk meg egymást.

A téli álomnak is beillő karácsonyi szünetről csak január 19-én tértünk vissza, úgyhogy szinte újra kellett kezdenünk az ismerkedést. Erre kiváló lehetőség volt a piliscsabai lelki nap, melyre február 1-jén került sor. Márciusban a Zene Házába látogattunk, és a kényelmes babzsák fotelekben elterülve adtuk át magunkat a hangok csodálatos világának. Egy másik kedves tanárjelölthöz is szerencsénk volt ebben a tanévben: Fecsku Éva tanárnő biológiát tanított nekünk, és áprilisban elvitt bennünket a Budai Arborétumba, ahol akadályverseny keretében mutathattuk meg, mi mindent jegyeztünk meg az órai anyagból. Nem sokkal ezután, egy vasárnapi diákmisét követően találkoztak családjaink „fehér asztalnál”. Ezúttal a szüleinket, testvéreinket azzal kapcsolatban tettük próbára, hogy mennyit tudnak rólunk, az osztályunkról, az iskolánkról. Nem állítható, hogy elvéreztünk, de azért voltak fehér foltok... Májusban együtt nyomoztunk Poirot-val az Orient Expresszen, márminthogy

a Thália Színházban, mert ott tekintettük meg a kötelező olvasmányunk adaptációját. Osztálykirándulni a kies Miskolcra mentünk, osztályfőnök-helyettesünk szülőházájába. Pancsoltunk a Barlangfürdőben, erdei vasúton zötykölődtünk, megcsodáltuk a Hámoritavat Lillafüreden, a rejtélyes telefon számát nyomoztuk a bükkábrányi mocsárciprusoknak otthont adó Herman Ottó Múzeumban – de legfőképpen élveztük, hogy együtt lehetünk, nagyokat beszélgethetünk.

Villámgyorsan elérkezett a június, a tanév vége. Ezúttal nem mi lettünk a legjobb tanulmányi átlagú osztály az iskolában, de a képzeletbeli dobogó második helyére is büszkéek lehetünk. Az egész éves kemény tanulást újra Szóládon pihentük ki. Ezúttal a pihenést szó szerint kell érteni, mert sajnos a Balatonban nem sokat tudtunk fürödni a nem túl barátságos időjárás miatt. De legalább feltaláltuk az osztályvonatot, és megtudtuk, hogy milyen jó hangú lányokból és fiúkból áll a közösségünk.

Bár általános iskolai ballagásunk nem volt, azért izgatottan várjuk az „igazi gimnázium” kezdetét, a kilencedik évfolyamot.

9.a

Osztályfőnök: Heiszer Ferenc

Az elmúlt évben sok újdonsággal és kihívással néztünk szembe. Már hivatalosan is gimnazista korúak lettünk, és a 9. évfolyamba lépve újabb tantárgyak is bekerültek az eddigiek közé. Ez kezdetben meg is lepte az osztályt, de szerencsére igen hamar képesek voltunk alkalmazkodni a megnövekedett követelményekhez. Ezen felül új osztályfőnököt kaptunk, ami szintén komoly változás egy osztály életében.

Miután beindult az év, elkezdődtek az osztályprogramok is, amiknek a nagy részét az osztállyal közösen találtuk ki. Így történt, hogy eljutottunk cyberjump-olni, korcsolyázni, lézerharcolni, biliárdozni, de szerveztünk sportdélutánt és közös piknikezést is. Kulturális programokon is részt vettünk, ilyen volt a közös színházlátogatás, melynek keretében a „Nézőművészeti Főiskola” egyik darabját tekintettük meg, és bejártuk a Light Art Museumot is. Az év végére ezek az aktivitást is igénylő programok az osztályközösséget is jó irányba vitték, hiszen majdnem mindig teljes létszámmal voltunk rajtuk jelen.

Ezek után mentünk el Sátoraljaújhelyre osztálykirándulni három napra május végén. A kiránduláson meglátogattuk a Magyar Nyelv Múzeumát, ahol interaktív programokkal vártak minket. Olyan volt, mint egy szabadulószoza, és csapatban kellett egymással versenyezni. Mindkét este raktunk tábor tüzet, és mellette beszélgettünk, énekeltünk, társasjátékoztunk, ameddig csak bírtuk. Kirándulni pedig a Füzérhez közeli Károlyi-kilátóba mentünk. Ide igen meredek út vitt fel, igazi teljesítménytúra volt a vége, de a kilátás kárpótolt mindenkit. Az utolsó napon a sátoraljaújhelyi kalandparkba mentünk, ahol a libegő és a lomkoronasétány mellett kipróbáltuk a bobot is. Kétszer. Talán ez volt a legizgalmasabb program az egész kiránduláson.

Az aktív kikapcsolódás után elérkeztünk a tanév hajrájához, melynek során sokan sikeresen húzták fel a tanulmányi átlagukat. Az osztályfőnök is nagyon elégedett volt az osztály

teljesítményével, és büszke volt arra, hogy Vezér Kira kitűnő lett. A közös évfárá után még elmentünk a Rábára egy hétre evezni, ami egy nagyon szuper zárása volt ennek az izgalommal teli tanévnek.

9.b

Osztályfőnök: Vámosi Judit

Változatlan osztálylétszámmal és 14 új tanárral vágtunk neki a 9. osztálynak. Továbbra is nagyon jól érezzük magunkat a Margitban, csak a tanulás nehezíti az életünket. Idén leginkább a második idegen nyelvre voltunk kíváncsiak. A francia, olasz és spanyol nyelv gyönyörű, sajnos a szavak nem mennek be maguktól a fejünkbe.

Részt vettünk néhány versenyen földrajz, biológia, fizika, angol és magyar irodalom tantárgyakból. Sikereink is voltak, de hagytunk lehetőséget a többieknek is tehetségük kibontakoztatására.

Sokan közülünk sportolnak vagy zeneiskolába járnak. Kevés szabadidőnk ellenére eljutottunk színházba, moziba, a Cyberjumpba (idén mindenki megúsza kéztörés nélkül), bowlingozni. A Pénzmúzeumban alacsony volt a részvételi arány: egy diák, egy osztályfőnök. Jól sikerült a pátkövei osztálykirándulás is: magunkba szívtunk egy kis kultúrát Balatonfüreden, strandoltunk, röptünk. Volt esti fellépés és lelépés...

A nyári szünetben kipihenjük magunkat, mert jövőre tervezzük a nagy áttörést: javítunk a három éve stabilan tartott osztályátlagon!

9.c

Osztályfőnök: Szabadosné Karsay Gabriella

A 9.c osztály egy nagyon összetartó közösség, amit már egy éve, a gólyatábor óta erősítünk. Sikerült egy igen segítőkész osztályt létrehoznunk, így az esetleges házfeladat-hiányoknak sem adunk nagyon sok esélyt. Az osztályunk létszáma 34 fő, 17 fiú és 17 lány, így sikeresen megoldható volt az, hogy egy fiú és egy lány van minden padban. Ennek is köszönhetően, meg persze sok más tényezőnek is, a fiúk és a lányok között nincsen „mély víz”, és nyugodtan tudunk egymással beszélgetni.

Mindannyian nagyon sok barátot szereztünk az iskolában az osztályon belül, és azon kívül is. Ezért sem ritka, hogy más osztályokból is feljönnek hozzánk a szünetekben. A tanulmányi eredményeink viszonylag jók, de azért van még mit javítanunk. Versenyeken is részt vettünk, például matekból a Bolyai versenyen, de ott van az angol szavalóverseny is, ahol első helyezést ért el az osztályunk egyik tanulója.

Az első margitos évünk során sok iskolán kívüli osztályprogramon vehettünk részt. Az első ilyenre rögtön szeptemberben került sor, amikor bowlingozni mentünk. Ez elég jó csapatépítés volt, mivel ekkor még alig ismertük egymást. Következő programként cyberjumphozni mentünk. Itt mindenki jól érezte magát, jól elfáradtunk, megizzadtunk. A következő hónapban az Operaházba látogattunk, amit körbejártunk, megcsodáltunk, és még egy rövid, „mini” operaelőadást is meghallgattunk. Az első félév utolsó közösségépítő programja szabadulósobákban telt. Az osztály több csoportba osztva különböző szobákba lett bezárva, minden szobából sikerült végül több-kevesebb segítséggel kijutnunk. A második félévet lézerharccal nyitottuk, majd a Sziklakórház meglátogatásával folytattuk, ahol megismertük annak történetét, és azt, hogy hogyan próbáltak akkoriban védekezni egy esetleges atomtámadás ellen. A budai Várban zártuk az évet, melyet egy jól szervezett történelmi terepfeladattal fedeztünk fel. Három csoportba rendeződött az osztály, és

minden csoportnak külön-külön, a saját témája szerint kellett felfedeznie a Várat, majd a végén közösen megnéztük a Mátyás-templomot.

Végül májusban elutaztunk Tatára osztálykirándulásra. A három nap alatt sok időt töltöttünk együtt. A kirándulás folyamán sok érdekes programunk volt: meglátogattuk a tatai várat, fürdőztünk egyet Komáromban, és sárkányhajóztunk a tatai tavon. A kiránduláson a programok közötti szabadidőben sokat beszélgettünk, szórakoztunk, és nagyon jól éreztük magunkat. Este a szállásunkon késő éjszakáig fent voltunk, fociztunk, vagy csak beszélgettünk és jól éreztük magunkat. Az osztályfőnökünk gondoskodott arról, hogy napközben ne unatkozzunk, és sok izgalmas programmal színesítette a kirándulást. A programok eléréséhez sokszor hosszasan kellett sétálni, ami alatt jókat beszélgettünk, zenét hallgattunk. A kirándulás során megerősödtek a barátságaink, még összetartóbbá vált a közösségünk. A kirándulás jó lezárása volt az évünknek. Nagy lelkesedéssel várjuk,

hogy mit hoz számunkra a tizedik osztály.

9.d

Osztályfőnök: dr. Urbányiné Farkas Dóra

A második évünk is nagyon jól telt a Szent Margit Gimnázium falai között. A tavalyi, nyelvi előkészítő évhez képest sok változás történt: lényegesen kevesebb angolóránk volt, és sok új tantárgy jött hozzá. Volt, akinek könnyebbséget jelentett az idei év, a tantárgyak változatossága érdekesebbé tette a tanulást, volt, aki nehezebben viselte a megnövekedett terhelést. Azt biztosan állíthatjuk, hogy komoly kihívások előtt álltunk idén, amiket sikeresen teljesítettünk.

Persze a tanulás mellett fontos volt a közösség építése is. Ebben segítettek az érdekes osztályprogramok, kirándulások, művelődési és kikapcsolódási lehetőségek, amelyeket osztályfőnökünk szervezett számunkra. Rögtön az év elején együtt láttuk az Oppenheimer-filmet a moziban. Színházban kétszer is voltunk együtt: novemberben megtekintettük az Antigonét a Radnóti Színházban. Áprilisban az Örkény Színházban együtt ünnepelhettük a költészet napját az Anyám tyúkjá című előadással, ami sokaknak annyira tetszett, hogy gyökeresen megváltoztatta a versekhez való viszonyukat. A Van Gogh kiállítás is igazi különlegesség volt.

A piliscsabai lelkigyakorlat idén is nagy élmény volt az osztály számára, még hazafelé a vonaton is folytattuk az érdekes beszélgetéseket.

Szórakoztató közös programokban sem volt hiány. A hosszú téli szünet után jólesett újra együtt lenni, és korcsolyázni a Széna téren. Már hagyományos programunk a bowling, idén se hagyhattuk ki semmiképp. Március 8-án voltunk a MOL-toronyban. Mindenkinek nagyon tetszett, ráadásul a lányok nőnap meglepetésként csokit is kaptak.

A fiúk indultak az iskolai focibajnokságon, és nem akármilyen eredménnyel végeztek: megnyerték! A március 15-i ünnepélyen pedig – nagy büszkeségünkre – az egész osztály szerepelhetett.

Természetesen a mátrai osztálykirándulás volt a legjobb még úgy is, hogy az időjárás nem alakult végig kedvezően. Nagyon érdekes volt a Parádsasvári Üvegmanufaktúra és a Mátra Múzeum, a gyalogtúra, a röpi, a foci az udvarban pedig mindnyájunknak felejthetetlen élmény marad.

Bizakodva tekintünk a jövő év elé is, de most először a nyarat, a siófoki osztálytábort várjuk.

Szilágyi Enikő

9.nyd

Osztályfőnök: Ávár Barbara

Az első margitos év kívülről nézve talán könnyűnek tűnhet, valójában azonban tele van izgalommal és kemény munkával. Először mindenki azon aggódik, sikerül-e barátokra lelnie, és vajon milyenek az új osztálytársak. Szerencsére a máriabesnyői gólyatábor segített összekovácsolni a közösséget, nagy lendületet adva a továbblépéshez. A hazaérkező 9.nyd már boldogan táncolta együtt a gólyatáncot – a szülők nagy örömeire. Később barátságok, szerelmek is szövődtek.

A tanév a nyelvi előkészítő évfolyam számára a nyelvtanulásról szólt. Két csoportban, heti 18 órában, 7 angoltanártól tanultunk egy teljes tanéven keresztül. A fénypont az év végi vizsga, ahol nemcsak a tanároknak, de saját magunknak is bizonyítottunk. Fárasztó időszak volt, amely végül mégis elégedettséggel és örömmel zárult.

Persze nemcsak angolt tanultak a diákok. Matematika, rajz, ének, informatika és testnevelés óráink is voltak. Matematikából ilyenkor van idő bepótolni a hiányosságokat, hogy a következő, valódi 9. évfolyamot biztos alapokkal kezdjük. Továbbra is bontott csoportban fogjuk tanulni ezt a tantárgyat, csakúgy, mint az informatikát, a nyelveket és testnevelést.

Voltak közös programjaink. Elmentünk lézerharcolni, bowlingozni, korcsolyázni, sütöttünk a Boszikonyhán. Megnéztük a Semmelweis című filmet az Urániában, A gyilkosság az Orient Expresszen című előadást a Tháliában, illetve a Van Gogh kiállítást is. Bejártuk a Margit-szigetet, Esztergomot és Párkányt, Piliscsabán lelki napon fogadtak bennünket.

„Fehér asztalos” összejevetelen színvonalas műsorral szórakoztattuk tanárokat és szülőket. Osztálykirándulásra Gyulára utaztunk, ahol a Várfürdő volt az év legsikeresebb,

legkedveltebb programja. Az utolsó tanítási napon Gyermekvasúttal mentünk fel a János-hegyre libegőzni.

Tisztában vagyunk vele, hogy a jövő évünk sokkal nehezebb lesz, hiszen új tanárok és tantárgyak lépnek be az életünkbe, viszont az első gimnáziumi évünket egy igazi közösségként kezdhethük el.

10.a

Osztályfőnök: Kornylóvné dr. Máté Anita

Idén a negyedik évünket kezdtük a Szent Margit Gimnáziumban. Az elmúlt évekhez képest még jobban összekovácsolódtunk, s az osztályközösség tovább épült, immár 33-an vagyunk. Szeptemberben csatlakozott hozzánk Dickinson Dani, márciusban pedig Fekete Ábel. Így a fiúk létszámbeli dominanciája is még inkább megerősödött.

Újdonság volt, hogy két csoportban tanultuk a matematikát, s új francia-, földrajz- és magyartanárt kaptunk. Az osztálytermünk is új lett: sajnos a második emeletről a harmadikra költöztünk, de legalább a lépcsőházhoz közel helyezkedett el, így az ebédhez mégis gyorsan le tudtunk érn.

Idén is sok osztályprogramban volt részünk. Voltunk moziban (megnéztük a Napóleon és a Szabadság hangja című filmeket) és a Nemzeti Színházban, ahol Katona József Bánk bánját láttuk, mellyel kötelező olvasmányként is találkoztunk. A feldolgozás sok beszédtemát adott a magyarórára, sőt, még az osztályfőnökre is. A legjobb dolog az volt, hogy az előadás előtt rövid vezetés keretében a kulisszák mögé is bepillanthattunk. A második félévben is volt kulturális jellegű programunk: a különleges Van Gogh kiállításon jártunk.

Természetesen a szabadulószoza és a korcsolyázás sem maradhatott ki idén, a téli szünet első napján a Műjégpályán voltunk, áprilisban pedig a Mystique Roomban tehattük próbára logikai képességeinket.

Több iskolai versenyen is szép eredményt értünk el: a nyílt napra készített, hang- és fényeffektusokkal felszerelt osztályablónk első helyezést kapott, a tavaszi röplabda- és

focibajnokságon pedig ezüstérmesek lettünk, s így kupagyűjteményünk újabb darabokkal bővült.

A szórakozás mellett komolyan vettük a tanulást is, és az év végét szép eredménnyel zártuk, osztályátlagunk 4,34. Az év legnagyobb kihívását talán a fakultációválasztás jelentette, de mi ezt is sikeresen megugrottuk.

Szerintem mindenki nevében írhatom, hogy már kíváncsian várjuk, mit hoz a jövő év, milyen új ismereteket szerzünk, és hogy milyenek lesznek majd a fakultációs óráink. De talán a legjobban azt várjuk, hogy végre 11. a-sok legyünk.

Tóth Rozália

10.b

Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília

Már negyedik éve járunk a Szent Margit Gimnáziumba. Idén három új osztálytársunk jött, bár csak kettő maradt itt, így az osztály létszáma 27.

Szeptemberben két osztálytársunk egy hetet töltött Selmecebányán, a cserediákprogram keretében. Októberben, a huszonharmadikai ünnepi előadáson minden évfolyamból az a-b osztályok adtak elő, és a produkciókat zsűrizték is. Erre az előadásra rengeteget készültünk. A sok befektetett munkának és Hegedűs Szabolcs tanár úr segítségének köszönhetően első helyezést értünk el. Novemberben elmentünk bowlingozni, amit mindenki nagyon élvezett. Decemberben megnéztük a Shakespeare Összes Rövidítve című darabot a 6SZÍN színházban.

A hosszú téli szünet után januárban elmentünk korcsolyázni a Városligetbe. Márciusban, az ünnepre való tekintettel elmentünk a Madách Színházba, és megnéztük A tizenötödik című előadást. Áprilisban négy osztálytársunk kiutazott Osnabrückbe, és tíz napot töltöttek kint német cserediákjaikkal. Májusban meglátogattuk a Zene Házát, ahol zenei ismereteinket bővítettük.

Az osztálykirándulásunkat Révfülöpön töltöttük, a Balaton partján. Az első napon számháborúztunk, fürödtünk a Balatonban, vacsorát készítettünk, röplabdáztunk, és még éjszaka is visszamentünk csobbanni egyet. A második nap sorversenyt rendeztek nekünk az üdülő tulajdonosai a Csibész Farmon, ezzel is építve osztályközösségünket. Éjszakára is szerveztek nekünk egy érdekes és egyben ismeretterjesztő kirándulást, ahol a helyi kilátóhoz mentünk fel. Az utolsó nap a nagy eső ellenére is jó hangulatban, két csapatban járhattuk a várost kincsek után kutatva, de sajnos egy korábbi vonattal kellett hazamennünk, ezért délután már nem volt programunk. Szerintünk ez volt a legjobb osztálykirándulásunk, reméljük, az elkövetkezendő években is legalább ennyire jó lesz

minden. Év vége felé már mindenki a faktuvasztáson gondolkodik, és érdeklődve várjuk, milyen lesz a tizenegyedik.

*Fodor-Adorjáni Zsófia és
Kasuba-Tóth Róza*

10.c

Osztályfőnök: Richlik-Horváth Katalin

A 10. évünk igazán jól alakult. Az osztályközösség megerősödött, összetartó csapattá váltunk. Szívesen segítjük egymást, nagyokat beszélgetünk, tanácsokat osztogatunk, és persze sokat nevetünk.

Az év csúcsa volt az izgalmas erdélyi osztálykirándulás. Ezen baráti osztályunkkal együtt vettünk részt. Tudtuk, hogy jó lesz, de, hogy ennyire... A természet szépsége és a székely emberek kedvessége elvarázsolt minket.

Az év folyamán részt vettünk több lelki napon, megismerkedtünk a budai Várral, színházban voltunk, bowlingoztunk, kiállításokra mentünk... Mozgalmas évünk volt.

Többen az osztályból el tudunk menni az ausztriai síelésre, ahol az iskola közössége sport közben erősödött.

Komolyan vettük a sportversenyeket is. Idén ugyan nem mi nyertük meg a röplabdabajnokságot, de lelkesen küzdöttünk.

Tanulmányi területen haladtunk, tanultunk és versenyeztünk. Matematika, fizika és informatika tantárgyakból a korosztályos nagy versenyeken többen bejutottunk a II. fordulókba, és olyan is van közöttünk, aki a döntőben ért el kiemelkedő eredményt.

Várjuk a 11. évet, a fakultációkat és azt, hogy tovább erősíthessük a közösségünket.

10.d

Osztályfőnök: Horváth István

Sokan mondják, hogy gimnáziumban nem is az utolsó két év a legnehezebb, hanem a kilencedik és a tizedik. Előbbi tényleg kemény megpróbáltatás volt számunkra. Sok új tantárgy várt ránk, és valóban küzdeni kellett, de végül a 4,23-as átlag is azt mutatta, hogy megbirkóztunk a kihívásokkal.

Mivel tudtuk, hogy ugyanezek a tantárgyak várnak ránk tizedikben, már felvértelve vártuk a szeptembert. Természetesen voltak mélypontok – néha csak néhányan kerültünk gödörbe, de voltak olyan időszakok is, amikor az egész osztály egyszerre merült le.

Azonban valahogy mindig sikerült kievickélnünk a bajból. Ebben szerintünk a jó osztályközösség is szerepet játszott, hiszen sokszor bátorítottuk, támogattuk egymást. És ki tudja pontosan minek köszönhető (rutin, gyarapodó bölcsességünk vagy tanáraink jóindulata), de a tizediket az eddigi legjobb átlaggal, 4,33-mal zártuk. Mi lesz itt az utolsó két tanévben?

A már említett osztályközösséget igyekeztünk az iskolán kívül is erősíteni. Rögtön a tanév első szombatján bringázni mentünk a Dunakanyarba. A nyári időszak köszönhetően még a Dunában is tudtunk fürdeni.

A szép idő még októberben is kitartott, így először az állatkertben sétáltunk egy péntek délután. Sok állat elnyerte tetszésünket, de a foka show mindent vitt. Egy októberi

szombaton pedig Drégely várát „foglaltuk vissza a töröktől” egy kellemes gyalogtúra keretében.

Decemberben sem unatkoztunk, folytattuk történelmi időutazásainkat: az Etele Plázában megtekintettük Az ókori görögök című kiállítást, majd az Allee moziban megnéztük a Napóleon című filmet. Végül, a téli szünet előtt, még korcsolyáztunk egyet a Városligetben is.

Az új évet városligeti korizással kezdtük. Mivel a legtöbb iskolában már oktatás folyt, rajtunk kívül nem sokan voltak a pályán – így szabadon röhattuk a köröket a hideg, de napsütéses időben. Januárban belefért még egy múzeumi látogatás is: a Magyar menyasszony című interaktív kiállítást néztük meg a Nemzeti Múzeumban.

Februárban a színházé volt a főszerep. Először osztálytársunkat, Dangel Farkast néztük meg a Fame című musicalben, majd a Nemzeti Színházba is eljutottunk, ahol Don Juan segítségével sok-sok vicces jelenetben vontunk le következtetéseket az élet nagy igazságairól.

Márciusban az iskolai sportversenyeken vettünk részt – sajnos most kevesebb sikerrel, majd áprilisban a Most vagy soha! című film révén ismételtük át a történelemórán megtanultakat. A hónap végén pedig Érd-Ófaluiban sétáltunk egyet, megtekintve például a kevésbé ismert érdi minaretet.

A változatos programok ellenére a „hab a tortán” a badacsonyi osztálykirándulásunk volt. A szigligeti és a badacsonyi túráink nem csak kellemesen átmozgatták izmainkat, de felejthetetlen panorámát nyújtottak a magyar tengerre és a környező hegyekre. Persze nem maradtak el a fürdözések sem, izgalmas volt Badacsony szűk utcáin a dzsip autózás, és örök emlék marad az esti sétánk a közös énekléssel és Farkas szavalásával is.

A kirándulás utánra is maradt még két programunk. Először ellátogattunk a MOL Campus tornyának legtetjére, ahonnan izgalmas volt felfedezni fővárosunk nevezetesebb pontjait, köztük gimnáziumunk pompás épületét. Az utolsó tanítási napot pedig egy sétával zártuk – a budai Várnegyed gazdag kulturális örökségével próbáltunk legalább részben megismerkedni.

Bár mind tanulmányi, mind közösségi szempontból sikeres évet hagytunk magunk mögött, kicsit szomorúan állapítottuk meg a tanév végén, hogy elhagytuk a féltávot, és már csak két évet fogunk szeretett iskolánk falai között tölteni.

11.a

Osztályfőnök: Lobmayer András

Az elmúlt nyáron vízitábor helyett városnézős-fürdőzős tábort szerveztünk Gyulán. Ott tartózkodásunk három napja alatt megtekintettük a csodálatosan felújított Almáskastélyt, a várat és az Erkel Ferenc emlékházat. A második napot lényegében a Várfürdőben és azon belül is leginkább az Aquapalotában töltöttük. Szállásunk a Körös parti Göndöcs Benedek Kollégium volt. Itt a 4 fős szobákban remekül éreztük magunkat, szállodai szintű svédasztalos reggelit és meleg vacsorát kaptunk. Második este különösen jó volt a hangulat. Egyik osztálytársunk kérte, hogy segítsünk neki levágni a haját, mert szeretné kipróbálni, milyen kopasznak lenni. Több se kellett a népnek! Lányok-fiúk tömegesen bezárkóztak a lány fürdőbe, és aki csak tudott, körömmollót, borotvapengét vett elő, és középre ültették Viktort. Kiderült, hogy nem is olyan egyszerű megszabadítani őt a hajától, főként az adott eszközökkel. Mindenesetre a közös hajvágás nagyon jó csapatépítésnek bizonyult. A fürdőből több mint egy órán át vidám kacarászás hallatszott. Az osztályfőnök teljesen megzavarodott, mert nem értette, honnan jönnek az önfeledt megnyilvánulások. Még a kertbe is lement, hogy próbálja behatárolni, melyik szobában vannak a nebulók, akik ilyen jól érzik magukat. Végül elszánta magát, hogy bemenjen a lányok fürdőjébe, de ott sem látott senkit, hiszen az önjelölt borbélyok bezárkóztak a belső helyiségbe. Annál nagyobb volt a meglepetése, amikor meglátta a félig megkopasztott fiút, körülötte a sok füligszáj, akik mind részt akartak venni a mókában.

Az élménygazdag nyarat azonban kemény tanév követte rengeteg tanórával, nehéz emelt szintes tárgyakkal, dolgozatokkal fűszerezve. A 2023–2024-es tanévben több új nyelvvizsga született (B2 és C1), angol és német nyelvű osztályozóvizsgát, továbbá előrehozott érettségi vizsgát tettek sokan. Emelt szintű érettségi eredményeink: két fő német, négy fő angol nyelvből, mindenki jelest kapott. Középszinten tízen érettségiztek

(ketten két tárgyból is), szintén mindenki jelesre: hatan angol nyelvből, ketten német nyelvből, négyen földrajzból. Az összes érettségink százalékos átlaga: 91%.

Rendeztünk „fehér asztalos” találkozót, amelyre – lévén december 6-án volt – hivatalos volt a Mikulás is Balla Lajos tanár úr személyében. A tanár úr új oldaláról mutatkozott be, olyan volt, mint egy showman. Mindenkinek, még a megjelent testvéreknek is ajándécsomagot adott át rövid, csak az illetőre jellemző versike kíséretében. Krampuszai (Vanda és Balázs) betolták őt egy szánnak átalakított kiskocsin. Volt egy színvonalas Kahoot kvíz is, amit a lányok készítettek az osztály életéről. Ennek ellenére – C'est la vie – a főnyereményt egy anyuka szerezte meg. Kultúrprogramunk volt Az ember tragédiájának megtekintése, a Terror Háza Múzeum és a Fiumei úti sírkert meglátogatása.

A különösen hosszú téli szünetet most is jól kihasználtuk egy négynapos túrára. Szállásunk Jósfaőn volt, de egy kisbusszal átrándultunk Szlovákiába is.

Egy diák a 11.a-ból

11.b

Osztályfőnök: dr. Sipossné Szabó Ildikó

Vége lett az ötödik margitos évünknek is. Idén rengeteg változást fedezhetett fel az, aki előző éveinkből is ismert minket, a 11.b osztályt. Kivétel nélkül mindenki rendkívül érett és céltudatos volt ebben a tanévben. Mindannyian sok munkát fektettünk tanulmányainkba, aminek meg is látszott az eredménye az év végi osztályátlagon.

A sok tanulás mellett a közösségi programokat, szakköröket, versenyeket, iskolai munkáinkat és osztályközösségünket sem hanyagoltuk el. Voltunk lézerharcolni, színházban, piknikezni, sőt még fánkot és mézeskalácsot is sütöttünk együtt. Az idén indult versíró szakkörnek többen lelkes tagjai vagyunk, mások informatika- vagy éppen rajzsakkörön csillogtatták meg tehetségüket. Osztályunkból sokan versenyeken is jeleskedtek, ilyen volt az angol OKTV, illetve rangos digitális kultúra versenyek.

Mint 11.-es osztály idén a mi felelőségünk volt a 12.-esek szép ballagtatása is. Ezekből a munkákból mindenki nagyon lelkesen vette ki a részét, legyen szó a ballagók termének díszítéséről vagy zászlóvitelről. Szerintem megint szuper évünk volt, és a közösségünk is rendkívül megerősödött. Nagy reményekkel, célokkal és elszántsággal fogunk nekivágni a következő és egyben utolsó tanévünknek együtt.

11.c

Osztályfőnök: Szegedi Katalin

Már a harmadik évünket töltöttük a Szent Margit Gimnáziumban. Izgalom és várakozás – így indult az év. Vajon a választott fakultációk, emelt matematika elvárásainak hogyan fogunk megfelelni? Sikerül-e a tervezett előrehozott érettségiket letennünk? Megtanultuk a tanév során, hogy bizony kemény munkát kell végezni az eredmények eléréséhez.

Ősszel egy jól sikerült kiránduláson kicsit feltöltődünk. Gyakran mentünk színházba ebben az évben. Ezek az előadások nem voltak kötelező programok, mégis megmozgattak szinte mindenkit. Elkezdtünk készülni a szalagavatóra, az osztálytáncot Hunor és Jázmin tanítja be nekünk. Már minden rész koreográfiáját elsajátítottuk, így reméljük, hogy ősszel könnyen összeáll az egész műsor. A keringő alaplépéseit is elsajátítottuk külsős tánctanárunkkal.

Februárban, majd áprilisban az előrehozott érettségihez szükséges osztályozó vizsgákat letettük, és szorgalmasan tanultunk, hogy majd sikeresek legyünk. Érdemes volt, mert szép eredmények születtek az angol és német nyelvi, illetve a földrajz érettségiken is. Sokan ebben az évben szerezték meg a nyelvvizsgát (B2 és C1). Mozgalmas és fárasztó volt ez a tanév, de itt a nyár – lehet pihenni, vagy teljes erőbedobással készülni az esetleges őszi érettségi időszakra.

11.d

Osztályfőnök: Csutka Éva

A tanév mindenki számára más volt, mint a tavalyi, melynek nemcsak az az oka, Az iNégy éve koptatjuk mind a 38-an a padokat a gimiben, így őszre mi leszünk a legidősebbek az iskolában. Ez lesz történetünk utolsó állomása, ez azonban egy új kezdetet is jelent számunkra.

Úgy tűnik, a mi öt évfolyamos osztályunk még mindig a legnépesebb osztály, és lehet, ez már így is marad. Ez az évünk is remekül sikerült, idén még többen, még jobb eredménnyel zárták az évet. Szinte az egész osztály előrehozott érettségét tett angolból, közel fele emelt szinten. Mondanunk sem kell, hogy remek eredmények születtek. Többen két tárgyat is bevállaltak.

Az emelt szintű képzések rengeteg tapasztalattal gazdagítottak bennünket a tanév során, még jobban elmélyült tudásunk, és még jobban megszerettük a választott tantárgyakat.

A tanulás mellett programok is akadtak bőven. A sok színházi és más izgalmas esemény mellett idén két országot is meglátogattunk. Az Erdélyben és Bécsben eltöltött idő felejthetetlen élményt nyújtott számunkra, csodálatos helyeken jártunk, nagy hatással volt ránk. Köszönet ezért kedvenc osztályfőnökünknek, és reméljük, hogy jövőre egy még izgalmasabb kalanddal zárjuk utolsó kirándulásunkat. A soproni kirándulást, be kell vallanunk, már nagyon vártuk, hiszen már kijárt a jól megérdemelt pihenés és kikapcsolódás.

Nemcsak a sportnapokon, hanem a sportdélutánokon is nagy kedvvel és örömmel játszottunk, fociztunk és röplabdáztunk, de vannak, akik a sakkban vívtak nagy csatákat.

Aktívan kivettük a részünket a ballagás lebonyolításából, két végzős osztályt búcsúztattunk, és bízunk benne, hogy felejthetetlen pillanatokot szereztek számukra. Reméljük, amikor ránk kerül a sor, méltóképp tudjuk majd ezt az öt évet lezárni.

12.a

Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta

Eljött, amit egyrészt nagyon vártunk, másrészt nagyon nem. Vártuk, hogy mi leszünk a legnagyobbak, a VÉGZŐSÖK, így, csupa nagybetűvel. Ugyanakkor tudtuk, hogy ez a tanév az utolsó lesz, hiszen ezután ki kell lépnünk a nagybetűs életbe.

Még el sem kezdődött hivatalosan a tanév, amikor augusztus végén bejöttünk az iskolába, hogy a szalagavatóra elkezdjük a próbákat. Aztán máris az utolsó osztálykiránduláson találtuk magunkat, ami Krakó és környéke látnivalóit jelentette. A kirándulás és a táncpróbák során igazi közösséggé szerveződünk, együtt sírtunk, együtt nevtünk – egymáson, és főleg önmagunkon. Végül mind a keringő, mind az osztálytánc jól sikerült, de az igazi siker a jól összehozott csapatmunka volt.

Közben szorgalmasan látogattuk az egyetemek nyílt napjait is, hátha közben rájövünk, mivé is akarunk válni, ha nagyok, felnőttek leszünk. Az osztálykarácsonnyal aztán visszavonhatatlanul elkezdődött az „utolsó” sorozata. Elérkeztünk többek között az utolsó félévi értesítőhöz, majd év végi bizonyítványhoz, osztály- és évfolyammiséhez, sportbajnoksághoz (ahol fociban és röplabdában is a sulibajnokok lettünk). Azért persze tanultunk is: nyelvvizsgákat szereztünk, beadtuk jelentkezésünket az egyetemekre és készültünk az emelt és középszintű érettségre. Lazításként pedig színházban voltunk vagy bowlingozni.

Az utolsó tanítási napot egy „fehér asztalos” összejövetellel ünnepeltük, ahol felelevenítettük az itt töltött hat év legjobb pillanatait. Aztán eljött az igazi, visszavonhatatlan búcsú is: a ballagás.

Ahogy mondani szokták, ha valahol bezárul egy ajtó, egy másik kinyílik. A gimnáziumi évek lezárultak, kinyílt előttünk a felnőttek világának kapuja a maga szépségével és az eddigieknél lényegesen nagyobb felelősségével. Isten veled, Szent Margit Gimnázium!

12.b

Osztályfőnök: Bajcsi Gizella

Az idei és egyben utolsó tanévünket rengeteg motivációval és izgalommal kezdtük meg, majd közös erővel vetettük bele magunkat a tanárainkkal való közös munkába, a tanulásba.

A tanévet szeptemberben egy csodálatos háromnapos osztálykirándulással indítottuk. Noha a hat év alatt sokat kirándultunk, ez az utolsó 12.-es sikerült legjobban. A szállásunk Sopronban volt, ahol a város nevezetességeit, egy pincészetet és a megváltós nővérek rendházát is meglátogattunk. Egy napot Eisenstadtban töltöttünk, ahol az Eszterházy-kastélyt és a Haydn-templomot tekintettük meg, majd Győrben a karmelita templomban Péceli Bence szerzetes, iskolánk egykori növendéke fogadott minket. Októberben került sor a szalagavató ünnepségünkre, melyhez hosszas próbák sora vezetett, de ezt az akadályt kitartással és odaadással teljesítettük. Az osztálytáncunk témája a híres Abba zenekar halhatatlan slágereiből készült Mamma Mia című film volt, ehhez közösen választottunk ruhát és békatalpat. A keringőpróbák nagyon jó hangulatban teltek, osztályfőnökeink támogatására végig számíthattunk ebben az időszakban is.

A téli időszakban már minden figyelmet a tanulmányainknak szenteltük, mindenkinek volt elképzelése a továbbtanulást illetően. Fontosak voltak számunkra a jegyek, a tanulmányi előmenetel, hiszen ezek már a felvételibe is beleszámítanak. A próbaérettségik mindenkit nyugalommal töltöttek el, hiszen szép eredmények születtek. A karácsonyi időszakban sor került az immár hatodik osztálykarácsonyra, ahol idén is kihúzta mindenki az ajándékozandó személyt. Az ünnepség nosztalgiával, beszélgetéssel és sok nevetéssel telt.

A vasárnapi misék lelki feltöltődést kínáltak számunkra, ezenkívül nagyon hálásak vagyunk, hogy keddenként Lajos atyával beszélgethettünk. Sokan éltünk a lehetőséggel, hiszen féltünk a közelgő érettségi élménytől és a felvételitől. Örömmel vettünk részt a Szilveszter és Dominika nővér által biztosított lelki napon Piliscsabán. Itt diáktársainkat is,

önmagunkat is mélyebben megismerhettük. Bár a tanulásra koncentráltunk, igyekeztünk értékes, közös időt tölteni együtt. Télen elmentünk a városligeti műjégpályára egy közös korcsolyázás keretében. Megvalósítottunk egy közös forró csokizást és adventi vásárlátogatást is a hideg, téli napokon, ezenkívül februárban ellátogattunk a Nemzeti Színházba, ahol Brecht Kaukázusi krétakör című művét néztük meg. A programon az egész osztályrészt vett.

A tavasz számunkra nem a szerelemről szólt, hanem a tankönyvekben való elmélyedésről. Igyekeztünk minél jobban teljesíteni, javítani a tanulmányi átlagunkon és készülni az érettségi vizsgákra. A ballagási ünnepségünk izgalmas és érzelmekkel teli volt. Egy pillanatra elbizonytalanodtunk, hiszen már nem sokáig tudhattuk magunkat biztonságban a „Margit” falain belül. Osztályfőnökünk, Bajcsi Gizella tanárnő egy tanulságos Horváth István verssel búcsúzott tőlünk, melyet mindannyian a tarisznyánk mélyére helyeztünk, ezzel biztosítva, hogy a vers mondanivalóját egy életen át magunkkal visszük majd.

A májusi és júniusi időszakban pedig túlestünk életünk első komoly megmérettetésén, és sikeresen leérettségiztünk. A nyitó értekezleten mindenki meg volt illetődve, de amint kihúztuk az első tételt, ez el is szállt hirtelen. Mindannyian hőiesen leküzdöttük az előttünk álló akadályokat, és legjobb tudásunk szerint feleltünk le. Az érettségi időszakot egy mesés bankettel zártuk a Loyola kávézóban, ahova eljött velünk minden szeretett tanárunk, és együtt búcsúzhattunk el ettől a gyönyörű időszaktól.

Hálával tartozunk az iskolának, a vezetőségnek és a tanári karnak, hiszen nélkülük nem lettünk volna képesek ilyen jól teljesíteni. Hat gazdag és érzelemdús évet töltöttünk az iskola falain belül, remélve, hogy vissza-visszalátogathatunk a jövőben, és áradozva mesélhetünk majd tanárainknak, hogy mi is történt velünk azóta, mióta hivatalosan is éretté váltunk, és kirepültünk a második családi fészekünkől.

Majoros Luca

12.c

Osztályfőnök: dr. Vasas Géza

Az utolsó tanévünk a Szent Margit Gimnáziumban az eddigieknél érzelmesebbnek ígérkezett, hiszen minden egyes nappal közelebb kerültünk az alma materünktől való végső búcsúhoz. A kivételességet már az is jelezte, hogy az osztálykirándulásra, amelyre a korábbi két tanévnek a végén, most az elején került sor. A nagyon szoros, percre beosztott program (Sárospatak – Monok – Szerencs – Tokaj – Sátoraljaújhely – Kassa) bár okozott némi rázkódást, a közös élmények növelték az osztálon belüli kohéziót. Hasonló hatással járt a következő közös akció, a szalagavatóra való fölkészülés, ami egyúttal a búcsú kezdete is volt. A tablótervezés és a kivitelezés vitái, majd az ennek során kialakult konszenzus a kettős (hagyományos és virtuális) tablóról nem csak a mindig tevékeny és kezdeményező kisebbséget sarkallták újabb jócselekedetekre, de mindenkit megmozgattak. Ha a közös színházlátogatás nem is, az azzal kapcsolatos drámapedagógiai foglalkozások a többséget aktivitásra serkentették. A közös programok jó lezárásának bizonyult az utolsó pillanatokban megvalósult parlamenti látogatás, amelynek építészettörténeti bemutatása fölért egy érettségi előtti ismétlő történelemórával, majd egy parlamenti ülésbe való bepillantás és az azt követő jó hangulatú, oldott beszélgetés a 11. kerület országgyűlési képviselőjével.

Az utolsó esztendő a tanulás tekintetében szintén a legyek közé tartozott, hiszen a továbbtanulás szempontjából a legfontosabbnak mondható. Sok szempontból sorsdöntőnek éreztük, ami életünk következő szakaszát leginkább meghatározza. Ennek megfelelően szinte mindannyian nekifeszültünk némi szelektivitást sem kizárva az elsőbbséget élvező (felvételi és érettségi) tárgyaink tanulásának. Születtek szép versenyeredmények, így Predák Anna angol OKTV döntőjében elért 20. helye. Hetényi Klára matematikaversenyeken elért dobogós helyezései, Misurda Orsolyáé, aki a Kárpát-medencei TUDOK fizika szekciójának a győztese lett. Az utóbbiak közül Hetényi Klára Szent Margit-díjat, míg

Misurda Orsolya a reál, Predák Anna pedig a humán terület díját kapta meg a Te Deumon. Hasonlóképpen a sport területén Turi Emma érdemelte ki ezt a tizenkettedikesekek számára tartogatott elismerést.

Az osztály többsége reál érdeklődésű, sokan készülnek mérnöknek, ezért kiugróan magas volt a matematikából és fizikából tett emelt érettségik száma. Kifejezetten szép és ígéretes eredmények születtek, de hogy ne legyen ennyire egyoldalú a kép, a másik oldalról megemlíthető Iszkra Éva történelem emelt szintű szóbelin elért maximális pontszáma is. A 2024. június 26–28. között megrendezett szóbeli érettségi végén mindannyian elmondhattuk, hogy megértünk, mert sikerrel vettük ezt az akadályt. Nem mellékesen négyen (Hetényi Klára, Jankó Sebestyén, Predák Anna, Susán Lőrinc) általános kitűnővel fejezték be a Szent Margitban a tanulmányaikat. Futásunk tehát véget ért.

„Ah, vége, vége: mily badar beszéd! / Hiszen minden perc nem vég s kezdet is?”

12.d

Osztályfőnök: Urbán Diana

...végül eljött az utolsó év. Minden olyan volt, mint régen, ugyanaz az évnnyitó, ugyanaz az iskolakezdés menete. És mégis talán kicsit más. Tudtuk, hogy ez az utolsó tanévnyitónk, utolsó osztálykirándulásunk, utolsó évünk.

Szeptember 20-án indultunk Kőszegre és környékére. Első megállónk Szombathelyen volt a Savaria Múzeum, majd a székesegyház. A szállásunk Kőszegen volt, ahova a vonatról leszállva hosszú séta vezetett. Másnap a belvárost néztük meg, este pedig nem maradhatott el a közös paprikáskrumpli-főzés bográcsban. Utolsó nap a várat és a várost jártuk be.

Visszatérve már minden a szalagavató körül forgott. Már nyár végén is tanultuk a keringőt, előző évben is belekezdünk az osztálytáncba, de most már tényleg közeledett a nagy nap. Készült az osztályvideó, számolgattuk, kinek hány belépő kell. A szalagavató felemelő érzés volt. A táncok jól sikerültek, az öltözőben a hangulat sem volt utolsó, főleg, mikor pár perc alatt kellett átöltöznünk.

Visszatértünk a mindennapokba. Bár az órák főleg a közelgő májusról szóltak, személy szerint én akkor még nem éreztem az érettségi nyomását. Akkor inkább az a kérdés volt bennünk, merre tovább, vagy melyik intézménybe pontosan? Kisebb-nagyobb csoportokba verődve jártuk be az Educatio kiállítást. Az azt követő hetekben egymástól kérdeztük, mit hogyan kell kitölteni az e-felvételiben, illetve meddig, és pontosan hogyan is működik a rendszer. Végül persze sikerült leadni mindent, de ezután egyre jobban éreztük, hogy

közeledik az érettségi napja, és elkezdünk egyre komolyabban tanulni. Ennek meg is lett az eredménye, az év végi átlagunk egész jó lett.

Végül eljött az utolsó napunk, a ballagás napja. A beszédek, műsorok után utoljára együtt végigvonultunk az iskolán. Nem sok szem maradt szárazon.

Hétfőtől kezdődtek az írásbeli érettségik. Jó volt délutánonként megbeszélni, hogy ment, milyen volt. A szünetben a sok tanulás mellett persze találtunk alkalmat, hogy néha összefussunk egymással. Június 25-én pedig hivatalosan is érettek lettünk. Egy korszak lezárult, amit másnap a banketten ünnepeltünk meg.

Bár osztálytársak többé már nem leszünk, megfogadtuk, még találkozunk, nem feledjük egymást, és az emlékeket sem, melyeket közösen szereztünk.

Pádár Annamária

12.e

Osztályfőnök: Seidler Gizella

A tizenkettedik, egyben utolsó évünkben sok kalandban volt részünk. A végzős évünk egy osztálykirándulással kezdődött szeptemberben. Helyszínül Mátraszentimrét választottuk, egy kicsi falut a szépséges Felső-Mátrában, ahol osztályfőnökünkkel közösen felfedeztük a hegység gyönyörű tájait, valamint csapatjátékokat játszottunk, metáztunk, számháborúztunk, este a tábortűz mellett összegyűltünk, és igaz-hamist játszottunk olyan állításokkal, amelyek rólunk szóltak, közben sütögettünk és vacsiztunk. Estéknként dézsafürdőben áztathattuk magunkat. Az együtt töltött idő növelte közösségtudatunkat, és még inkább összekovácsolt minket.

A tanév izgalmasan folytatódott számunkra. Szalagavatónk igen korai dátumra esett, ezért hamar neki kellett álljunk a táncpróbáknak. Nagy erőfeszítéssel, folytonos odafigyeléssel és állandó alázattal gyakoroltunk napról-napra, hétről-hétre. Mindennek a munkának meg is lett az eredménye. Hihetetlenül szép és összeszedett előadást tudtunk nyújtani szüleiknek, barátainknak, és mindazon egybegyűlteknak, akik megtiszteltek minket a jelenlétükkel. Az ünnepségen osztályfőnökünk, Seidler Gizella tanárnő feltűzte szalagjainkat, majd következett az osztályvideó, osztálytánc és a keringő, melyeket egy színvonalas est keretében tekinthettek meg az érdeklődők.

Novemberben Piliscsabán nagyon tartalmas lelki napon vettünk részt Dominika nővér és Biró Szilveszter jóvoltából. Ezen a lelki napon a protestáns tanulók is jelen voltak. A lelki napról nagyon feltöltödvé érkeztünk vissza.

A decemberi osztálykarácsonyunk is jól sikerült. Utoljára nyújthattuk át ajándékainkat szeretett osztálytársainknak, remélve, örök emléket adhatunk barátságunk jeleként.

Szomorú volt belegondolni, hogy ez az utolsó közösen töltött karácsonyunk, ugyanakkor tudtuk, mindennek eljön a vége egyszer.

Vége is lett a félévnek, melyet igen jó eredményekkel zártunk. Ez azt jelentette, hogy elkezdődik az érettségire való készülés rendkívül intenzív, turbulens korszaka. A készülésben tanáraink mellett egymás segítségére is bizalommal számíthattunk. A közös tanulások, jegyzetelések, gyakorlások nagyban hozzájárultak a tanórákon tanult kiegészítéséhez, illetve önálló ismeretek megszerzéséhez.

A félév zárása után kikapcsolódásként közös színházlátogatáson is részt vettünk.

A készülési időszak végén, már az érettségik kapujában elérkezett a ballagás, melynek keretein belül búcsút vettünk szeretett iskolánktól, tanárainktól és alsóbb osztályba járó társainktól. Még egyszer végignéztünk az épület számunkra ismerős folyosóin, melyek oly sok izgalmat tartogatnak majd az elkövetkezendő évek leendő diákjai számára, nekünk azonban már nem mutatnak semmi újat, csupán egy helyet, ahonnan mennünk kell, mert érezzük, nincs már maradásunk.

Végül elérkeztünk a végső megpróbáltatásunkhoz, az utolsóhoz, mely még iskolánk falai között megy végbe. Hála felkészítő tanárainknak, a sok tanulásnak, időnek és energiának, valamint nem utolsósorban közösségünk összetartó erejének, sikerrel vettük a vizsgákat, és kiemelkedő eredményeket produkáltunk. Mindannyian sikeres érettségi bizonyítvánnyal és nyelvvizsgával távozunk az iskolából. Várhatóan – előzetes pontszámításaink alapján – szinte mindenki felvételt nyer oda, ahová jelentkezett, az eredményhirdetés alatt a legtöbb szájon mosoly ült. Örökké hálásak leszünk iskolánknak és tanárainknak, amiért lehetővé tették ezt számunkra, és ígérjük, mindig jó szívvel emlékezünk tanárainkra, iskolánkra. Jó volt „margitos” diáknak lenni!

*Bodnár Laura és
Gréczi Kolos Benedek*

Büszkeségeink

A jutalmazottak névsora a 2023–2024. tanévben

Ebben a tanévben is azt a bronzérmet osztottuk ki jól teljesítő diákjaink között, melyet Tóth Sándor szobrász- és éremművész készített nekünk. Az érem előlapján Szent Margit látható koronában, két liliummal, a hátlapján az iskola kupolája keresztrel a tetején, illetve körben felirat: *Gymnasium St. Margaritae, MCMXX*.

I. Szent Margit-díj

Végzős tanulók kaphatják osztályfőnöki javaslat alapján példamutató kötelességteljesítésért, a gimnáziumi tanulmányaik során mutatott kiemelkedő tanulmányi munkáért, példamutató magatartásért, szorgalomért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért, példaadásért.

A díjat a tanári kar szavazta meg, és ebben a tanévben öt tanuló kapta.

GÁL HANNA 12.A osztályos tanuló már tizenkét évesen céltudatos, szorgalmas diák volt, és szinte első perctől kezdve elkötelezett volt az orvosi egyetemen történő továbbtanulás iránt. Kötelességtudata nemcsak a számára fontos, természettudományos tárgyak területén nyilvánult meg, hanem a humán tantárgyak esetében is kimagaslóan teljesített. Kimagasló (hat éve félévkor is, év végén is kitűnő), egyenletes teljesítménye inspiráló tanárai és diáktársai számára egyaránt. Keveset hiányzott, lemaradását mindig időben, hiánytalanul pótolta. A tanulás mellett az élet több területén is komoly elvárásokat támaszt önmagával szemben, így nélkülözhetetlen tagjává vált az osztályközösségnek. Tudásával segíti lemaradó társait, kikezdzhetetlen a nyugalma, csendes talpraesettsége pedig sokszor hozzájárult a közösség konfliktusainak megoldásához.

PÉCSI ANNA 12.B osztályos tanuló hat éven keresztül minden évben kitűnő volt, magatartása és szorgalma mindig példás. Iskolai feladatait lelkiismeretesen, pontosan végzi, rendszeresen tanul és sportol. Nemcsak jó tanuló, hanem jó sportoló is, kötélugrásban hazai és nemzetközi sikereket ért el. Megbízható, őszinte, tisztelettudó, segítőkész tanuló, alig hiányzott az elmúlt hat év alatt. Tudatosan készül az ELTE-re, matematika szakra. Noha a reáltárgyak közelebb állnak hozzá, a humán tantárgyakat sem hanyagolja el, mindkét idegen nyelvet (német, angol) komolyan tanulja. Minden tanévben több dicséretet is kapott. Az osztályprogramokon és a szentmiséken mindig jelen volt. Komoly, csendes, nyugodt, kiegyensúlyozott személyiség, aki jó hatással volt az osztályközösség tagjaira.

HETÉNYI KLÁRA 12.C osztályos tanuló év végi bizonyítványai mindig szinkritűnőek voltak, a félévi értesítői közül a legalacsonyabb átlagú 4,9 volt. Különböző matematikaversenyek helyezette volt az utóbbi két esztendőben.

BARTA DOROTTYA 12.E osztályos tanuló kötelességét komoly szorgalommal végzi, minden tanítási órára lelkiismeretesen készül, az osztály legszorgalmasabb diákja. Az öt év alatt Dorotyya bizonyítványában csak az előkészítő évfolyamon volt egy jó osztályzata, azóta mindig kitűnő. A 12. évfolyamon egész tanévben minden évközi

osztályzata jeles. Nagyon megbízható, jó magatartású tanuló. Az öt év alatt minimális volt a tanuló hiányzása. Folyamatosan kiemelkedő közösségi munkát végzett az osztályban, társai mindig számíthattak segítőkészségére. Szívesen szervezett programot, játékot osztálykarácsonyra, kirándulásra, születésnapokra. A hiányzóknak mindig kérdés nélkül is küldte az órai feladatokat. Az iskolai fordító versenyeken és irodalmi versenyeken is mindig szerepelt. Tanáraival és társaival kapcsolata kiegyensúlyozott, tisztelettudó. Angol nyelvből közép- és felsőfokú nyelvvizsgája van. Május hónapban tett olasz nyelvből is nyelvvizsgát középfokon. 11. évfolyamon indult az angol nyelv II. kategóriási OKTV-n is, ahol a következő fordulóba is bejutott. Ebben a tanévben a 46. Festival D'Italiano olasz nyelvi diáktalálkozón I. helyezést ért el a Carlo atyával készült interjúval. Az ecséri katolikus közösségben nagyon sok feladatot vállal, katolikus diákokat táboroztat, rendszeresen ministrál, templomot díszít stb.

BODNÁR LAURA 12.E osztályos tanuló mindig kitűnő volt, úgy félévkor, mint év végén. Nagyon megbízható, pontos, segítőkész diák. Iskolai füzetei mintaszerűek. Az osztály közösségi életét nagyban befolyásolta magatartásával pozitív irányba. Bármilyen feladat adódott az osztályban vagy az iskolában, szívesen vállalt részt belőle, társait szívesen korrepetálta. A katolikus iskolák matematikaversenyén is szerepelt. Az osztálykirándulások szervezésében nagy részt vállalt. Az iskolai énekkar oszlopos tagja volt. Az iskolában töltött évek során fordult a vallás felé. Carlo atya nagy hatással volt az osztályra, talán ennek is köszönhető, hogy Laura április 21-én volt elsőáldozó. Angol nyelvből közép- és felsőfokú nyelvvizsgája van.

II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért

Iskolánk különböző tanulmányi területeken az éveken át kiemelkedő végzős diák(ok) munkáját jutalmazza. Ebben a tanévben három területen jutalmaztunk diákokat.

Humán tudományok

PREDÁK ANNA MÁRIA 12.C osztályos tanuló az angol OKTV-n 20. helyezést ért el. Nem pusztán az angol nyelvben, hanem az angol kultúrában és az irodalomban is jártasságra tett szert. Nem élt sohasem angol nyelvterületen, e tekintetben mindent a szorgalmának és tehetségének köszönhet. Magas nehézségi fokú társadalomtudományi témájú szöveget, esszét is írt már angol nyelvű pályázatra az utóbbi esztendőben.

Reál tudományok

ORAVECZ ZSOMBOR 12.B osztályos tanuló a matematika OKTV-n 16. helyezést ért el.

MISURDA ORSOLYA 12.C osztályos tanuló Tudományos Diákkörök XXIV. Kárpát-medencei Konferenciáján fizika és műszaki tudományok szekciójában első helyezést ért el.

Sport

TURI EMMA 12.C képes a közösségi érdekeket egyéni érdekei elé helyezni. Végtelenül kötelességtudó, ez nála belülről fakad, s nem pedig a külső parancsoknak való megfelelési kényszerből. Érték- és nem érdekvezérelt személyiség. Három éve a röplabda csapatunk oszlopos tagja. Kiemelkedik technikai tudásával, szerénységével, sportszerű viselkedésével. A csapathoz való hozzáállásával igazi példaképe volt a fiatalabb csapattársaknak.

III. Szabó Erika nővér-díj

Az iskolánk volt szerzetesnővér igazgatójáról elnevezett díjat olyan tanárnak vagy tanulónak adományozzuk, aki hosszú éveken át magas szinten művelte a tárgyat, társai, kollégái előtt megbecsült volt.

BERTÓK VIOLA ÉVA 12.B gimnáziumi évei alatt végig ötös volt mind biológiából, mind kémiából. A fakultációs órákon is a csoport legjobbjára volt, megbízhatóan, egyenletesen teljesített. Szorgalmas diák, társainak is szívesen segít, a nyílt napi kísérleti bemutatón is részt vett. Szorgalma és magatartása példás, tiszteli és szereti tanárait és diáktársait, komolyan és tudatosan készül az orvosi pályára.

IV. Morus-díj

A Morus-díjat 2012 óta adják át a katolikus iskolák azon végzős diákjainak, akik jó tanulmányi eredményeik mellett aktívan és felelősen vesznek részt a közösségi életben, nyitottak a közéletiségre és elkötelezett keresztények.

MÁRTON RÉKA 12.A gosztályos tanuló ebben a Morus-díjban részesült idén. Négy évig volt iskolánk DÖK-elnöke, aktív szervezője és részese minden iskolai rendezvénynek, ünnepélynek. A szentmiséken rendszeresen vállalta a felolvasói szolgálatot. Mind kiemelkedő tanulmányi eredménye, mind viselkedése példaértékű.

V. Szent Margit-oklevél

Az osztályfőnök javaslata alapján minden egyes tanévben kiemelkedő tanulmányi eredményért, példamutató magatartásért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért Szent Margit-oklevelet adunk. Idén az alábbi tanulók részesültek ebben a kitüntetésben:

7.b	Jámbor Amália Mária	11.c	Ondreák Natasa Emma
8.b	Maklárny Flóra Éva	12.a	Hámori Vince
9.a	Vezér Kira	12.a	Szász Barbara
9.b	Jámbor Kornél Miklós	12.a	Szilczer Lídia
9.b	Szilágyi Emese Rita	12.b	Bertók Viola Éva
9.d	Nyerges Balázs	12.b	Pituk Zsófia Virág
9.nyd	Bodnár Alexandra	12.b	Veress András
10.b	Pécsi Gréta	12.c	Misurda Orsolya
10.b	Petik Eliza	12.c	Szikra Zita
10.c	Bóra Benjámín	12.d	Ari Anna Regina
10.c	Lukács Regina	12.d	Trajányi Dóra Ilona
10.d	Ónody Ágnes	12.d	Wladár Anna
11.a	Biró Borbála	12.e	Harsághy Zsófia Csenge
11.a	Sinkovics Dorka	12.e	Kondrát Liza
11.b	Oberrecht Dániel	12.e	Miklós Koppány Attila
11.b	Papp Csepke		
11.b	Révai Anna		

VI. Országos versenyeken díjat nyert tanulók

11.a	Mohácsi Márton	Katolikus Középiskolák Matematikaversenye, 4. helyezés
11.b	Varga Vilmos	Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Verseny; Országos Grafikus Programozási Verseny; Fővárosi és Pest várményei középiskolai informatika alkalmazói verseny, 2. helyezés
12.c	Hetényi Klára Tímea	Katolikus Középiskolák Matematikaversenye, 4. helyezés

Életképek

Tablók

Szent Margit Gimnázium

2018-2019

Boros Zoltán
 H. Áron
 Csizmadia Péter
 Horváth Zoltán
 L. Péter
 Székely Zoltán
 Tóth Péter
 Varga Péter

„Ha csak öleget csüszlöz
 amit tudsz,
 megem leszel ifjabb annál,
 ami most vagy”
 Képpel nyeljed

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

Horváth Zoltán
 12.A

12.A

2018-2024

The Szent Margit Times

Szent Margit Gimnázium

2018

2024

Előzetes lista

Érkezők listája

Magaslatok

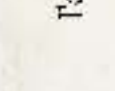
Magaslatok

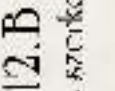
Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

12.B Telelői szerkesztők

CÍMLAPSZTORI

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Magaslatok

Szent Margit Gimnázium

12d
2019-2024

2024

Szent Margit GIMNÁZIUM

12.E

2019

Tudásunk mellett mindig Szent Cecília, Róka Krisztina, Dea Mária, Irfánuszka, csodás Érika, Tibor Miklós, Péter István, Eszter Judit, János Gábor, Károly Péter, Oda Kriszta, Károly Péter, Csilla Csilla, Péter Ádám, Szék Ernő, Veronika Mária.

Tartalom

Előszó	8
Igazgatói köszöntő.....	8
Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk	9
Tanárok - Munkatársak	11
A Szent Margit Gimnázium nevelőtestülete a 2023–2024. tanévben.....	11
Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak.....	15
Technikai munkatársak.....	15
Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen 2023. október 20.	18
Gondolatok	18
Csontos Attila beszéde a szalagavató ünnepségen 2023. október 21.	21
Angyalos-Panyik Panna 11.b osztályos tanuló alkotása.....	23
A valódi csapatépítésről.....	24
Keresztury Nóra 9.c osztályos tanuló alkotása.....	25
„Egykoron volt egy ösvény az erdön át...”.....	26
Berey Boglárka 10.d osztályos tanuló alkotása.....	28
Csáth Géza A varázsló kertje című novellájának elemző bemutatása.....	31
Predák Anna Mária 12.c osztályos tanuló alkotása	34
Prófétai tett – lányának is, apjának is. Kocsikázunk	35
Vezér Kitti 9.a osztályos tanuló alkotása.....	37
Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagók miséjén 2024. május 2.	38
Ballagás 2024. május 3. A 11. évfolyam búcsúztató beszéde.....	41
A 12. évfolyam búcsúzó beszéde.....	43
Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagási ünnepségen.....	44
Novák Botond 12.b osztályos tanuló alkotása.....	47
Kós Hubi – avagy hogy is érdemes? Bármit is?.....	48
Csíki Cecília 10.a osztályos tanuló alkotása.....	49
A tanév eseményei	51
A 2023–2024. tanév programjai, eseményei	51
Gólyatábor 2023.	53
Visszajelzések.....	54
A végzős osztályok szeptemberi kirándulása2023. szeptember 20-22.....	55
Beszámoló a Szent Margit Gimnázium Kórusának kismartoni útjáról	57
Bellovics Gábor atya miséje a lelki napon2023. október 17.	59
Az október 23-ai megemlékezés képei.....	60
A Szent Margit Gimnázium Kórusa Veszprémben.....	65
Téli túra 2024. január 3–6.	66
Sítábor Lackenhof (Ötscher), 2024. január 7–12.	67
Tantestületi tanulmányút Miskolcra 2024. január 18.	68
Osnabrückeri diákcsereprogram 2024. március 5-14. és április 8-17.	70
A március 15-ei megemlékezés képei	72
Bibliaverseny 2024. március 14.	73
Erdélyi osztálykirándulás 2024. május 29 - június 1.....	74
Vízi vándortábor a Rábán 2024. június 24–30.	76

Irodalmi alkotótábor Héderváron 2023. július 7-10.	79
Fejlesztések, karbantartások a 2023-2024. tanévben	82
<i>Innovációk.....</i>	82
<i>Munkaközösségek</i>	85
Az angol nyelvi munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről	85
A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről.....	90
A fizika munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről	92
A hittan-munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről.....	95
A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2023–2024 tanévről	98
A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről	102
Versenyeredmények informatikából, digitális kultúrából 2023-2024.	104
A német, orosz és újlatin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről.....	106
A testnevelés munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről	109
A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről.....	112
Gondolatok a Diáktanácsadóból.....	117
<i>Közösségeink</i>	120
A szülői munkaközösség beszámolója a 2023–2024. tanévről	120
Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről a 2023–2024. tanévben.....	123
Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2023/2024. tanévben	128
Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2023)	132
Indukció Tudományos Diákkör	134
Irodalmi kávéház	136
KeCsap 2023/2024.	139
Lelki élet a 2023–2024. tanévben.....	141
<i>Osztályaink</i>	145
7.a Osztályfőnök: dr. Szentgáli Zsolt	145
7.b Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó	147
8.a Osztályfőnök: Keményné Orbán Krisztina	148
8.b Osztályfőnök: Csontos Attila.....	150
9.a Osztályfőnök: Heiszer Ferenc.....	152
9.b Osztályfőnök: Vámosi Judit	154
9.c Osztályfőnök: Szabadosné Karsay Gabriella.....	155
9.d Osztályfőnök: dr. Urbányiné Farkas Dóra.....	157
9.nyd Osztályfőnök: Ávár Barbara.....	159
10.a Osztályfőnök: Kornylóvné dr. Máté Anita	161
10.b Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília	163
10.c Osztályfőnök: Richlik-Horváth Katalin	165
10.d Osztályfőnök: Horváth István.....	166

11.a Osztályfőnök: Lobmayer András	168
11.b Osztályfőnök: dr. Sipossné Szabó Ildikó	170
11.c Osztályfőnök: Szegedi Katalin	171
11.d Osztályfőnök: Csutka Éva	172
12.a Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta	174
12.b Osztályfőnök: Bajcsi Gizella	176
12.c Osztályfőnök: dr. Vasas Géza	178
12.d Osztályfőnök: Urbán Diana	180
12.e Osztályfőnök: Seidler Gizella	182
<i>Büszkeségeink</i>	185
A jutalmazottak névsora a 2023–2024. tanévben	185
I. Szent Margit-díj	185
II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért	187
Humán tudományok	187
Reál tudományok	187
Sport	187
III. Szabó Erika nővér-díj	188
IV. Morus-díj	188
V. Szent Margit-oklevél	189
VI. Országos versenyeken díjat nyert tanulók	190
<i>Életképek</i>	192
<i>Tablók</i>	204
<i>Tartalom</i>	210